2021-'22

എന്റ്യോ !

എന്റ്യാണോ ?

ഞാനാണോ !!

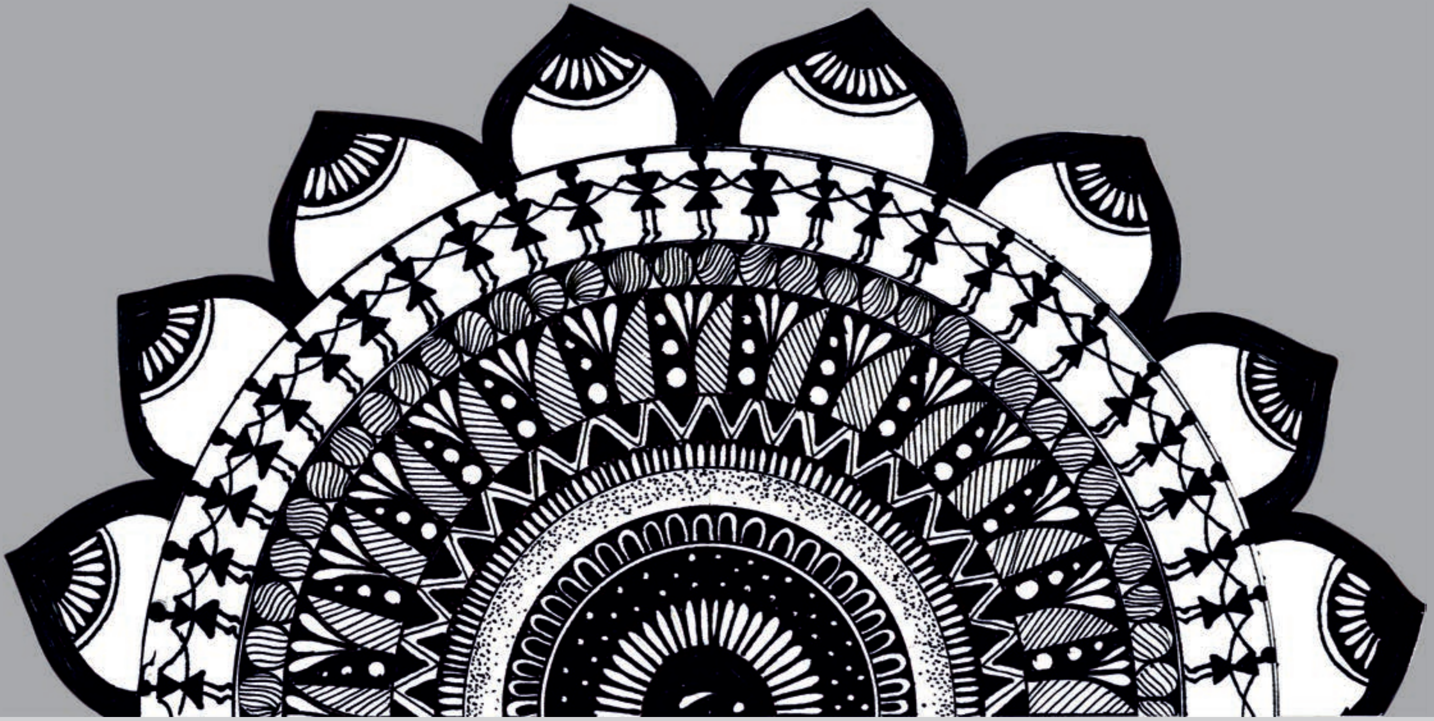

കാറ്റ്

മാഗസിൻ 2021–22

സർക്കാർ വനിതാകോളേജ്
തിരുവനന്തപുരം

MAGAZINE 2021-22
Govt. College for Women
Thiruvananthapuram

Chief Editor:
Dr. Chandini Sam S.P.

Staff Editor:
Shibu Kumar P. L.

Student Editor:
Archana Nair P.

Illustration:
Nandhana T. J.
Sandra V. S.
Anjali B.
Gouthami M.

Cover Design:
Sruthi S. Raj

Courtesy:
Ashokan Marayoor
Dr. Lijisha A.T.

Layout & Design
Printing:
Chackala Printers
Vellayambalam
9447309658

കേരള സർക്കാർ

പിണറായി വിജയൻ

മുഖ്യമന്ത്രി

നം. 635/പ്രസ്/സി.എം.ഒ/22. 12 ഒക്ടോബർ, 2022

<u>സന്ദേശം</u>

തിരുവനന്തപുരം ഗവൺമെന്റ് വനിതാ കോളേജിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഈ അദ്ധ്യയന വർഷത്തെ കോളേജ് മാസിക പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞതിൽ സന്തോഷം.

വിദ്യാർത്ഥിനികളുടെ സർഗ്ഗാത്മക രചനകൾ, കോളേജിൽ നടന്ന അക്കാദമിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാകും മാസിക എന്നു കരുതുന്നു.

എല്ലാ ഭാവുകങ്ങളും നേരുന്നു.

പിണറായി വിജയൻ

ഡോ. ആർ. ബിന്ദു
ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസവും
സാമൂഹ്യനീതിയും വകുപ്പ് മന്ത്രി
കേരള സർക്കാർ

തിരുവനന്തപുരം
തീയതി 12-10-22

ആശംസ

എല്ലാ മേഖലയിലും വനിതകൾ പാതകൾ വെട്ടിത്തുറന്ന് മുന്നേറുകയാണ്. സകല വെല്ലുവിളികളെയും ധൈര്യത്തോടെയും ആത്മവിശ്വാസത്തോടെയും നേരിടാൻ പെൺകുട്ടികളെ പ്രാപ്ത രാക്കുന്നതിലും സാമൂഹികപ്രതിബദ്ധതയുള്ളവരായി അവരെ വാർത്തെടുക്കുന്നതിലും ഗവ.കോളേജ് ഫോർ വിമൺ, തിരുവനന്ത പുരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രശംസനീയം.

അടിസ്ഥാനശാസ്ത്രത്തിലും മാനവികതയിലും മികച്ച വിദ്യാ ഭ്യാസം നൽകി ഉയർന്ന മൂല്യങ്ങൾ വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിൽ കോളേജിന്റെ മുൻകൈയും പെൺകുട്ടികളുടെ ആവശ്യകതകൾ കണ്ടറിഞ്ഞ് ഒപ്പം നിന്നുള്ള കോളേജ് യൂണിയന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും അഭിനന്ദനീയം.

സ്ത്രീശാക്തീകരണത്തിലൂടെ സാമൂഹിക പരിവർത്തനം നടത്തി ഒരു നവകേരളം സൃഷ്ടിക്കാൻ ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള വനിതാ നേതാക്കൾ ഈ കലാലയത്തിൽ നിന്നും പിറവിയെടുക്കട്ടെ. അക്കാദമിക മികവിലും അതിജീവനപാതയിലും പെൺകുട്ടികളെ മുന്നേറാൻ പ്രാപ്തരാക്കുന്ന കോളേജിനും കലാലയ മികവുകൾക്ക് അലങ്കാരമായിത്തീരാൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന മാഗസിനും എല്ലാ ഭാവുകങ്ങളും.

ഡോ. ആർ ബിന്ദു

DR. CHANDINI SAM S. P.

PRINCIPAL

DR. ANILA J. S.

VICE PRINCIPAL

സുഹൃത്തേ,
ഇവിടെ
എന്നും മഴയാണ്.
കറുത്ത മഴ.

മഴ അടങ്ങാത്ത
നാട്ടുവഴികളിലും
നഗരപാതകളിലും
വിളക്കുകളെല്ലാം
പണ്ടേ കെട്ടു.
തെരുവുകളിൽ
ഒച്ചയടഞ്ഞു

പകലുകളിൽ
ഇരുട്ടു പൂത്തു.
നാവിറങ്ങിയ
തൊണ്ടകൾ.
ദൈവങ്ങൾ
ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ
പ്രാർത്ഥനാമുറികൾ.

ആരോ പ്രാകിപ്പറഞ്ഞ
അറം പിടിച്ച വാക്കുകൾ
കാറ്റിലോടി തിരിച്ചുവന്നു.
മുടിഞ്ഞു പോട്ടെ

വിശ്വാസിയും
അവിശ്വാസിയും
അകമുറിയിലിരുന്നു
ശൂന്യതയിലേക്ക്
എത്തിനോക്കി.
പുറത്ത്,
വെയിലിലും മഴയിലും
ശാസ്ത്രം
ഇറങ്ങിനടന്നു.

ആഴങ്ങളിലേക്കിറങ്ങിയ
വേരുകളും,
ആകാശം
താണ്ടിയ ഇലകളുമായി
കാറ്റുതട്ടാതെ,
വെയിലത്തു വാടാതെ,
മഴയത്തു
ചരിയാതെ,
കൊറ്റകൾ* കാത്തുനിന്നു:
കൊച്ചുകൊറ്റയുടെ
വേരുകളിലേക്കു
പാതി ചത്ത തടിയുമായി
ആൾരൂപങ്ങളും
മഴയടങ്ങാത്ത
ആകാശത്തിലേക്കു
ദൈവങ്ങളും
കയറിപ്പോയി.

തിരിച്ചിറങ്ങുമ്പോൾ
മഴയ്ക്ക്
വലിയ ശമനമുണ്ടായിരുന്നു.
മഴയുടെ
കറുത്ത നൂലുകളിൽ
അപ്പോൾ
കൊറ്റയുടെ
നാരുകൾ
തൂങ്ങിയാടി,
(*ആദിവാസി ജനവിഭാഗക്കാർക്കിടയിലെ ഒരു ഔഷധസസ്യമാണ് കൊറ്റ)

ഷിബു കുമാർ പി.എൽ.
സ്റ്റാഫ് എഡിറ്റർ

അർച്ചന നായർ പി.
സ്റ്റുഡന്റ്സ് എഡിറ്റർ

പോയതൊക്കെയും
കെട്ടകാലമെന്ന് പഴമക്കാർ.
അസമത്വത്തിന്റെ നൂറ്റാണ്ടുകളെന്ന്
ചരിത്രകാരന്മാർ.
പോരാട്ടത്തിന്റെ
നാൾ വഴികളെന്ന്
ജയിച്ചവർ.
ചരിത്രരചനയുടെ
കുപ്പിയിൽ
എഴുത്തുമഷിക്കെന്നും
നിറം കറുപ്പായിരുന്നു.
എഴുതിയിറങ്ങിയവരുടെ യാത്രയിൽ
കാടും
വീടും
നാടും വീറോടെ അറിഞ്ഞു.
അടയ്ക്ക കട്ടവനും ആന കട്ടവനും
ഈ നൂറ്റാണ്ടിലും
പേര് ഒന്നു തന്നെ,
കള്ളൻ.

വശങ്ങളിലേക്കും
ആഴങ്ങളിലേക്കും
വീണവരുടെ വഴികളിൽ
വീണവർ തന്നെ
വീണ്ടും വീണുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

പാതിനഷ്ടപ്പെട്ട പാതികൾ
മക്കൾ നഷ്ടപ്പെട്ട അമ്മമാർ
ഉടയാട നഷ്ടപ്പെട്ട
അഭയാർത്ഥികൾ,
വീട് നഷ്ടപ്പെട്ട്
അലച്ചിലുകളിലും വഴികളിലും
യാത്ര നിർത്താത്തവർ .
ആർക്കും ഒന്നുമില്ല കൊടുക്കാനെങ്കിലും,
ചേർത്തു പിടിക്കാൻ
കൂട്ടിരിക്കാൻ കൂടെയുണ്ടെന്ന
ഓർമപ്പെടുത്തൽ മാത്രം.
അത്രമാത്രം.
കെട്ടകാലത്തിനു കൂട്ടു നിൽക്കാൻ
ഞങ്ങൾക്ക് ആവില്ല.

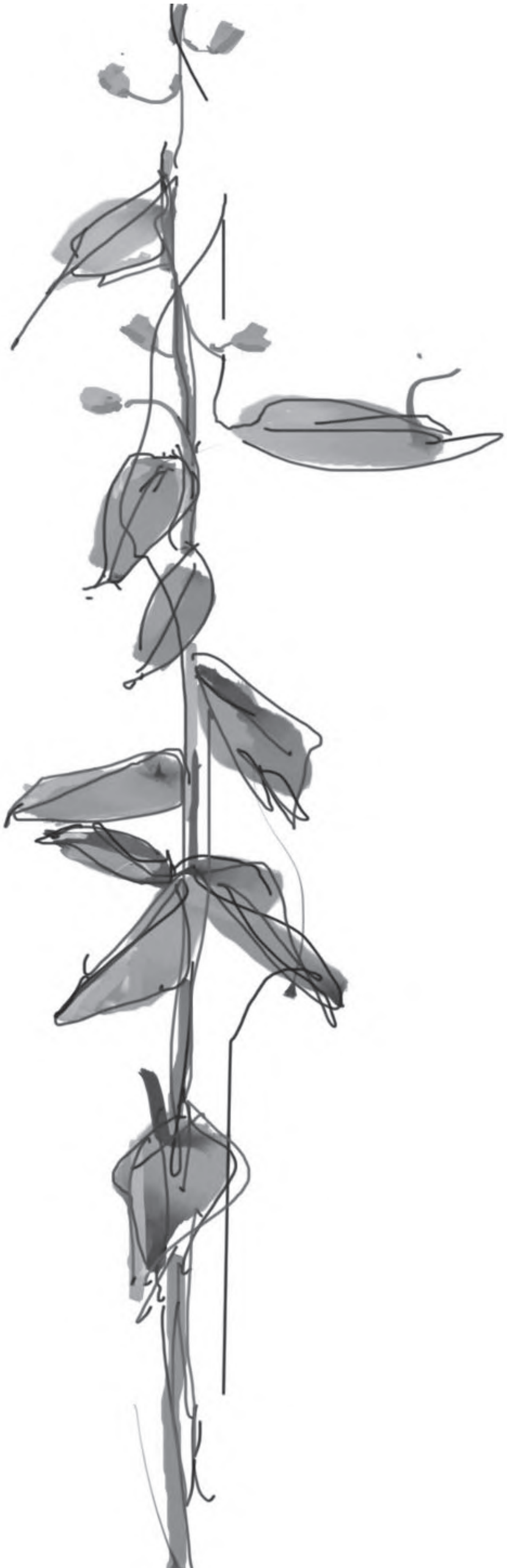

കാടിന്റെ
അമ്മമാർക്ക്
ഉൾക്കാടിന്റെ
അപ്പനപ്പൂപ്പന്മാർക്ക്...

മണ്ഡല

ക്ഷമയും സമാധാനവും എന്തെന്ന് അറിയാത്ത എന്റെ മനസ്സിനെ അത് എന്താണെന്ന് പഠിപ്പിച്ചുതരാൻ തേടിവന്നതാണ് വൃത്തങ്ങളുടെ ഈ വരകൾ. പറഞ്ഞു വരുന്നത് ആത്മീയ ഏഷ്യൻ കലകളിൽ ഒന്നായ മണ്ഡലയെക്കുറിച്ചാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെ മണ്ഡല പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. കൂടാതെ ചൈന, ജപ്പാൻ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇവയെ പ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രതീകമായും കാണപ്പെടുന്നു. വൃത്തം, ചതുരം, തൃകോണം തുടങ്ങിയ ആകൃതിയിൽ ഒരൊറ്റ കേന്ദ്രബിന്ദുവിനു ചുറ്റും ഓരോ ഭാഗങ്ങളായിട്ടാണ് മണ്ഡലകൾ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

വിവിധ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ മണ്ഡല ഒരു പ്രധാന ധ്യാനമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കാനുള്ള ഒന്നായി. ആത്മീയ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശത്തിനും ട്രാൻസ് ഇൻഡക്ഷനും ഇവ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. ഒരു മണ്ഡലയ്ക്ക് ഹിപ്പ്നോട്ടിക്ക് പ്രഭാവം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാൻ കഴിയും. മാത്രമല്ല, ക്ഷമയും സമാധാനവും ഇതു വരയ്ക്കുന്നതിലൂടെഒരു മനുഷ്യന് ലഭിക്കുന്നു.

ഡിൽഗോ റിമ്പോച്ചേ പറഞ്ഞതുപോലെ ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ജീവിതം ഒരു മണ്ഡല പോലെ ഒരു വലിയ പരിധിയില്ലാത്ത വൃത്തം. നാം ആ വൃത്ത കേന്ദ്രഭാഗത്തു നിൽക്കുന്നു. ഒപ്പം നമ്മൾ കാണുന്നതും കേൾക്കുന്നതുമെല്ലാം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ മണ്ഡലയായി മാറുന്നു.

ആതിര ഹരികുമാർ
ബി.എ. എക്കണോമിക്സ്

ഭാഷ, സംസ്കാരം, ജീവൻ...

ലോകത്തിലുള്ള ഏകദേശം 7000ത്തോളം ഭാഷകളിൽ 750 ഉം ഇന്ത്യയിലുള്ളവയാണ്. അതിൽ 61% ആദിവാസി സമൂഹങ്ങളിൽ പ്രചാരത്തിലുള്ള ഭാഷകളാണ്. മലയാളത്തിനും അനേകം ന്യൂനപക്ഷ ഭാഷകൾക്കുമുപരി കേരളത്തിന്റെ ഭാഷാസമ്പത്തിനെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നവയാണ് കേരളത്തിലെ ഗോത്രഭാഷകൾ. ഇരുള, പണിയ, കുറുമ്പ, കാണി, ചോലനായ്ക്കർ ഭാഷകൾ ഇവയിൽ ചിലതു മാത്രമാണ്. കേരളത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം ഗോത്രഭാഷകളും അർത്ഥവത്തായ സംരക്ഷണ-പ്രചരണ ശ്രമങ്ങളുടെ സാധ്യതകൾക്കപ്പുറമാണ്. ഭാഷാപഠനം നടന്നിട്ടുള്ള ഗോത്രഭാഷകളുടെ കാര്യത്തിലാകട്ടെ അവയുടെ സവിശേഷമായ സൂക്ഷ്മതകളിലേ ക്കിറങ്ങാനും ഭാഷാ ശാസ്ത്രജ്ഞർക്ക് സാധ്യമായിട്ടില്ല. മറ്റേതെങ്കിലും മുഖ്യധാരാ ഭാഷയുമായുള്ള ചേർത്തു വായനയിൽ ഒതുങ്ങിപ്പോയിട്ടുള്ളതാണ് കേരളത്തിലെ ഗോത്രഭാഷാ പഠനങ്ങൾ.

2019 - നെ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ അന്തർദേശീയ തദ്ദേശീയ ഭാഷാവർഷമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഭാഷാ നാശത്തിന്റെ വക്കിൽ നിൽക്കുന്ന തദ്ദേശീയ ഭാഷകളുടെ സംരക്ഷണാർത്ഥമാണ് ഈ പ്രഖ്യാപനം വരുന്നത്. നവമാധ്യമങ്ങളുടെ വളർച്ച പ്രബല ഭാഷകളുടെ സ്വാധീനം, ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം, സാക്ഷരതാ നിരക്ക്, ഭാഷയോടുള്ള പൊതുമനോഭാവം തുടങ്ങിയ നിരവധി ഘടകങ്ങളെ കൂട്ടി വായിച്ചാണ് ഒരു ഭാഷയുടെ ആരോഗ്യസ്ഥിതി നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്നത്.

കേരളത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന അഞ്ച് പ്രാക്തനഗോത്ര വർഗങ്ങളിൽ വച്ച് ഏറ്റവും പഴക്കമേറിയ ചോലനായ്ക്ക വിഭാഗത്തിന്റെ ഭാഷയിലാണ് ഈ വർഷത്തെ കോളേജ് മാഗസിന്റെ അദ്ധ്യായങ്ങൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഭാഷാമരണം സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തദ്ദേശീയഭാഷകളുടെ ഗണത്തിൽപ്പെടുത്താവുന്ന ഭാഷയാണ് പശ്ചിമഘട്ടത്തിലെ താമസക്കാരായ ഈ ജനവിഭാഗത്തിന്റേത്. ഈ എളിയ ശ്രമം വഴി 'കൊറ്റയിലൂടെ' ലക്ഷ്യമിടുന്നത്' അതിവേഗം വിസ്മൃതിയിലേക്ക് വഴുതിവീഴുന്ന ഭാഷാസംസ്കാരങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്താനും ഗോത്രസമൂഹങ്ങളുടെ സാംസ്കാരിക സ്വത്വത്തെയും വിജ്ഞാന സമ്പത്തിനെയും നിലനിർത്താനും ഉൾക്കൊള്ളാനുമുള്ള ജനാധിപത്യപരമായ ആവശ്യത്തിലേക്ക് വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കലാണ്.

തങ്ങളുടെ പരമ്പരാഗത ആവാസവ്യവസ്ഥയായ ചോലവനങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും വ്യതിയാനങ്ങളും സസ്യ-ജന്തു സമ്പത്തും ഒപ്പിയെടുത്തു വളർന്ന ഭാഷയാണ് ചോലനായ്ക്കരുടേത്. കാടിന്റെ വിസ്തൃതമായ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ചോലനായ്ക്ക ഭാഷയ്ക്ക് സമ്പൂർണത കൈവരുന്നത്. കാട്ടിൽ അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞ് കായ്കനികളും ചെറുജീവജാലങ്ങളും അന്നന്നത്തെ ആഹാരത്തിനായി ശേഖരിക്കുന്ന ജീവിതരീതിയെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഭാഷാചരിത്രമാണ് ചോലനായ്ക്കരുടേത്.

വിവിധ കാലങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പ്രകൃതിയിലുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾ ചോലനായ്ക്കർ നിരീക്ഷിച്ചു പോന്നിരുന്നു. ഇവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഋതുമാറ്റങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നത്. വിവിധയിനം ജീവികളുടെ പ്രജനനകാലം, പലതരം മരങ്ങൾ പൂവിടുന്ന കാലം, സസ്യങ്ങളുടെ മുളപൊട്ടൽ- ഇവയെല്ലാം കാലത്തെ നിർണയിക്കാൻ ചോലനായ്ക്കരെ സഹായിക്കുന്നു.

മരുത് പൂക്കുന്നത് വേനൽക്കാലത്തിന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യ സൂചനയാണ്. നീണ്ട മഴക്കാലത്തി നുശേഷം വിരിയുന്ന പ്രതീക്ഷയുടെ ആദ്യത്തെ പൂക്കൾ. മരുതിനു ശേഷമാണ് മറ്റ് സസ്യങ്ങൾ പൂവിട്ടു തുടങ്ങുക. ഈ ഇടക്കാലത്തെ മരുതുവ്കാലെ (മരുതിൻപ്പൂക്കാലം) എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്.

വേനൽക്കാലത്തിലെ ഒരു ഇടക്കാലമാണ് തേനീച്ചകളുടെ ശബ്ദത്താൽ മുഖരിതമായ ജ്യാന്കാലെ (തേൻകാലം). ഈ കാലത്തിൽ കാട്ടിൽ സുലഭമായി തേൻ ലഭിച്ചു തുടങ്ങും. കുറിഞ്ഞികൾ മുതലായ പൂക്കൾ കാട്ടിലുടനീളം പൂത്തു നിൽക്കുകയാകും. ജ്യാന്കാലെയിൽ പൂർവ്വികർക്കും മല ദൈവങ്ങൾക്കും 'തേൻ' സമർപ്പിക്കുന്ന 'ദേവൂട്ട്' എന്ന ചട ങ്ങ് നടക്കുന്നു.

ഡിസംബർ മുതൽ മാർച്ച് വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിലാണ് വേങ്ങമരം (ബേങ്ങെ) പൂക്കുന്നത്. ചോലനായ്ക്കർ ഭയ ത്തിന്റെ നിഴലിൽ നോക്കിക്കാണുന്ന കാലമാണ് ബേങ്ങൂ വ്കാലെ (വേങ്ങപ്പൂക്കാലം). കടും മഞ്ഞ നിറമുള്ള വേങ്ങ പ്പൂക്കൾ കാടുമൂടി പൂത്തു നിൽക്കും. വളരെ ദൂരേ നിന്നു തന്നെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്ന നിറമാണ് വേങ്ങൂവിന്റേത്. അതിനാൽതന്നെ വേങ്ങപ്പൂക്കളുടെ നിറമുള്ള പുലി, കടു വ മുതലായ മൃഗങ്ങളെ ദൂരെ നിന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞ് സുര ക്ഷയ്ക്കായുള്ള മുന്നൊരുക്കങ്ങൾ നടത്താൻ സാധിക്കു ന്നില്ല. പലപ്പോഴും മനുഷ്യരും നായ്ക്കളും കടുവകളുടെ (ബേങ്ങൂവ് വരയന്റെ) ഇരകളായിത്തീരുന്നു. അപകടസാ ധ്യത കൂടുതലായ ബേങ്ങൂവ് കാലെയെ ഉയർന്ന കരുത ലോടെയാണ് ചോലനായ്ക്കർ സമീപിക്കുന്നത്.

മാർച്ചു മുതൽ ജൂൺ വരെയുള്ള കാലമാണ് കാട്ടിലെ ബേച്ചെകാലെ (വേനൽക്കാലം). ബീയ്ദ് ഓരെ എന്ന തരം ചീവിടുകൾ ശബ്ദിച്ചു തുടങ്ങിയാൽ കൊടുംചൂടിന്റെ വര വായി.. വേനൽക്കാലത്ത് കാടിനു ഭീഷണിയായി വരുന്ന കാട്ടുതീയിൽ നിന്നും മറ്റാപത്തുകളിൽ നിന്നും തങ്ങളുടെ ചെമ്മങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഈ കാലത്തിൽ 'ബീയിസ്' എന്ന ആരാധന നടത്തുന്നു. ക്ഷാമകാലമായ മഴക്കാല ത്തേക്കായി പഴങ്ങളും മറ്റും ബേച്ചെ കാലെയിൽ തന്നെ ഉണക്കി സൂക്ഷിക്കാറുണ്ട്.

പിന്നീടുവരുന്നത് നീണ്ട കോടെ കാലെ (മഴക്കാലം). കോടെ എന്നാൽ മഴയെന്നർത്ഥം. ദയവില്ലാതെ പെയ്തിറങ്ങുന്ന മഴക്കാലം ചോലനായ്ക്കർക്ക് കൊടുംക്ഷാമത്തിന്റെയും കെടുതിയുടെയും നാളുകളാണ്. ഇലക്കറികളും കൂണു കളും ചെറുജീവികളുമാണ് ഇക്കാലത്തെ പ്രധാന ആഹാ രം. മഴക്കെടുതിയിൽ നിന്നും രക്ഷനേടാനായി മനുഷ്യർ ക്ക് ഉയർന്ന പ്രദേശങ്ങളിലെ 'ആളെ' (ഗുഹ)കളിലേക്ക് മാറേണ്ടി വരുന്നു. മഴക്കാലത്തിന്റെ അനിശ്ചിതത്വത്തിൽ പ്ര തീക്ഷയുടെ മരുതൂവ്കാലെ ഒരു സ്വപ്നം പോലെ ഒരി ക്കൽക്കൂടി മുന്നിൽ തെളിയുന്നു. പ്രബലസമൂഹത്തിന്റെ നിഴലിൽക്കഴിയാൻ നിർബന്ധിതരാകുന്ന ഗോത്ര വിഭാഗ ങ്ങളുടെ സാംസ്കാരിക വിഭവങ്ങൾ മിക്കതും പോലെ ഭാ ഷയും ഭാഷാപരമായ സാമ്രാജിത്വത്തിനിരയാകു ന്നു.. ഒ രു ഭാഷയുടെ മരണത്തോടെ മൺമറയുന്നത് ഒരു സമൂ ഹം അനേകം തലമുറകളിലായി ആർജ്ജിച്ച പ്രകൃതിനിരീ ക്ഷണങ്ങളും ഉദാത്തമായ അറിവുമാണ്. ഇക്കാരണ ത്താൽ ഗോത്രഭാഷകളുടെ സംരക്ഷണം ഒരർഥത്തിൽ പ രിസ്ഥിതിയെ കൂടുതൽ അടുത്തറിയാനും സംരക്ഷിക്കാ നുമുള്ള ഒരു ഉപാധി കൂടിയാണ്.

കാടിന്റെ മനുഷ്യരുടെ ഭാഷ കാടിന്റെ വൈകാരിതയാണ്. അവയുടെ തിരോധാനം പ്രകൃതി -മാനവ ബന്ധത്തിന്റെ അന്ത്യകാഹളവും. ഈ ഭാഷകളോടുള്ള നീതി നടപ്പാ ക്കൽ എളുപ്പമായിരിക്കണമെന്നില്ല. അത് ചരിത്രത്തിന്റെ, കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കാനാകാത്ത അനിവാര്യതയാണ്.

60 രൂപയുമായി
കോട്ടൂർ
കാടുതേടിയുള്ള
ആനവണ്ടി യാത്ര

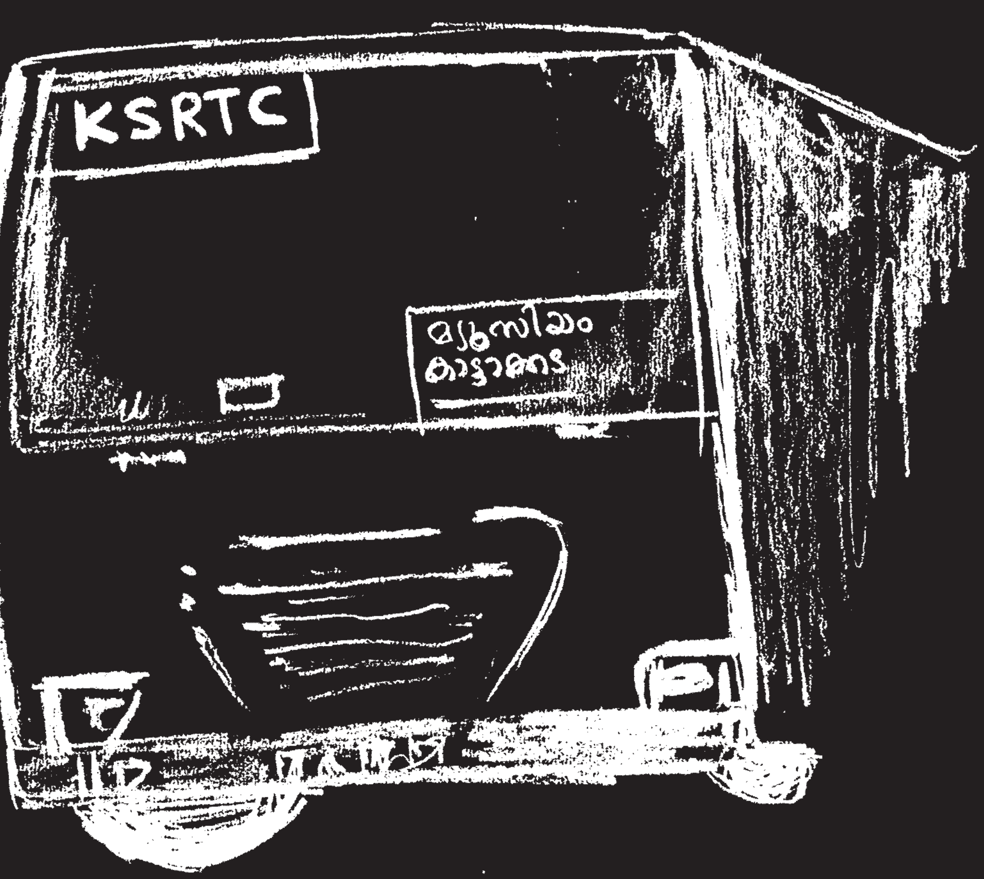

ചെക്ക്പോസ്റ്റിനപ്പുറം
ഉൾക്കാടിന്റെ
വിളിയാണ്.

കാട്–
അത്ര പരിചയമില്ലാത്ത
ഞങ്ങളുടെ ബലേനോ 1999

ആരാധന.
അന്നം തരുന്ന
മണ്ണിനോടും
മരത്തിനോടും

അരുവിയമ്മയുടെ
അരുമകൾ

ഈ ചുളിവുകളിൽ
ഈറയുടെ
മൂർച്ചയുണ്ട്.

കാട്ടിലെ
ആനക്കുടുംബം

അഗസ്ത്യ ഗുരുപാദം
ആദിവാസിഗോത്രവർഗ്ഗ വംശീയ
വൈദ്യചികിത്സാസെന്റർ -ചോനംപാറ.
സി. മല്ലൻകാണി വൈദ്യൻ
രജി: നമ്പർ - 10
ഫോൺ - 82

കാട്ടുമരുന്നിന്റെ
മല്ലംകാണി വൈദ്യർ

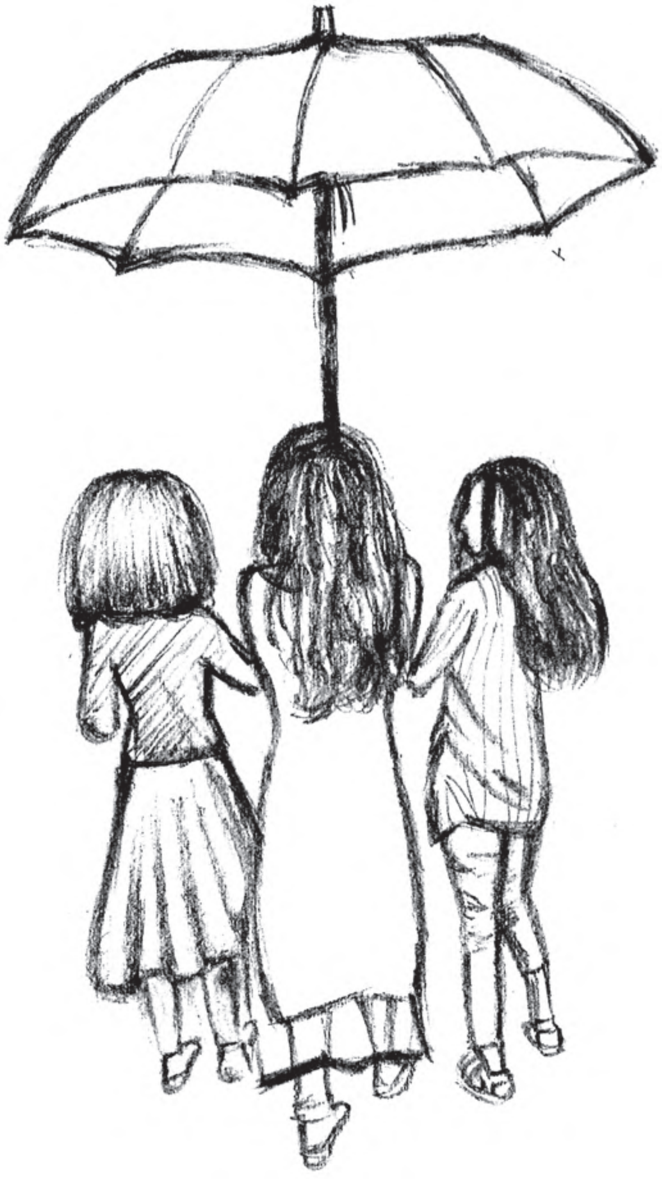

യാത്ര
അവസാനിക്കുന്നിടത്തു
പുതിയ യാത്ര
ആരംഭിക്കുന്നു.

നാടിനിയും കാടിന്റെ കേൾവിക്കാരാകണം...

മനുഷ്യന്റെ ആദിദേവത കാടായിരുന്നു. അവൻ ആദ്യം രചിച്ച ഭയബിംബവും ആദ്യം അനുഭവിച്ച കാരുണ്യവും അവൻ ഒരിക്കലും പൂർണമായി പിടികൊടുക്കാതെ, അവനെ ഒരു നിത്യന്വേഷിയാക്കിയ പരമമായ അറിവും കാടായിരുന്നു.

കാടിനെയറിയലും കാടിന്റേതാകലും കാടാൽ നശിക്കപ്പെടാതെ കാക്കലുമായി ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങളായി തുടരുന്ന കഥയാണ് ഗോത്രജനതയുടേത്. എന്നാൽ കുറച്ചുകൂടി സമീപസ്ഥമായ ചരിത്രത്തിലൂടെ ഇതാ ഇവിടെ വരെ കാടുകളിൽ തങ്ങളുടെ അർത്ഥവത്തായ നിലനിൽപ്പിനെ ആശങ്കയിലാഴ്ത്തുന്ന സംസ്ഥാപനങ്ങളെക്കൂടിയാണ് ആദിവാസി വിഭാഗങ്ങൾക്ക് നേരിടേണ്ടിവരുന്നത്. വികസനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കുചിതമായ നാഗരികാഖ്യാനങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ ലോകത്തുടനീളമുള്ള ഗോത്രവിഭാഗകാർക്ക് കൈമോശം വന്നത് പ്രകൃതി പ്രപഞ്ചോർജ്ജങ്ങളുടെ ആവിർഭാവമായ കാടിനെയും നൂറ്റാണ്ടുകൾ പിറകോട്ട്നീളുന്ന തനതായ സംസ്കാരത്തെയും ഭാഷയെയും കാടിറങ്ങി ചെമ്മങ്ങളിൽ നിന്നും ചോലകളിൽ നിന്നും അപ്രത്യക്ഷരാകുന്ന ആദിവാസി ജീവിതത്തെയും അവർ അണയാതെ കാക്കുന്ന സഹസ്ഥിതിയുടെ സൂക്ഷ്മപാഠങ്ങളെയും സംരക്ഷിക്കാൻ അവർക്ക് അവസരം നൽകേണ്ടത് ഒരേ സമയം ജനാധിപത്യപരവും ചരിത്രപരവും മാനുഷികവുമായ അനിവാര്യതയാണ്. മൗലികതയുമാണ്. വനവിഭവങ്ങളുടെ മേലുള്ള അധികാരം, സ്വയം നിർണയത്തിനായുള്ള സചേതനമായ പ്രയത്നങ്ങൾ തനതായ ജീവിതരീതിയുടെ സംരക്ഷണം, ജനാധിപത്യത്തിലെ അർത്ഥവത്തായ പ്രാതിനിധീകരണം മുതലായവ ഉറപ്പുവരുത്താൻ തുടരുന്ന പൊളിച്ചെഴുത്തുകളും പുനർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും ശക്തിപ്പെടുത്താൻ മാധ്യമങ്ങൾക്കും പ്രബുദ്ധരായ പൊതുജനങ്ങൾക്കും ഭരണകൂടത്തിനുമുള്ള പങ്ക് വലുതാണ്.

> വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷവും സമൂഹത്തിൽ സമഗ്രമായ പങ്കുകൊള്ളൽ സാധ്യമാകാതെ ബിരുദധാരികൾ പോലും കാടുകളിലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ കാടും അവരെ കൈയ്യൊഴിയുന്നു.

ഗോത്രജീവന്റെ ഉറവകൾ വരൾച്ചയിൽ നിന്നും പൂർണ്ണമായ നഷ്ടപ്പെടലിലേക്ക് നീങ്ങുമ്പോൾ ആദിവാസി ജനതയുടെ പൈതൃകസ്വത്തായ വന-വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും നാട്ടുവൈദ്യത്തിന്റെയും പ്രായോഗിക - നൈതിക വസങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ വിദ്യാർത്ഥിനികൾ നടത്തിയ യാത്ര അഴിഞ്ഞകലുന്ന ഗാഢമായ അനുഭവജ്ഞാനത്തിലേക്കും കാണുന്ന നൈസർഗിക ആവാസവ്യവസ്ഥയിലേറ്റ ഭ്രംശങ്ങളിലേക്കും വിരൽ ചൂണ്ടുന്ന, വലിയ തിരിച്ചറിവുകളുടെ യാത്രയായി.

തിരുവനന്തപുരത്തെ കുറ്റിച്ചൽ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തിലെ ചോനംപാറ പ്രദേശത്തുള്ള കാണിസമുദായ അംഗങ്ങളുമായുള്ള സംവാദം പ്രകൃതിയുമായി അവർ പുലർത്തുന്ന ഈടുവയ്ക്കാത്ത പൊക്കിൾക്കൊടി ബന്ധത്തെയും കണ്ടും കേട്ടും കൊണ്ടുമവർക്ക് 'കാണായ്'വന്ന കാടിന്റെ ദിവ്യഔഷധീഭാവത്തെയും കണ്ടറിയുവാൻ അവരെ സഹായിച്ചു.

നാൽപതോളം കുരുന്നുകളെ 'ഭൂമാദേവി'യുടെ ആദ്യ വെളിച്ചവും കാണിച്ചു. അറിവിന്റെയും ആശ്വാസത്തിന്റെയും തുരുത്താണ്. ചോനംപാറയിലെ വയറ്റാട്ടിയായ അരുമിയമ്മ പ്രസവ-പ്രസവാനന്തര ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി വനവിഭവങ്ങൾ ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്ന ഔഷധക്കൂട്ടുകളാണ് കാണിക്കാർതലമുറകളായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത്. ഔഷധവും പഥ്യവും ചിട്ടയായി ആഹരിക്കുന്നതാണ് നാട്ടുവൈദ്യത്തിന്റെ കാതൽ. പ്രസവാനന്തരം കഴിക്കേണ്ട ഔഷധങ്ങൾക്കൊപ്പം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതാണ് ആഹാരക്രമവും. കൊച്ചങ്ങ,

തൊണ്ട്, ബാധംപുരട്ടി, നറുങ്ങണാം പുല്ല്, മരുതിനില, ബ്രഹ്മിതുടങ്ങി ഇരുപതോളം വിഭവങ്ങൾ ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്നഔഷധമാണ് പ്രസവാനന്തര ശുശ്രൂഷയക്കായി കാണിസമുദായത്തിലെ സ്ത്രീകൾ പരമ്പരാഗതമായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കാന്താരിമുളകരച്ച കഷായമാണ് പ്രസവശേഷം അമ്മമാർക്ക് ആദ്യമായി നൽകുന്നത്. പത്ത് നാൾ നീളുന്ന പ്രസവാനന്തര ശുശ്രൂഷയ്ക്കൊടുവിൽ അമ്മമാർ പൂർണ്ണ ആരോഗ്യവതികളായിരിക്കണമെന്ന് അരുവിയമ്മ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. പത്താംനാൾ അമ്മയ്ക്കും കുഞ്ഞിനും ആരോഗ്യസൗഖ്യം നേർന്നുകൊണ്ട് മലദേവതകൾക്കും ഹൈന്ദവമൂർത്തികൾക്കും കാണിയ്ക്കവയ്ക്കുന്ന ചടങ്ങ് നടക്കുന്നു. "ആദിവാസികൾക്ക് മരുന്നുമുണ്ട് മന്ത്രവുമുണ്ട്"മരുന്നും മന്ത്രവുംഇഴതുന്നിയ വൈദ്യവിശ്വാസങ്ങളാണ്കാണിക്കാരുടെ വൈദ്യജ്ഞാനത്തിന്റെ മൗലികത മലമരുന്നുകളുടെ പ്രയോഗത്തിൽ 'പ്ലാത്തി' എന്ന മന്ത്ര സൈദ്ധാന്തികന്റെ അനുഗ്രഹം അനിവാര്യമായി അവർ കാണുന്നു. കാണിവൈദ്യവും പ്ലാത്തിയും അഴിയാത്ത ഒരു പവിത്രവ്യവസ്ഥയുടെ പ്രധാനകണ്ണികളായി മാറുന്നു.

ചോനംപാറയുടെ വൈദ്യപരമ്പരയിലെ ഇന്നത്തെ ഗുരുസ്ഥാനീയനായ മല്ലൻകാണിവൈദ്യന്റെ ചികിത്സാകേന്ദ്രത്തിലേക്ക് കേരളത്തിലങ്ങോളമിങ്ങോളമുള്ള നാട്ടുകാർ പലവിധ വ്യാധികളിൽ നിന്നും സ്വാസ്ഥ്യം തേടി വരുന്നു. വിവിധ ജീവിതശൈലിരോഗങ്ങൾക്കും ഒഴിവ്, ചതവ് മുതലായവയ്ക്കുമുള്ള ബഹുലമായ ചികിത്സ മുറകളിൽ തിരുമ്മലും ആവിക്കുളിയും മലമരുന്നുകളുടെ പ്രയോഗവും ഉൾപ്പെടുന്നു.

'ഒരു ചെടി തഴച്ചുവളർന്ന് നിൽക്കുകയാണ്. അതിന്റെ മണ്ടയിൽ കുറച്ച് ചൂടുവെള്ളം വീഴ്ത്തുകയാണ്. വീഴ്ത്തിയാലത് വാടിപ്പോകും. അതിന്റെ ചൂട് മാത്രം പച്ച കാണും. ഗുളിക (അലോപ്പതി) തിന്നാലുള്ള ഗുണമതാണ്. നാട്ടുവൈദ്യത്തിൽ ഈ ചെടിയെ പച്ചയോടെ നിർത്തി മരുന്ന് അതിന്റെ വേരിൽ ചെന്നുപിടിക്കുകയാണ്. രോഗം മാറുമ്പോളത് പാടെ മാറും. കാലറ്റുപോകും. തിരിച്ചു വരില്ല. ഇതാണ് അലോപ്പതിയും നാട്ടുവൈദ്യവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം. മല്ലൻകാണി വൈദ്യൻ വിശദീകരിച്ചു. തങ്ങളുടെ ആരാധനാമുറകളിലും ആഹാരക്രമത്തിലും ജീവനോപാധികളിലും വൈദ്യസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും തങ്ങളെ സ്വാധീനിക്കുന്ന പ്രകൃതിയിലെ ജൈവ-അജൈവ ഘടകങ്ങളുമായുള്ള അടുപ്പവും പാരിസ്ഥിതിക ഐക്യത്തിന്റെ സൗഖ്യം നേരുന്ന വെളിച്ചവും പരന്നുകാണാം. പ്രാചീനവിശ്വാസങ്ങളുടെയും വ്യവഹാരങ്ങളുടെയും ശക്തിയിൽ മനുഷ്യന് സാധ്യമായി വന്ന കാടെന്ന വീട്, മരുന്ന്, അന്നദാതാവ്, അത്താണി. ഈ ചരിത്രത്തിലെന്നാൽ കീഴടക്കലിന്റെ ധാർഷ്ട്യമോ അടിയറവിന്റെ ദൈന്യമൊ കാണാനായിരുന്നില്ല. കാടിനുള്ളത് കാടിനും മനുഷ്യനുള്ളത് മനുഷ്യനുമെന്നത് തങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ആഴത്തിൽ വേരുറപ്പിച്ച അടിസ്ഥാനതത്ത്വമാണ്. ഇതാണ് കാടറിഞ്ഞ മനുഷ്യന്റെ നീതിബോധം.

ആദിവാസി ജനതയുടെ വെടിവെട്ടങ്ങൾ പോലും ബഹുതലങ്ങളിൽപ്രവർത്തിക്കുന്ന നീളുക വേദനിപ്പിക്കുംവിധം സ്വാഭാവികമാണ്.

മനുഷ്യരും മരങ്ങളും പക്ഷിമൃഗാദികളും മഴയും അരുവിയും ചോലകളുമായി തുടരുന്ന സങ്കീർണ്ണമായ ആവാസവ്യവസ്ഥയാണ് കാടിന്റേത്-മൃഗങ്ങൾക്കും മനുഷ്യർക്കും അതിജീവിനം സാധ്യമായാൽ മാത്രമേ സഹജീവനം സാധ്യമാകുകയുള്ളൂ. മനുഷ്യ-മൃഗസംഘർഷങ്ങൾ ആദിവാസി മേഖലകളിൽ ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിക്കുകയും ജനജീവിതം അസാധാരണമാംവിധം ദുർഘടമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

"അവർക്കും ആഹാരമില്ലല്ലോ വനം തീയിട്ട് കൃഷി ചെയ്യുന്നത് നാട്ടുജാതിക്കാർ നിർത്താലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ മൃഗത്തിനുമാഹാരമില്ല, ഞങ്ങൾക്കുമാഹാരമില്ല പുല്ലക്ക് തീ പിടിച്ചാലെ ആനയ്ക്ക് തിന്നാൽ ആഹാരം കിട്ടുകയുള്ളൂ. തെരുഭൂമിയായി കിടന്നാൽ വനത്തിലെ വ്യയങ്ങൾ കുരുക്കില്ല

കാട് വെട്ടിത്തെളിച്ച് തീയിട്ടാണ് പരമ്പരാഗതമായി ആദിവാസി ജനത കൃഷി ചെയ്തിരുന്നത്. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ കാലം മുതൽക്കെ തുടരുന്ന വനവിഭവങ്ങളിൽ നിന്നും കാടിനെ ആശ്രയിച്ചുള്ള ജീവിതിരീതിയിൽ നിന്നുമുള്ള അന്യവത്കരണം ഗോത്രജീവിതത്തിന്റെ സവിശേഷ ശബ്ദത്തെ നഗരത്തിന്റെ മുഴക്കത്തിൽ മുക്കികളയുന്നു.

ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾ മറവി തീണ്ടാതെ കാത്തഅനുഭവത്തിന്റെ തെളിമയിൽ, കാൽവഴുതാതെ നിലനിന്ന അമൂല്യ സമ്പത്തായിരുന്നു മനുഷ്യ-വന സഹസ്ഥിതിയുടെ മന്ത്രം. പ്രകൃതിയുമായി മനുഷ്യൻ നടത്തുന്ന ആരോഗ്യകരമായ കൊടുക്കൽ വാങ്ങലുകളുടെ സാക്ഷ്യപത്രം.

തങ്ങളുടെ തനത് സാംസ്കാരവും തനിക്കു ചുറ്റും നില കൊള്ളുന്ന സ്ഥൂലപ്രകൃതിയുടെ താളംപതിഞ്ഞ വായ്മൊഴി യും കൃഷിയിടങ്ങും വിജ്ഞാനസമ്പത്തും കാടിന് തങ്ങൾ ര ചിച്ച അനവധി ആഖ്യാനങ്ങളും ആദിവാസികളോടുകൂടി കാടൊഴിഞ്ഞു പോകുകയാണ്.

കാട്ടിലെ മാറുന്ന ചുറ്റുപാടുകളോട് യോജിക്കാൻ സർക്കാർ വീടുകളും റേഷൻ സംവിധാനവും ബദൽ സ്കളുകളും ചി കിത്സാസൗകര്യങ്ങളും മറ്റും കേരളത്തിലെ വലിയൊരുപ ക്ഷം ആദിവാസികൾക്ക് ലഭിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അനേകംദിശാ ബോധമുള്ള ക്ഷേമപദ്ധതികൾ ഗോത്രജീവിതത്തെ സ്പർശി ക്കാതെ കടന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. പലപ്പോഴുംഗോത്രവിഭാഗക്കാർ തന്നെനൂറ്റാണ്ടുകളുടെ ബാക്കിപത്രമായ ആശ്രയത്വമനോഭാവ ത്തിൽ നിന്നും മുക്തി നേടാനാകാതെ ജീവിക്കുന്നു.

ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ലോകത്തിലെ ഗോത്രവിഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള റിപ്പോർട്ട് ഗോത്രജനതയ് ക്കുതകുന്ന ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഗോ ത്രജനതയ്ക്കുതകുന്ന ആരോഗ്യസേവനങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കു മ്പോൾ ആരോഗ്യത്തെയും പരമ്പരാഗത വൈദ്യജ്ഞാന ത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ഗോത്രസങ്കൽപങ്ങളെ കണക്കിലെടു ക്കുകയും ആദിവാസി സമുദായങ്ങളിലെ ആരോഗ്യസുര ക്ഷ ഇപ്രകാരം പരിരക്ഷിക്കുകയും വേണമെന്ന നിർദേശം മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നു.

നഗരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനശൈലികളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ആ ദിവാസി സമുദായങ്ങളുടെ സംസ്കാരത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കാ നുള്ള നാഗരികാവേഗംമൂലമുണ്ടാകുന്ന സ്വത്വപ്രതിസന്ധി മറ്റേത് ദേശത്തെ ആദിവാസി സമുദായങ്ങളെ പോലെ തന്നെ കേരളത്തിലെയും ഗോത്രവിഭാഗങ്ങളെ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സവിശേഷമായ ഭാഷ, കലാപാരമ്പര്യം, സൗന്ദര്യശാസ്ത്രം ജീവനോപാധി, ആവാസവ്യവസ്ഥ, സ്വയം നിർണയാവകാ ശം മുതലായവ അപകടത്തിലാകുന്ന ഗോത്രജനതയ്ക്ക് ത ങ്ങളേത് കാലത്തിന്റേതായാലും ഗതകാലത്തിന്റെ കഥകളെ അൽപമൊരു വേദനയോടും കൂടിയല്ലാതെ ഓർക്കാനോ പറയാനോ കഴിയുന്നില്ല. മറ്റു മാർഗങ്ങളില്ലാതെ നഗരത്തി ന്റെ പ്രകൃതി സങ്കല്പങ്ങളെ സ്വായത്തമാക്കാനും സ്വന്തം പ്രകൃതിവ്യവഹാര മൂല്യങ്ങളെ മണ്ണിട്ടു മൂടാനും ഗോത്രജനത നിർബന്ധിതരാക്കപ്പെടുന്നു.

ആദിവാസികൾ തീർത്തും ഏകജാതീയമായ ഒരു സമൂഹമ ല്ല. മുഖ്യധാര സമൂഹത്തിനോടുള്ള ആഭിമുഖ്യവും അനാഭി മുഖ്യവും ഗോത്രജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മുഖ്യധാരാ പഠന ങ്ങളിൽ കാണുന്ന ഒരു പ്രധാന വിഭാഗീകരണമാണ്. മുഖ്യ ധാരയിലേക്കും അതുവഴി സാധ്യതകളിലേക്കിറങ്ങിച്ചെന്നവ രുമുണ്ട്, തീർത്തും പാർശ്വവത്കൃതരായി, മനസ്സിലാക്കപ്പെടാ തെയും അംഗീകരിക്കപ്പെടാതെയും അകന്ന് കഴിയുന്നവരു മുണ്ട്.ഈ രണ്ട് അറ്റങ്ങൾക്കും നടുവിലെ ഒരു'സ്പെക്ട്ര'മായി ആദിവാസി ജീവിതം നിലനിൽക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ആദിവാസികളെന്ന ന്യൂനപക്ഷം വികസനസൂചികളിൽ മറ്റു വിഭാഗങ്ങളെക്കാൾ വളരെ പിന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന അവ സ്ഥയിൽ നാളിതുവരെ തുടർന്നു വരുന്ന നീതിപരവും ആ രോഗ്യകരവുമായ ചർച്ചകളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഗോ ത്രവിഭാഗങ്ങളുടെ പ്രതിനിധീകരണം ശക്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതു ണ്ട്.സ്വന്തംജീവിതം സ്വയം നിർണയിച്ച് തുല്യതയിലധിഷ്ഠിത മായ സാമൂഹ്യ ഇടപെടലുകൾ സാധ്യമായി സന്തോഷത്തി നും നീതിക്കും ആത്മാഭിമാനത്തിനുമുള്ള അവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുക ഇതാണ് വികസനത്തിന്റെ പ്രഥമമായ അ ടയാളം. ആശ്രയത്വ മനോഭാവം വെടിഞ്ഞ ഒരു ജനതയ്ക്ക് ക്രിയാത്മകമായ അടിയുറപ്പുള്ള ജീവിതം നയിക്കാനാകുന്ന തു വരെയും സമൂഹമെന്ന നിലയിൽ നമ്മൾ തുടരുന്ന പൊ ളിച്ചെഴുത്തുകൾ തുടരേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. കാടിന്റെ യു വത്വം കാടൊഴിഞ്ഞു പോകുമ്പോഴും അവർ പൂർണമായി നാടിന്റേതാകുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷവും സമൂഹ ത്തിൽ സമഗ്രമായ പങ്കുകൊള്ളൽ സാധ്യമാകാതെ ബിരുദ ധാരികൾ പോലും കാടുകളിലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങിവരു മ്പോൾ കാടും അവരെ കൈയ്യൊഴിയുന്നു. കാടുമായുള്ള ദീർഘസമ്പർക്കത്തിലൂടെ കൈവരുന്ന അനുഭവജ്ഞാനം അവരിൽ നിന്നും അന്യമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ഇത്തരമൊ രു സാഹചര്യത്തിൽ ..... തളർച്ചയോടെയല്ലാതെ ഉപമിക്കാൻ ആദിവാസി ജനതയുടെ മനസ്സാക്ഷിക്കു കഴിഞ്ഞെന്നുവരി ല്ല.

വന-നഗര ദ്വന്ദ്വങ്ങളുടെ സംഘർഷത്തിൽ പലപ്പോഴും വന ത്തിന്റെ ബോധശക്തി വളർച്ചയെത്താത്ത തത്ത്വസംഹിത മായി മറവിയുടെ നിഴലിൽ അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ഒരു ജനത യുടെ അടിസ്ഥാന സങ്കല്പങ്ങളെ മായ്ച്ചുകളയുന്നതു വഴി അവരുടെ സചേതനമായ നിലനിൽപ്പിലും സ്വാശ്രയത്ത്വത്തി ലുമാണ് പോറലേൽക്കുന്നത്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി തുടരുന്ന കാടൊഴിക്കലിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ യും മനുഷ്യാവകാശത്തിന്റെയും സത്ത കാമ്പില്ലാത്ത യക്ഷിക്കഥകളായി മാറുന്നു. മുഖ്യധാരയിൽ നിന്നും ഒരു തീ ണ്ടാപാടകലെ മാത്രമായി അവശേഷിച്ചു. 'സമ്പൂർണ മാനവിക യിൽ' നിന്നും ഭ്രഷ്ട് കൽപ്പിക്കപ്പെട്ട ഗോത്രസമൂഹത്തിനെ യും അവരുടെ കഥകളെയും അനുഭവങ്ങളെയും അസംതൃ പ്തികളെയും ഉൾക്കൊള്ളാൻ നഗരത്തിനാകണം.

'കാടിനിയുമവർക്ക് വാസയോഗ്യമാകണം
അവരുടെ അസ്ഥിത്വമിനിയും സംരക്ഷിതമാകണം
നാടിനിയും കാടിന്റെ മുൻവിധികളില്ലാത്ത

മര്ത്തൂവ് കാലെ

കോടെകാലെ

ജ്യാന് കാലെ

ബെ്ണ്ടൂവ് കാലെ

ബെച്ചെകാലെ

മര്തളൂവ് കാലെ

“ഇനിയാണെന്റെ പാട്ട്

തണ്ണീർ പുടവ ഉണങ്ങട്ടെ...

ഇന്നേരം

ഇലകൊഴിച്ച മരമെല്ലാം

പുതുനാമ്പിട്ട് കാണട്ടെ...

പാറയും നീർ ചുരത്തട്ടെ...!”

മഷിക്കറ

ഇനിയൊന്നുമെഴുതുവാൻ
ഇല്ലെന്നു പറയവേ,
എഴുതാത്തൊരായിരം
കഥകൾ തേങ്ങി.
പിറന്നങ്ങു വീണൊരാ
കവിതയോ പണ്ടേ അനാഥമായി!

പുസ്തകതാളിനങ്ങോരത്ത്
പറ്റിയ മഷിക്കറ കണ്ടു ഞാൻ സ്തബ്ധയായി.
മഷിക്കറയിൽ നിന്നു,
പിറവിയെടുക്കാനായ്
അക്ഷരക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ മേളം കൂട്ടി....

കവിതകൾ വരഞ്ഞങ്ങു കീറിയ
താളുകൾ
കഥകൾ തൻ ജീവനാൽ ഒന്നു ചേർന്നു.

ഇനിയൊന്നുമെഴുതുവാൻ
ഇല്ലെന്നു ചൊല്ലിയ തൂലികയങ്ങോ പകച്ചു പോയി.
എഴുതുവാനായിരം അക്ഷരം തന്നിട്ടോ–
മഷിക്കറയെങ്ങോ മറഞ്ഞുപോയി!

ഗായത്രി നാഗേന്ദ്രൻ
ബി.എ. മലയാളം

പുതിയ തുടക്കം

സുമയ്യ എസ്
ബി.എ. മലയാളം

ജീവിതം ഒരു തോണി യാത്രയാണ്. ജലധാരയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഉയർച്ചതാഴ്ചകളും നിരപ്പും ഒക്കെയുണ്ടാവും. പൊതുവെ നിരപ്പിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ നമ്മൾ ശാന്തരായിരിക്കും. പുറത്ത് യാതൊരു ശക്തിയും എന്നെ തോൽപ്പിക്കാനില്ല എന്ന് നടിച്ച് ഉല്ലാസത്തിമിർപ്പോടെ ജീവിക്കും. അങ്ങനെ ജീവിക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്നൊരു ജലക്ഷോഭം വന്നാൽ പേടിച്ചരണ്ടു പോകുന്നവരാണ് നാം. പക്ഷേ, അങ്ങനെയൊരു ക്ഷോഭവും ഉണ്ടാവില്ലെന്ന മട്ടിലായിരിക്കും, ക്ഷോഭത്തിന് മുമ്പുള്ള ജീവിതം. അതുണ്ടായി കഴിഞ്ഞാലും അങ്ങനെയൊന്ന് ഉണ്ടായിട്ടേ ഇല്ല എന്ന മട്ടിൽ അറുമാദിക്കും. എന്തൊരു വിരോധാഭാസം! പക്ഷേ ചിലരുണ്ട്.ക്ഷോഭം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാലും ഇല്ലെങ്കിലും യാത്രയുടെസുഖാനുഭവത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാതെ, ഞാനെങ്ങനെ ജീവിക്കും? ഞാൻ മരിക്കില്ലേ? എന്ന് വിചാരിക്കുന്ന ബുദ്ധിശൂന്യർ. ഇതിൽ പരം വിഡ്ഢിത്തം മറ്റെന്തുണ്ടാകും?

ഞാൻ പറയട്ടെ, ജീവിതം ആസ്വദിക്കണം. അറുമാദിക്കണം. ഞാനൊരു തോണിയിലാണെന്ന ചിന്ത മാത്രമുണ്ടായാൽമതി. 'എനിക്ക് ഈ ഒരു ജീവിതം മാത്രമേയുള്ളൂ, അതിനാൽ പരമാവധി ലാവിഷായി ജീവിക്കണം" എന്ന ചിന്ത തികച്ചും ബുദ്ധിശൂന്യമാണെന്നേ ഞാൻ പറയൂ. കാരണം, ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും ചിന്തിച്ചാൽ പിന്നെ ഈ ലോകത്തിന് ഒരു സന്തുലിതാവസ്ഥ ഉണ്ടാവുമോ? നേരെ തിരിച്ചായാലും പ്രായോഗികമല്ല തന്നെ എന്നുവച്ചാൽ പ്രാർത്ഥനകളിൽ മുഴുകിലോകകാര്യം അറിയാതെ വീട്ടുകാര്യം മാത്രം ശ്രദ്ധിച്ച് വീടുകളിൽ ഒതുങ്ങിക്കൂടുകയല്ല നാം ചെയ്യേണ്ടത്, ജീവിതത്തെ ബുദ്ധിപരമായിവീക്ഷിച്ച്, അതിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തി, ലക്ഷ്യോന്മുഖമായആഗ്രഹങ്ങളെ ഉദാത്തമായ രീതിയിൽ സ്വന്തമാക്കി, മനുഷ്യേച്ഛകൾക്കോ വികാരങ്ങൾക്കോ അടിമപ്പെടാതെ, നമ്മുടെ സ്വത്വത്തെ സമൂഹത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തുക.

ഞാൻ പറഞ്ഞ കാര്യം ഒരു തത്വമോ സിദ്ധാന്തമോ ഒന്നുമല്ല, ഞാൻ എന്റെ ജീവിതത്തിൽ കണ്ടുംകേട്ടും അറിഞ്ഞും മനസ്സിലാക്കിയെടുത്ത ഒരു കാര്യമാണ്. ജീവിതത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു സങ്കടമുണ്ടായാൽ അതിനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ച് ജീവിതമില്ലാതാക്കുന്ന പലരെയും എനിക്കറിയാം, ചെറിയ നിമിഷങ്ങളിലെ സങ്കടങ്ങളെപ്പോലും ഉൾക്കൊള്ളാനാവാത്ത നിഷ്കളങ്കർ. എന്നിട്ടോ, എപ്പോഴും സ്റ്റാറ്റസിലും സ്റ്റോറിയിലും ഇതുപോലുള്ള പോസ്റ്റുകൾ നിരത്തിപ്പിടിച്ച് ഷെയർ ചെയ്യും. ആർക്ക് വേണ്ടി? എന്തിന് വേണ്ടി? നീ അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടത്തെ നാട്ടുകാർക്ക് മുമ്പിൽ കാണിക്കാനോ? ഇത് കാണുന്ന നാട്ടുകാരും വീട്ടുകാരും കൂട്ടുകാരും ചിലപ്പോൾ ചിലർ മറുപടി അന്വേഷിച്ചെന്നിരിക്കും. പിന്നെ എപ്പോഴും ഇത് തന്നെയാണ് അവസ്ഥയെങ്കിൽ ഉറപ്പായും അവർ അതിനെ അവഗണിക്കും. പിന്നെ, നീ പോസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് എന്താണ് പ്രയോജനം? വെറുതെ സമയം നഷ്ടം.

എന്നാൽ ആ നഷ്ടപ്പെടുന്ന സമയത്തെ ഉല്ലാസത്തിലാക്കാൻ മറ്റെന്തൊക്കെ മാർഗങ്ങളുണ്ട്? അത് മനസ്സിലാക്കാതെ ഈ ഓൺലൈനിൽ ഇരിക്കുന്നതല്ലേ നിന്റെ പരാജയം? ആദ്യമൊക്കെ നമ്മളിടുന്ന സങ്കടപോസ്റ്റുകൾക്കും മെസ്സേജുകൾക്കും മറുപടി നൽകാൻ ഒരുപാട് ആൾക്കാരുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് ഇത് സ്ഥിരമായപ്പോൾ ചിലർ പതിയെ പതിയെ ഒഴിവാക്കാൻ തുടങ്ങി. അത് നമ്മളിൽ വിഷമമുണ്ടാക്കാനും. ഞാനൊരു കാര്യം ചോദിക്കട്ടെ. എന്തായിരിക്കാം അതിനുള്ള കാരണം? അതൊരു മനഃശാസ്ത്രം ആണ്. ഒരു കാര്യം തുടർച്ചയായി ചെയ്താൽ അതൊരു ശീലമായി മാറും. പക്ഷേ, എല്ലാ ദിവസവും അതിന്റെ ആവൃത്തി ഒരു പോലെയാണെങ്കിൽ അത് മനസ്സിനെ മടുപ്പിക്കും. പിന്നെ അക്കാര്യത്തിൽ തുടരാൻ ഒരു ഉന്മേഷം ഇല്ലാതെയാകും. അതുകൊണ്ടാണ് മെസ്സേജുകൾക്ക് മറുപടി ഇല്ലാതാവുന്നത്. ഒപ്പം, ആ ബുദ്ധിമാന്മാരായ ചങ്ങാതിമാർ തങ്ങൾക്കനുയോജ്യമായ ഒരു ജീവിതം/ആസ്വാദനം കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ടാകും. നമ്മളിപ്പോഴുംഅതിന് എന്തേമറുപടി കിട്ടിയില്ല എന്നോർത്ത് ഉത്കണ്ഠപ്പെടുന്നവരും. അപ്പോൾ ആരായി വിഡ്ഢികൾ? ഇങ്ങനെ വിഡ്ഢികൾ ആവുക എന്നതാണോ നമ്മുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം?

ജീവിതത്തിൽ സുസ്ഥിരമായ ബന്ധങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുക, സൗഹൃദങ്ങൾ ഇണക്കുക എന്നതൊക്കെ ആവശ്യം തന്നെയാണ്. പക്ഷേ, നമ്മുടെ ജീവിതം തന്നെ വൃഥാവിലാക്കി ഇതിന് പിന്നാലെ ഓടേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ? കാരണം, നമുക്ക് ആകെഒരു ജീവിതമേ ഉള്ളൂ. അത് നമുക്ക് വേണ്ടിയാണ്. ജീവിതത്തിൽ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നതായ ലക്ഷ്യം നേടിയെടുക്കുമ്പോഴാണ് ജീവിതാസ്വാദനം സാധ്യമാവുന്നത്.

അധ്യാപനവൃത്തിയിൽ സുഖം കണ്ടെത്തുന്നവർക്ക് അധ്യാപനം എന്നും നിറമുള്ള രുചികരമായ ഔഷധമാണ് ആ ഔഷധത്തിന്റെ കയ്പ്പറിയാതെ അവർ സേവിക്കുന്നു. അതിലൂടെ ആത്മസംതൃപ്തി നേടുന്നു. ഒരു കൂലിപ്പണിക്കാരനായാലും, വീട്ടമ്മയായാലും, ഡോക്ടറായാലും അവർ തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ജോലികളിൽ ആത്മസംതൃപ്തി നേടുന്നുണ്ട്. അതിനാലാണ് അവരെപ്പോഴും സന്തോഷമുള്ളവരായി കാണുന്നത്. അവർ കണ്ടെത്തുന്ന പ്രവൃത്തികളാണ് അവരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഔഷധം. അത് സേവിക്കുമ്പോൾ അവർ സന്തോഷിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ആ ഔഷധത്തിൽ അവരുടേതായ രുചിക്കൂട്ടുകൾ അവർ ചേർക്കാറുണ്ട്. പുതിയ കാര്യങ്ങൾ കണ്ടെത്താനും കൂട്ടിച്ചേർക്കാനും ചെയ്യാനും ആഗ്രഹിക്കുന്ന അവരുടെ ബുദ്ധി നഷ്ടമാകുന്ന സമയങ്ങളിലേയ്ക്ക് അവർ പോവാറില്ല. ജോലിക്കിടയിൽ വിശ്രമം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവരുടേതായ വിശ്രമസമയങ്ങൾ/പ്രവർത്തനങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. അപ്പോൾ മുമ്പിലുണ്ടായതും ഉണ്ടാക്കുന്നതുമായതടസ്സങ്ങളും പ്രയാസപ്പെടുത്തിയ നിമിഷങ്ങളുമൊന്നും തന്നെ മുമ്പിലേക്ക് വരില്ല. ജീവിതമെന്ന പളുങ്കുപാത്രം ഉടയാതെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്ന ഇവർ എങ്ങനെ ഇത്ര വൃത്തിയിൽ ജീവിതത്തെ സൂക്ഷിക്കുന്നുവെന്ന് മനസില്ലായില്ലോ? നമ്മുടെ സങ്കടങ്ങൾക്കുള്ള മരുന്നുകൾ നമുക്ക് മുന്നിൽ തന്നെയുണ്ട്. നമുക്ക് ഇനി കണ്ടെത്താനുള്ള യാത്ര ആരംഭിക്കാം.

A Series of Metamorphosis

Most probably, on these days, which the whole world got locked up, I awoke as much as late as I can. Being a late night sleeper, it was very hard for me to get up early and I barely do so. Like all the days, I came downstairs yelling for breakfast on the noon to my mom. On the way downstairs, through the open window I saw the rambutans on the tree in our backyard got ripened and turned deep red and suddenly the sight made a sea full of saliva on my mouth. Yes all the senses are connected. I came downstairs with a strong intention to make the tree bald without having any red rambutans on it.I planned to pluck them off by the evening after completing the respective movie I am watching. On these days one of my prominent leisure is to watch movies and series. It is a recently bloomed hobby of mine. By 3 in the evening after completing all my "so-called" works I went out to the yard to sense the sweetness of the rambuttan. I took that large wooden pole of (I think) vattathamara(colloquial name because I am unaware of its english name, pardon) normally used on my house for such kind of purposes(i think it is a quite normal tool.). After my longtime hard work I have got at least 10 rambutans including red, green and yellow. My strong urge towards that taste made me eat all of them there. First I tasted deep red ones to yellow and then to green. As the colour gradient turns from red to green it sweetness gradually moved to sour and then to a kind of bittemess. At that instant I thought of how a bud of this plant changes into this tasty white flesh and then to a new sapling in turn producing lots and lots of new lives. Suddenly I noticed a butterfly on the flower of the pea plant in our kitchen garden near the tree and then for no reason the word METAMORPHOSIS popped up into my mind.Have you ever seen a caterpillar entering a pupa and how a butterfly emerges from a cocoon?I have seen the second one. It's a kind of sudden evolution and the spontaneity makes that process more divine. Nature is always an undefinable amaze. In a kind of outlook nature is an essence of mind. The diversities in it, the uniqueness of everything around reveals how beautiful and

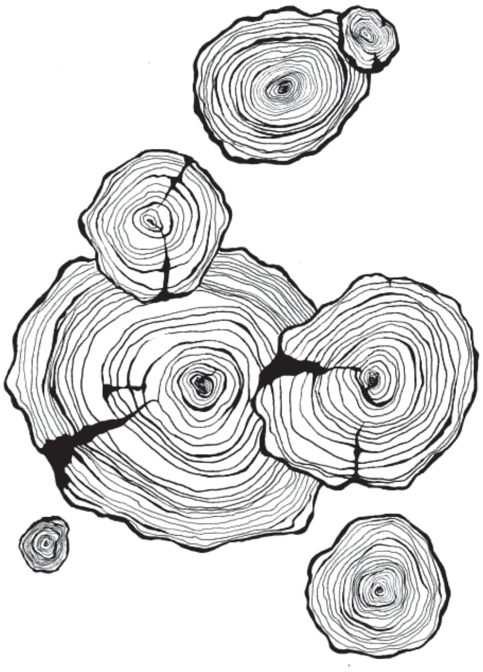

artistic it is.Then I drive myself to think the distinct extents of the word metamorphosis. Everyday everything around is changing. Changes makes the world a better place. I meant changes on every aspect. on every life forms, both materialistic, psychological and on a social perspective, Everything around and own self is moving through an acute series of changes, being more optimistic let's belive its for SOME KIND OF betterment. Changes are inevitable and mostly incredible.

MY PERSPECTIVE OF METAMORPHOSIS aka CHANGES

Substantially speaking everything around is undergoing some kind of serious alterings maybe in a slow manner. The planet we live in, the celestial bodies around, galaxies, comets, asteroids: the whole universe is undergoing a somehow drastic alteration proportional to its span of life. For a butterfly with a weak lifespan, and for a big piece of rock the rate ofmetamorphosis may be almost same but differs in its period of time due to the short and big lifespan of the respectives.

MATERIALISTIC METAMORPHOSIS

As far as I am concerned, materialistic metamorphosis can be coded like an unbreakable bell shaped curve and from every single trough (lowest points on the curve) arises numerous others and its like a chain which is tending to infinity. As the curve extends, every curve must be unique by its own specialities and changes. There must be a drastic versatility with the very primary curve tending near zero than to the curves at infinity. (my love towards maths results in such kinda interpretations, gratitude of being a maths student nauh!!!).Let me explain, Let us illustrate the statement exemplifying some kind of a fruit. It starts the process with a bud, then blooms into a flower, gets pollinated and then from the flower generates the embryo and then to fruit, let it be the journey of to the peak of primary curve(let it be the taste peak)(completely on the aspects of a human) and then the developing of the fruit to a new sapling which producing an abundance of fruits. There arises the next set of curves. The process continues with the natural evolutions and struggle for existence. Maybe some of the curves become dead ends before reaching infinity because this existence struggle is always a probability.Like what substantiated above, the whole world is developing and tending to infinity throughnatural evolution and natural selection. The same aspect is happening around both in social andpsychological manner.

EARTHLING METAMORPHOSIS

Most often we used to say man is a creature evolved from monkeys, but specifically speaking the monkeys of this era and the man/ Homo sapiens both evolved from a common ancestor Dryopithecus but the further curves of development of man and monkey are completely identical and versatile. Man became the supposed highly developed species through various such evolutions and progressions. At very points, we reached numerous peaks by the invention of fire, wheel, iron, metals etc...(very prominent milestones). We developed through making evolution more complicated and thus humans suppose themselves as the most developedspecies of the world. The civilisations we made, the cultures we gone through are salientsocio-cultural evolutions or struggles of being sapiens- Homo sapiensEven though, in the last few decades being a creature with qualitatively human behaviours, my analysis of the rate of cultural evolution of this country is progressing in a very slow manner compared to the other countries around. To write about this is the cardinal inspiration for me to approach such a write-up.Just take a scrutiny on the progress of

cultural evolution of our country. We can see no sort of exponential growth. Yes I do agree that the renaissance happened. It is the one and only reason for some kind of alterations here. Is that enough? Even if we are living in a 'so-called' revived society still how much cultural improvement can we see on every side. Aren't we living in an obsolete space? Yes we are. Still the social constraints firm its basement with the superstitial, stereotypical and conventional taboos girdling on the society.Being a social animal whom bothering the development of man kind on the society we live, a so-called rennovating world which really with the baraberian cultures (still we belive indian culture is the most sacred and virtuous) not even started to evolve, I feel it is requisite to get out off all framed such taboos around and otherwise it must be a great jinx for us before the globalising world. Homophobia, Male chauvinism, Misogyny, Patriarchy, Communialism, Castism, Extreme Nationalism(patriotism is completely different from nationalism), Terrorism, Sexism, Capitalism, Racism, Correption, etc... are some of the by products of this reverse progress of our society and that is why a big resourceful country like India got ranked 144 on the Whole World Happiness Index from the 156 countries got surveyed. Isn't a radical change which is the need of the hour?

FEMININE METAMORPHOSIS

Being a girl with more feminine ideals it's a must to convey my views regarding feminine metamorphosis. In our society. The evolution of a daughter to a wife and then to a mother is considered more righteous, Is it really so?. According to my way of thinking, a baby to a girl and then to a woman who is capable to flourish the womenity in her is the real one who evolved. She must be equipped to think and analyse the stereotypes of the society and thought develops her femininity. In my point of view, 'Motherhood is the completion of womanhood' never suits the present scenario we live in. Motherhood is great and it must be glorified. But recognition of the power of femininity must be magnified and adored more than Motherhood. The society we live in always considers women as second citizens. On such a society which not even ready utter any syllable of feminism, it is a real revolution to uphold the eminence of feminity and it's values . In fact, it can be considered as the struggle, the struggle of existence. This struggle indeed fulfills when and only when she moulds herself strong to break the shackles of the society and to come out from the cocoon made of conventions. Yes the real METAMORPHOSIS happens.Thankyou{"These are clearly my ideas and thoughts. This is a product of my scraps of thoughts. With a limited knowledge and unawareness of many things around, maybe some of the ideas seems like blunders. Pardon!!! (This is a write up specially made for readers of my wavelength of thoughts, if you can't connect each other it implies the difference in frequency of thoughts of mine and yours.)

Nivedita P Gopan
Maths

എന്നിലേക്ക്

തിരിച്ചുപോണം
നടന്നു തീർത്ത വഴികളിലൊക്കെയും
അടർന്നുവീണടിഞ്ഞു കൂടിയ ഇലകളത്രേം
പെറുക്കിക്കൂട്ടി തീ കായണം....
അതിൽ നിന്നുയരുന്ന പുകമറയ്ക്കു പിന്നിലിരുന്ന്
നഷ്ടപ്പെട്ട നിമിഷങ്ങളൊക്കെയും
ഗ്രഹിച്ചെടുക്കണം....
ആ പഴയ മണങ്ങളൊക്കെയും വീണ്ടും
ശ്വസിച്ചെടുക്കുമ്പോഴേക്കും എന്നിലേക്കുള്ള
മടക്കയാത്ര പൂർത്തിയായിരിക്കും...
ഒന്നിന് പകരമൊരായിരം സ്വപ്നങ്ങൾ
നെയ്തെടുത്തോരാകാശത്തിലേക്ക്
അസാധ്യമായതൊക്കെയെയും
സാധ്യമാക്കാനുതകുന്നൊരു മനസ്സിലേക്ക്
നോവുമ്പോൾ താങ്ങാവാൻ ചിതലരിക്കാതെടുത്തു
വച്ച ചിരിയിലേക്ക്
അങ്ങനെ അങ്ങനെ,
പെറുക്കി മാറ്റിവെച്ച എന്റെ അക്ഷരങ്ങളിലേക്ക്
അവ കൂടിച്ചേർന്നുടലെടുക്കാൻ പോകുന്ന
എന്റെ വരികളിലേക്ക്
വരികളിലൂടെ പുനർജ്ജനിക്കാനൊരുങ്ങുന്ന
എന്നിലേക്ക്....

അതുല്യ റ്റി
എം.എസ്.സി. കെമിസ്ട്രി

കാലത്തിന്റെ കാവൽക്കാർ

പഴക്കമേറുന്തോറും വീര്യമേറുന്ന രസക്കൂട്ട് ഓർമ്മ. പൊടിയും അഴുക്കും പറ്റാതെ മാറാലകൾക്കുള്ളിൽ തളരാതെ ചിലതൊക്കെ വിങ്ങലുകളായി പടർന്നപ്പോൾ മറ്റു ചിലത് പുഞ്ചിരിയുടെ ഭാവം പൂണ്ടിരുന്നു.

വീട് മുഴുവൻ പൊടിപറ്റി അലങ്കോലമായി എന്ന അറിവ് ലഭിച്ചത് ഇന്നലെ ചേട്ടന്റെ അമ്മ വന്നപ്പോഴായിരുന്നു. അവരുടെ നോട്ടം മാറാലകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട് ഏതോ ദ്വീപിലെന്ന പോലെ അകപ്പെട്ട ഫോട്ടോകളിലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇന്ന് ശുചീകരണമിഷനിൽ താനും പങ്കാളിയാവുകയാണ്. അടിച്ചു വാരിക്കൂട്ടി കത്തിക്കാനൊരുങ്ങിയപ്പോഴാണ് കണ്ണ് ആ പഴയപെട്ടിയിൽ ഉടക്കി നിന്നത്. ഓർമ്മകൾ കാന്തശക്തി പോലെതന്നെ അടുപ്പിക്കുകയാണോ! പെട്ടി തുറന്നപ്പോഴാകട്ടെ തന്റെ ചില പഴയ നോട്ടുബുക്കുകളും മറ്റുമാണ്. പഴയ ചില ഫോട്ടോകളുമുണ്ട്. പെട്ടിയുടെ മൂലയിൽ പതുങ്ങി ഇരിക്കുന്ന എന്തോ ഒന്നിനെ പെട്ടെന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചു. അത് വലിച്ചെടുത്തു. മണിയൊച്ച പോലെ അരിച്ചിറങ്ങിയ ശബ്ദം നിശബ്ദതയെ ഭേദിച്ചുകൊണ്ട്വരവറിയിച്ചു.ചിലങ്കയാണത്. ഒരു കാലത്ത് തന്റെ ചലനങ്ങൾ തുടരെത്തുടരെ അടയാളപ്പെടുത്തിയ പ്രിയ തോഴി. അന്നൊക്കെ നൃത്തം എന്നുവച്ചാൽ ഭ്രാന്തായിരുന്നു. ഓർമ്മകളുടെ ഭാരം കൂടുന്നതറിഞ്ഞിട്ടെന്നപോൽ തറയിലായിരുന്നു. കുഞ്ഞുനാൾ മുതലേ നൃത്തം വലിയ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അന്ന് ആദ്യമായി വേദിയെ ഭീതിയോടെ ഉറ്റു നോക്കിയ രംഗം ഇന്നും മനസ്സിൽ മായാതെ കിടപ്പുണ്ട്. കലോത്സവവേദികളിൽ താൻ സ്ഥിരം സന്ദർശകയായിരുന്നു. കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് മയിൽപ്പീലിത്തുണ്ടുകൾ എന്നപേരിൽ ഒരു പുസ്തകം എഴുതി. അതൊന്നു പ്രശസ്തി നേടി വന്നപ്പോഴായിരുന്നു കല്യാണം. പിന്നെ എല്ലാം.... പെട്ടെന്നാണ് ഘടികാരം 12 മണിയുടെ പെരുമ്പറ മുഴക്കിയത്. അത് കാലചക്രത്തിന്റെ മുരൾച്ചയായി തോന്നി. ഒരു നെടുവീർപ്പോടെ ചിലങ്ക ഭദ്രമായി പെട്ടിയിൽ വച്ചു. പെട്ടി മൂടി. വീണ്ടും വാരിക്കൂട്ടിയ ചവറുകൾക്കരികിലേക്ക്നീങ്ങി.

സ്വപ്നങ്ങൾ, മോഹങ്ങൾ എണ്ണിയാൽ തീരാത്തത്രയായിരുന്നു. ഒന്നും നേടിയില്ല. ഒന്നുമായി തീർന്നതുമില്ല. ബന്ധങ്ങളുടെ കൂച്ചുവിലങ്ങുകൾ തടസ്സപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. സ്വന്തം ഇഷ്ടങ്ങൾ അത് ഒന്നുമല്ലായെന്ന് ജീവിതം പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നോ? ഇതിലും വലിയ ബന്ധനങ്ങൾ ഭേദിച്ച് വിഹായസ്സിലുയർന്ന മനുഷ്യരുമുണ്ടല്ലോ? അവർ കാലത്തിന്റെ കാവൽക്കാരായിരിക്കാം. കയ്പേറിയ മരുന്നു കുടിച്ചാലും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അമൃത് നുകരാൻ മോഹിച്ചവരായിരിക്കാം. അതെ. അതു തന്നെയാണ് മരുന്ന്. എന്റെ സന്തോഷത്തെ ഹനിക്കാൻ മറ്റൊന്നിനും കഴിയില്ല. എന്നുറപ്പിക്കുന്ന നിമിഷം മരുന്ന് ഫലം കാണും. ഇനിയീ ബന്ധനത്തിലല്ലെന്ന ആദ്യത്തെ സൂചന.

ജനൽപാളി നീക്കി കണ്ണുകൾ നീലാകാശത്തിലയച്ചു.

വിശാലമായ നീലിമ.

ഗായത്രി സന്തോഷ്
ബി.എസ്.സി., ഫിസിക്സ്

Shredding thoughts on the Movie Dead Poets Society

Dear O Captain My Captain

First of all, I owe you a big apology for being late in acknowledging and knowing you .. I was rather late in knowing you when compared to the time you were given life to.. You were the teacher I never had and I believe that is the case with the vast majority .. You came to my life when I was trying to find solace in one of my teachers for the very first time .. I am someone who was not into building a friendship rapport with teachers .. And I believe that was because of many reasons and primarily due to my complexes and unwanted negative thoughts which always stopped me from doing so .. And then I met this teacher of mine, whom I found capable of exposing my vulnerable side to.. Cap, I ain't comparing you with her ..You both are different and special to me in different ways .. The scene where Neil approaches you to speak out his dilemma, took me to the memory of myself finding solace through her words .. - I never had the intention of becoming a teacher even though I considered it to be a noble profession .. But you changed that Captain.. In you I saw the teacher I longed to have because I am someone who has been waiting for a person like you in my life since time immemorial ..You planted in me the seeds of being someone like YOU to others like ME .. The journey is hard but I hope to strive for it and make you proud ..Dead Poets Honor ..- Because it was you who taught me to stand up from my position and view the world around me in different ways I never imagined it to be .. And I believe in my journey the Captain I found will help me through .. -

From,
Forever an ardent admirer of Dead Poets Society ..

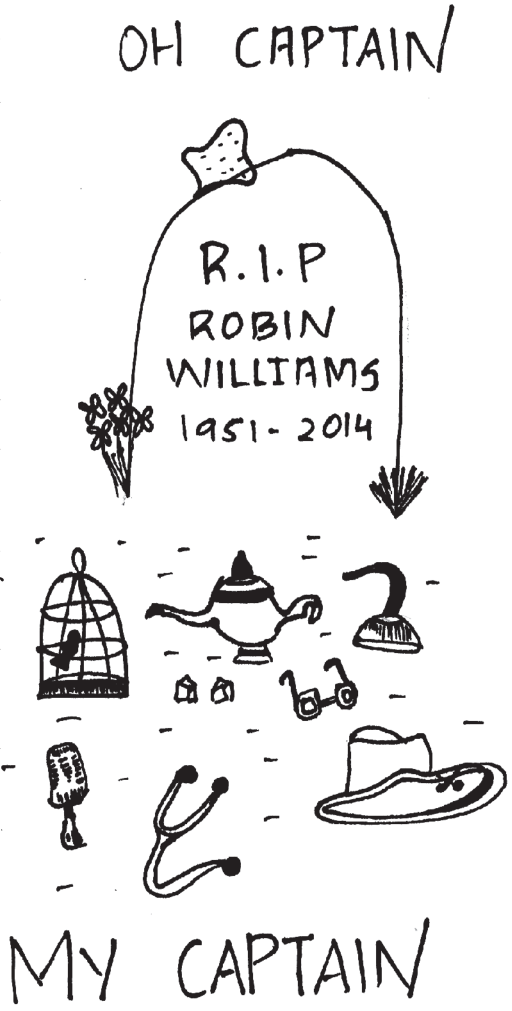

Sufina N Sulfi
MSc Psychology

Smiles That Fades On Their Own

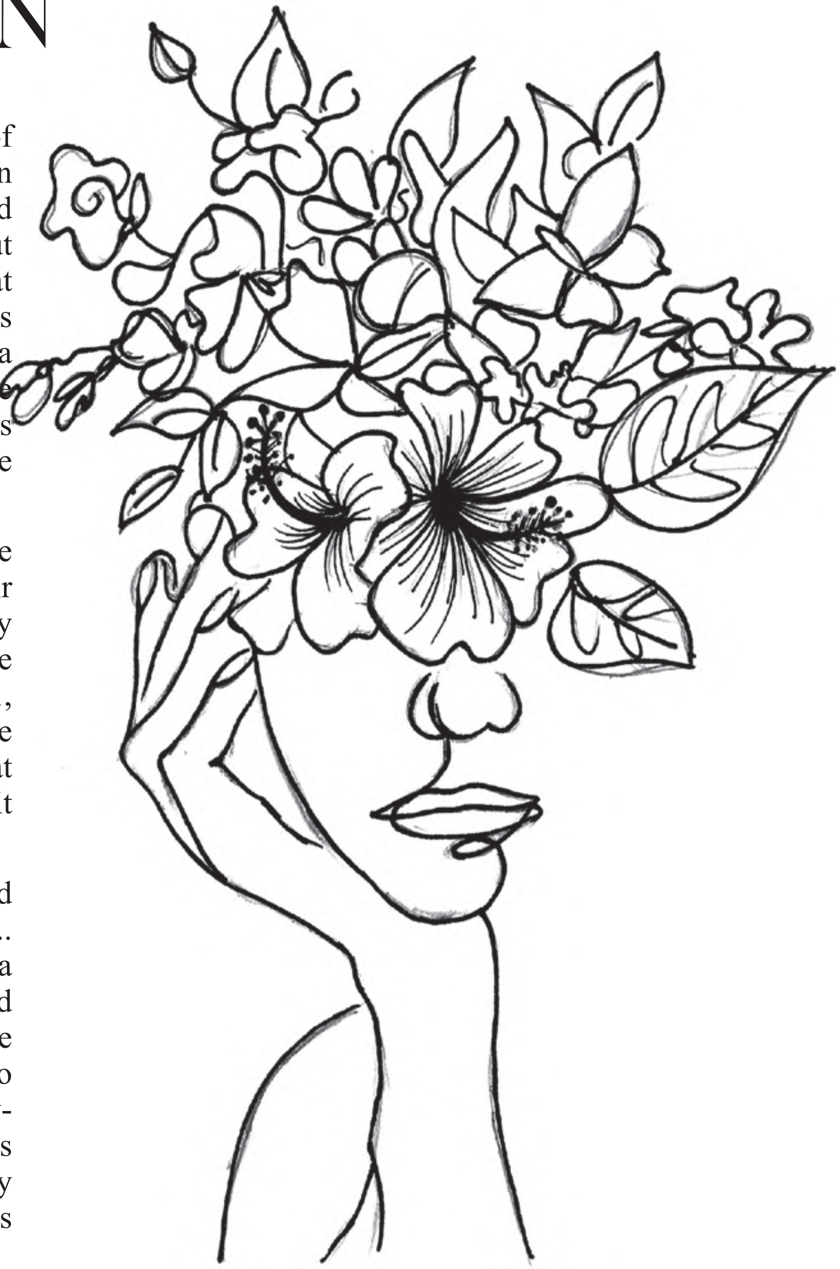

Our nation is in shock right now with the demise of Sushant Singh Rajput and he doesn't need an introduction to people who enjoy Bollywood movies. Nation is shocked because of his death but what freaked out the country is coming to know that he took his own life by hanging himself inside his house in Bandra, Mumbai.. - Bandra , being such a busy and densely populated place with people everywhere and even one of the nation's heart throbs couldn't get a solace , then what can I say about the common man ??

Death always scares me, but suicide just scares the hell out of me .. People fight every day for their survival and how can they decide to end it ?? If they had decided to do so, what must they have gone through- The agony, distress, frustration, helplessness and much more.. Just having a single person to hear them out and lent shoulder to; will that stop them from taking this momentary bullshit action.. -

I liked Sushant but was never the so-called die hard fan of his, but now am badly affected by his demise.. What must have he gone through to take such a decision when he was at the peak of his career and having delivered a movie with a beautiful message against suicide.. By giving us a movie to look up to whenever life hits us hard, he left us the same way- His suicide isn't the first; there have been many cases around the globe and millions happening every single day- I believe this is why his demise is bothering me so much ..

I was someone who pitied people who committed suicide. My attitude towards them was rude and never tried to see it from their position.. This doesn't mean I support this decision no ..NO ..NEVER .. The thing is I have started looking deeper into the situation and the plight they have gone through ..

Being bestowed with immense physical pain at a tender age , I used to argue with people that mental pain isn't a pain , it is the physical pain that kills ..But maybe my unconscious mind never realized how hurt I was deep inside ...I believe I couldn't tolerate the pain hidden in me so I chose to consciously repress it ..And then I was freed of my physical pain and that's when the other party started gathering its strength to come out and one day it finally managed

to break past my unconscious mind and be available to me .. I had several moments which killed me , broke me and tore me apart and all these piled up inside me and I started confining to myself believing nobody would understand and be of any help to me ..Because those I approached couldn't help and then there came the days when I wish I was dead and couldn't really understand what was bothering me because there was something so wrong within me which I couldn't figure out and explain to anybody who approached me with the intention to help .. Since I myself wasn't aware of what was wrong with me , all I could tell someone was that I was not okay and something deep inside was killing me and I did not know how to escape from it ..

There were days when I felt like staying inside my room, hugging my pillow tight and crying my heart out but I was not fortunate enough to do so since I had to fake a smile because I didn't want to confide in anyone as I was suppose to be the funny girl without no particular pain that could haunt her to this extend .. I had to make fake excuses with my friends, when they asked me out and did the same with my family but the only difference was that I was able to express my vulnerable side to the latter. But later on, I stopped because I didn't want them to be worried about me.. And maybe I got tired of repeating the same thing over and over again .1 still have no idea what I am supposed to name the things I have experienced. Is this what depression looks like or is it even worse??

Social Servicing was my idea of happiness.. When the doors to being a doctor shut in front of me , I decided to go for Psychology since it helped people with mind issues and I knew how screwed it can be ..Contrary to my belief nothing much happened or maybe I didn't give it a try ..But the only thing that happened was that my mood swings worsened and I retreated to being someone I always hated to be.. I became so vulnerable and the thought of not being able to help myself , made me question my purpose of studying the course I have opted for and from then on I slipped into a hole from which I still haven't escaped .. -!

What could have I done and what can I do is haunting me at the present moment with Sushant Singh Rajput's demise being the current topic of discussion.. The fact that this too will be forgotten after a few days makes me anxious, wanting to do something for at least the people around me..

Dear everyone, If you have had the courage to put up with life till this very moment then you can do it in the coming years too.. Don't give up even if the voice inside you is asking you to end it once and for all.. Because all of us are struggling with such demons every single day .Our biggest demon I believe is our other self who resides within ourselves who is lazy enough to give life a worthy fight back ... For all the souls who didn't have a shoulder to cry on ,I am sorry .- To the ones holding on and fighting back, it is not a shame to ask for help and more importantly never ever bottle up your emotions, talk it out ..Be it with your friend, sibling, parents or whoever you feel comfortable with. It doesn't mean you are weak.. In situations where these people aren't enough or available it is our necessity to visit a mental health professional and one should never step back from doing it because it is as similar as visiting a doctor when you have a headache, fever or any other illness ...The only thing difference with mental illness is the taboo associated with it and we owe it to our society, movies and culture. Most often what we need is someone to hear us out and accept us with unconditional positive regard which a good mental health professional can provide when the people around fails. So get out and find help..- I did and it helped me- Our society has always taught us to mask ourselves and express the "positive brighter" side. We abstain from expressing negative emotions such as anger, frustration, guilt etc. Why can't we be the way we feel? This has to change.. We ourselves have to do our bits for this change and encourage our fellow companions and ourselves to express and discuss our emotions rather than locking them up.. This single step alone can mitigate the majority of the mental health problems. Being a person from a mental health field and someone who has experienced such difficulties, I would suggest and urge all of those struggling to have the courage to demand the help you deserve and pass the test of life with flying colours.

By **Sufina N Sulfi**
MSc Psychology

ഉയിരിടം

പ്രണയം വേദനയാണെന്ന് ഒരുപാട് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല. നിന്നിലേക്ക് അടുക്കുന്നതുവരെയും.മുറിവുകളുടെ കാരണം തന്നെ മരുന്നാകണം എന്നില്ലല്ലോ. പ്രണയവും എന്റെ തന്നെ പ്രതീക്ഷകളുമാണ് എന്നെ മുറിവേല്പിച്ചത്. എന്തുകൊണ്ട് എന്നുള്ള നിന്റെ ചോദ്യത്തിന് എനിക്ക് ഉത്തരം തരാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കഴിയുമോയെന്ന് എനിക്ക് അറിയുകയുമില്ല. നിന്റെ കണ്ണിലെ തിളക്കവും ശബ്ദത്തിലെ വ്യതിയാനങ്ങളും എന്നെ വല്ലാതെ ആകർഷിച്ചിരുന്നു. മുൻപും ഇപ്പോഴും. എന്റെ കണ്ണുകളിൽ പ്രണയത്തിന്റെ രൂപം നിന്റെയാണ്. നീയെന്ന വികാരം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കാട്ടുവള്ളികൾ പോലെ പടർന്നുകയറിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ തഴച്ചുവളർന്ന ആ വള്ളികളിൽ മുള്ളുകളും ഉണ്ടെന്ന് ഞാൻ അറിയുന്നു. കാരണം അവ എന്നെ വല്ലാതെ കുത്തിനോവിക്കുന്നുണ്ട്.

പ്രണയം എനിക്ക് സമ്മാനിച്ചത് ചില മുറിവുകളും വേദനയുമാണ്, അതിന് ഔഷധിയായി മാറിയത് കളങ്കമറ്റ ചില സ്നേഹവും വാത്സല്യവും ആയിരുന്നു. നീ ഒരിക്കലും തെറ്റല്ല, നിന്റെ ശരി അത് ഞാനും അല്ല. ഓരോ മുറിപ്പാടും എന്നിൽ എന്തെന്നില്ലാത്ത മടുപ്പ് സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചത് ഒന്നു മാത്രം, ഏതുകാലവും എല്ലാകാലവും എന്റെ മുറിവുകൾ ഉണക്കുന്ന എന്റെ *ഉയിരിടം*.

അവിടം എനിക്ക് പകരുന്ന സന്തോഷവും സമാധാനവും വർണ്ണനാതീതമാണ്. കാഴ്ചകൾ മനസ്സിന് കുളിർമയേകുന്നതാണ്. ചില കളങ്കമറ്റ പുഞ്ചിരികൾ എന്നെ ചിരിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. കളങ്കമറ്റ വാത്സല്യം എന്നിലെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഓർമ്മകളെ മറവിയുടെ കയങ്ങളിലേക്ക് കൊണ്ടെത്തിച്ചു. പ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങാതെ കൈവന്ന ചില സൗഹൃദങ്ങൾ എന്റെ മുറിവുകൾ മായ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങി. വേദന അസ്സഹനീയമാവുമ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം വിങ്ങിപൊട്ടിയത് കണ്ടുനിന്ന ചിലരുണ്ട്. അസ്സഹനീയമായി തോന്നി നോക്കി നിൽക്കേണ്ടി വന്ന ഉറ്റവർ, മനസ്സുകൾ, അവഗണനയേക്കാൾ മറ്റാരുടെയോക്കെയോ സ്നേഹവും കരുതലും ഞാൻ അർഹിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ എന്നെ പഠിപ്പിച്ചു. നീയും മറ്റെന്തിനെയോ അർഹിക്കുന്നു. അത് കാലത്തിന് ഞാൻ വിട്ടുകൊടുത്തു. മറക്കാൻ കഴിയുമോ എന്ന് അറിയില്ല, ഏതൊരു ഓർമയുടെയും അവസാനം അവശേഷിക്കുന്ന ഒരു മുറിപ്പാട് മാത്രമായി നീ മാറിയേക്കാം. നിന്നിലൂടെ എനിക്ക് ചില സ്നേഹബന്ധങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞു. എന്നിലെ ആധികളെയും വ്രണങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കാൻ കെല്പുള്ള ചില ആത്മബന്ധങ്ങൾ.

വേദന ജനിപ്പിക്കുന്നതിനെ അകറ്റി നിറുത്തുവാൻ സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. മുറിവുകൾ ശരിപ്പെടുത്തുന്നതിനെ കൂടുതൽ ചേർത്തു നിർത്താൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ദൃഢനിശ്ചയത്തിൽ ഞാൻ യാത്രപറഞ്ഞിറങ്ങി, എന്റെ ഹൃദയംപോലെ ആ നേരം വാനവും ഭാരത്താൽ ഇരുൾമൂടി നിന്നിരുന്നു.

എല്ലാ തവണയും പോലെ തിരിച്ചുവരവ് കാത്ത്, നീയെന്ന തേങ്ങലിന് മരുന്നുവച്ച് അവിടെ നിന്ന് ഞാൻ തിരികെ മടങ്ങി. എനിക്കുറപ്പുണ്ട്. മുറിവുകളുണങ്ങി ശാന്തമായി നറുപുഞ്ചിരിയോടെയുള്ള എന്റെ വരവിനായി, എനിക്കായി, എന്റെ ഉയിരിടവും നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട്...

സാന്ദ്ര. എം.എസ്.
ബി.എസ്.സി സൈക്കോളജി

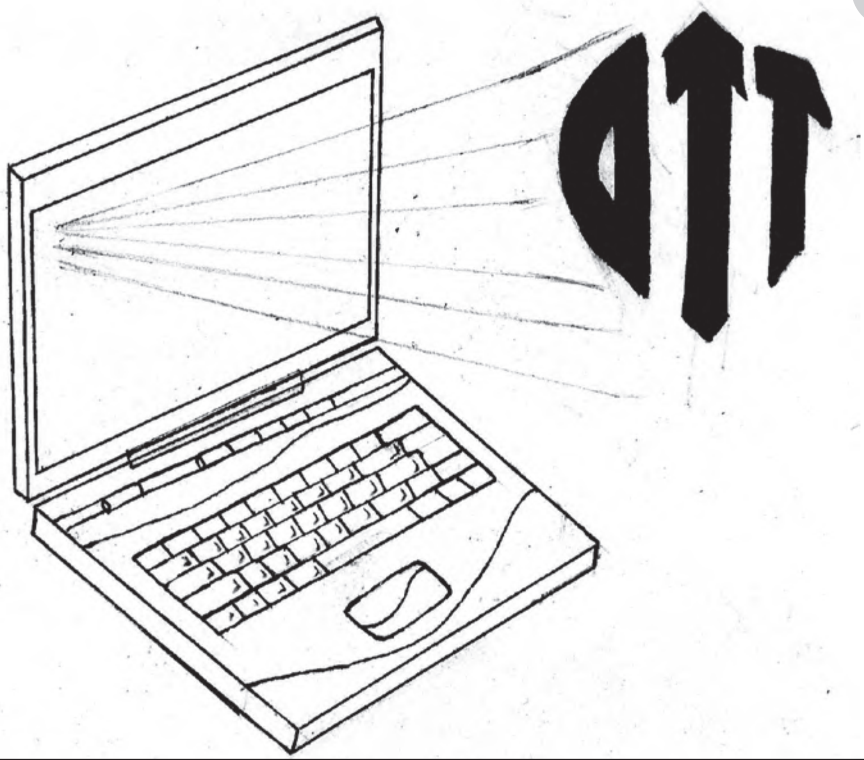

മലയാള സിനിമയും മലയാളി മനസ്സും

ഒരു OTT കാലത്ത്

'കല'യ്ക്ക് പ്രതിരോധത്തിന്റെ ശബ്ദമാണ്. കല ഒരർത്ഥത്തിൽ പ്രതിരോധം തന്നെയാണ്. പറയത്ത സംഭവങ്ങളില്ലാത്ത, ആശയസംഘർഷങ്ങളുടെ ലാഞ്ഛനകളില്ലാത്ത കാലഘട്ടത്തിൽ, എഴുത്തുകാർ നേരിടുന്ന ഒരു ശൂന്യതയുണ്ട്. അത് അവരുടെ പ്രതിഭയുടെ ലോപമല്ല; അത് ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ സ്വഭാവമാണ്.

ആദ്യമാസങ്ങളിൽ മലയാള സിനിമാവ്യവസായത്തെയും കോവിഡ് മഹാമാരി സമീപിച്ചത് ഏതാണ്ട് ഇത്തരമൊരു ശൂന്യത സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടാണ്.പ്രൊഡക്ഷനുശേഷം ഒരുപാട് സിനിമകൾ ദീർഘകാല സുഷുപ്തിയിലേക്ക് വഴുതി വീണു. അതുവരെ മോളിവുഡ് പിന്തുടർന്നു വന്ന പരമ്പരാഗത മാർഗങ്ങളിൽ നിന്നും മാറിചിന്തിക്കാൻ മലയാളത്തിന് ഒരു 'സൂഫിയും സുജാതയും' ഉണ്ടായി. മലയാളത്തിൽ OTT (Over the Top) release ചെയ്യപ്പെട്ട ആദ്യസിനിമ! അത് ഒരു തുടക്കമായിരുന്നു; സിനിമയുടെ സാങ്കേതിക പരമ്പരാഗതത്വം മാത്രമല്ല, അതിന്റെ ആശയപരമായ പാരമ്പര്യവിധേയത്വം കൂടി അട്ടിമറിക്കപ്പെടാനുള്ള ആദ്യപ്രഹരം! OTT release ചെയ്യപ്പെട്ട പല സിനിമകളുടെയും മൂല്യവിചാരണ നടത്തിയാൽ ഈ ആശയവിച്ഛേദത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ കാണാനാകും. ഈ കോവിഡ് കാലത്തിനു മുൻപേ തന്നെ OTT പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ മലയാള സിനിമകൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നല്ല പറഞ്ഞു വന്നത്. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലെ തന്നെ മികച്ച പല OTT പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളും സിനിമ റിലീസിംഗിനുള്ള മാർഗങ്ങളായി കണ്ടിരുന്നില്ല.തീയേറ്ററുകളെ

മുൻനിർത്തി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന വിതരണപ്രക്രിയക്കേറ്റ ആഘാതമായിരുന്നു ഈ മാറ്റം. മാത്രമല്ല ഓരോ സിനിമയ്ക്കും മുൻകൂർ ഒരു നിശ്ചിത തുക ലഭിക്കുമെന്നതിനാലോ, ഇത്തരം പ്ലാറ്റ് ഫോമുകൾ തങ്ങളുടെ മുതൽമുടക്കിൽ സിനിമകൾ ചെയ്യുമെന്നതിനാലോ സിനിമയ്ക്ക് വിജയപരാജയങ്ങളുടെ അമിതഭാരവുമില്ല. മുഖ്യധാരാവിതരണമാർഗമായി കണ്ടിരുന്ന തിയേറ്ററുകളിൽ നിന്നും OTT പ്ലാറ്റ്ഫോമിലേക്കുള്ളമാറ്റം സിനിമയിൽ ഒരു Praradigm Shift തന്നെ ഉണ്ടാക്കി.

അടച്ചിരിപ്പിന്റെ അരസികതയായിരുന്നു സമൂഹത്തിന്റെ ആസ്വാദനനിലവാരത്തെ ഉയർത്തിയത്. മുഖ്യധാരാതാരനിരയ്ക്ക് വേണ്ടി മാത്രം സമയവും പണവും ചെലവാക്കുന്നമലയാളിസിന് അതിനപ്പുറവും അനുഭവാഖ്യാനത്തിന് സാധ്യതകളും പ്രതിഭകളും ഉണ്ടെന്ന ബോധം ഇക്കാലത്തുണ്ടായി. കേന്ദ്രധാരാ ചലച്ചിത്രകാർക്ക് വില്പനമൂല്യത്തിൽചെലുത്തേണ്ടിവരുന്ന അമിതശ്രദ്ധ കലാമൂല്യത്തിനും രാഷ്ട്രീയ പ്രഖ്യാപനശേഷിക്കും ഇടിവ് വരുത്താൻ കാരണമാകും എന്ന് പൊതുസമൂഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞത് ഈയടുത്താണ്. ഷഠഠ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളുടെ സബ്സ്ക്രിപ്ഷൻ സംവിധാനം മുന്നോട്ടുവച്ച നിശ്ചിത കാലയളവിലെ പുത്തൻ സിനിമകളുടെ വൈവിധ്യത്തെ കണ്ടറിഞ്ഞു പരീക്ഷിക്കാനുള്ള അവസരമൊരുക്കിയതാണ് ഈ തിരിച്ചറിവിന് ഇടയാക്കിയത്. മാത്രമല്ല, കുടുംബസമേതം കുറഞ്ഞചിലവിൽ വീട്ടിലിരുന്നു സിനിമകാണുകയുമാവാം.

ഒ.ടി.ടി. പ്ലാറ്റ്ഫോമിന്റെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകത അതിനുള്ള ദേശപരിമിതികൾ കുറഞ്ഞ അക്സസ്സിബിലിറ്റി ആണ്. സബ്ടൈറ്റിലുകൾ ഉപയോഗിച്ച് ഏതു ഭാഷക്കാരനും ആ കലാസൃഷ്ടിയെ ആസ്വദിക്കാം. അതിലൂടെ സിനിമ കലാപ്രവർത്തകരുടെ ഉത്തരവാദിത്വവും വർദ്ധിച്ചു. അവർക്കു അന്താരാഷ്ട്രമൂല്യബോധത്തോടും അതിന്റെ രാഷ്ട്രീയത്തോടും കിടപിടിക്കേണ്ടിയും സംവദിക്കേണ്ടിയും വന്നു. അങ്ങനെ മലയാളസിനിമയ്ക്ക് മലയാളിയുടെ പാരമ്പര്യ കഥാഖ്യാന വിധേയത്വത്തിൽ നിന്നും അതിന്റെ സദാചാര, പിന്തിരിപ്പൻ കടുംപിടിത്തങ്ങളിൽ നിന്നും വിട്ടുമാറി പുതിയ രാഷ്ട്രീയം വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നു. മലയാളത്തെ ഇളക്കിമറിച്ച ആചാരങ്ങൾക്കുമേൽ അടുക്കളമാലിന്യം എടുത്തൊഴിച്ച പെണ്ണും ദളിതനെ വില്ലനാക്കി കാണാൻ പഠിപ്പിച്ച പൊതുബോധത്തിന് നേരെ ചൂണ്ടുന്ന വിരലുകളും പരിസ്ഥിതിരാഷ്ട്രീയവും ഊഴം കാത്തിരുന്ന ദുരന്ത മുതലാളിത്തവും തുടങ്ങി നമുക്കിടയിൽ മുൻപധികം പറയാൻ ധൈര്യപ്പെടാതിരുന്ന രാഷ്ട്രീയ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾസിനിമയിലുണ്ടായി. ലൈംഗികസ്വത്വം തിരിച്ചറിയാനും, ലൈംഗിക വിദ്യാഭ്യാസം ആഭാസമായി കാണുന്ന സമൂഹത്തിലെ സിംഹഭാഗത്തോട്, ലൈംഗികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രസക്തി ചൊല്ലിക്കൊടുക്കാനും സിനിമകൾ പണിപ്പെട്ടു. ആശയപ്രകടനത്തിന് സംവിധായകൻ ചേർത്തിണക്കിയ ദൃശ്യ- വാച്യ ബിംബങ്ങൾ സെൻസർ ചെയ്യപ്പെടാം. മാത്രമല്ല, ലഭ്യമാകുന്ന സർട്ടിഫിക്കറ്റിനനുസരിച്ചും സമൂഹത്തിന്റെ സദാചാരസങ്കൽപ്പങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും ഉചിതരായ പ്രേക്ഷകരുടെ പക്കൽ സിനിമ എത്തതെപോകാം. ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഒരു പരിധിവരെ പരിഹാരം കാണാൻ ഈ ഉത്തരാധുനിക പ്ലാറ്റ്ഫോം സഹായിച്ചു.

പ്രതിഭയെ മാനദണ്ഡമാക്കിയുള്ള കാസ്റ്റിംഗ് ഇക്കാലത്ത് ശ്രദ്ധേയമായ മുന്നേറ്റമായിരുന്നു. വർണവിവേചനവും സൗന്ദര്യമാനദണ്ഡങ്ങളും അതിനോടിണക്കി വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന നായികാ-നായക സങ്കല്പങ്ങളും ശക്തമായി വിമർശിക്കപ്പെട്ടതും അത്തരം വിവേചനപരമായ ഗൂഢതാല്പര്യങ്ങളെ വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവന്നതും ഇത്തരം സിനിമകളാണ്. മാത്രമല്ല, അഭിനയമുൻപരിചയം പോലുമില്ലാത്ത അഭിനേതാക്കളെ അണിനിരത്തി സിനിമ ചെയ്യാനും പ്രദർശിപ്പിക്കാനും അതിലൂടെ വിജയം കൊയ്യാനും ഉദ്യമങ്ങളുണ്ടായി. മതം, സ്ത്രീ, നിയമം, ജാതി, നിറം, രാഷ്ട്രീയം, പ്രദേശം തുടങ്ങി തൊട്ടാൽ തൊട്ടിടത്തു തീപടരുന്ന വിഷയങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യാൻ ഒ.ടി.ടി. റിലീസിംഗിന് വിധേയമായ പല സിനിമകളും ശ്രമിച്ചു. അപവാദങ്ങളും ചുരുക്കമല്ലെങ്കിലും സിനിമയിൽ ഉടലെടുത്ത ഇത്തരം ചില പ്രവണതകളെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്താൻ വയ്യ. ഗാനരചനയിലും സംഗീതത്തിലും ഇതിന്റെ അലയൊലികളുണ്ട്. അരികവത്കൃതഭാഷകളും ആശയങ്ങളും അവയുടെ ആത്മാവിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു. 'പണിയ' ഭാഷയിലെടുത്തിട്ടുള്ള 'കെഞ്ചിറ' എന്ന സിനിമയിലൂടെ സ്വത്വം വീണ്ടെടുക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ ശബ്ദം നമ്മൾ കേൾക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ തന്നെ ഗോത്രവർഗ ഭാഷകൾക്കും പ്രാദേശിക ഭാഷാഭേദങ്ങൾക്കും സിനിമയിൽ സ്ഥാനം നൽകിയതും എല്ലാ കഥാപാത്രങ്ങൾക്കും വള്ളുവനാടൻ ഭാഷ വഴങ്ങില്ലെന്ന ബോധ്യവും സിനിമയിലെ സംഭാഷണവിപ്ലവമായി അടയാളപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ഭാഷയും വേഷയും അതിന്റെ സ്വാഭാവികവും സൂക്ഷ്മവുമായ ആഖ്യാനത്തിനുവഴിമാറി. സിനിമയിൽ ഉന്നതവർഗ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായും, സവർണ്ണ ഭാഷ, ഗൃഹം, സാമൂഹികബന്ധങ്ങൾ എന്നിവ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനുമായുള്ള നിരന്തര ശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നും മോചിതമായ ഘടനയും കാണാനാകും. സ്ഥലത്തിന്റെ ആവിഷ്കരണത്തിലൂടെയും, വസ്തുക്കളുടെ സൂക്ഷ്മസ്ഥാപനത്തിലൂടെയും ശബ്ദമിശ്രണത്തിന്റെ ലാളിത്യത്തിലൂടെയും സ്വാഭാവികത നിലനിർത്താൻ പല സിനിമകളും ശ്രമിച്ചു. അനുവർത്തനത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി നിരവധി ചലച്ചിത്രങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങി. ലോകക്ലാസ്സിക്കുകൾ മലയാളത്തിലേക്കിറങ്ങിവന്ന് സമൂഹത്തോട് കയർക്കുന്ന കാഴ്ച ഇക്കാലത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. ആസ്വാദകരുടെ വിമർശനബുദ്ധിയും സോഷ്യൽ മീഡിയയിലൂടെയും മറ്റും നടക്കുന്ന പൊളിറ്റിക്കൽ കറക്ട്നെസ്സിനെ സംബന്ധിച്ച വാഗ്വാദങ്ങളും സിനിമകളെ സ്വാധീനിച്ചെന്നു കാണാം.

ക്വാറന്റൈൻ കാലത്തിന്റെ മടുപ്പും സമർദ്ദങ്ങളും അന്യതാബോധവും കഥ തന്നുവാക്കുന്നതോടൊപ്പം ആ കാലത്തെ സാങ്കേതിക സൗകര്യങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി സിനിമയുടെ നിർമ്മാണവും നിർവഹിക്കപ്പെട്ടു. ചാറ്റുകളിലൂടെ തെളിക്കപ്പെടുന്ന കഥാഗതിയും കഥാപാത്രങ്ങളും മലയാളത്തിനു പുത്തൻ അനുഭവമായി. ലോ ബഡ്ജറ്റ് സിനിമകൾ, ചെറുതെങ്കിലും പരിവർത്തിതമായ Gaze-കൾ, കഥാപാത്രസൃഷ്ടിയിലെ സങ്കീണതകൾ, വ്യക്തിയുടെ അന്തസത്തയ്ക്ക് നൽകുന്ന പ്രാധാന്യം, കപടസദാചാരത്തോടുള്ള കലഹം തുടങ്ങി നിരവധി തലങ്ങളിൽ കോവിഡ് കാലസിനിമൾ വ്യത്യസ്തത പുലർത്തി. ഒ.ടി.ടി. പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ ഇറങ്ങിയ സിനിമകൾ നിരവധിപ്പേർ ആസ്വദിച്ചെന്നത് ശരിതന്നെ, എന്നാൽ "അധോലോക കാഴ്ചക്കാർ" (ഒ.ടി.ടി. പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ പണമടയ്ക്കാതെ മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സിനിമ ഡൗൺലോഡ് ചെയ്തു കാണുന്നവർ) കുറവല്ലെന്നത് സിനിമകളുടെ വരുമാനത്തെയും അതിലൂടെ ഒ.ടി.ടി. പ്ലാറ്റ്ഫോമിന്റെ വിശ്വാസ്യതയെയും ഇകഴ്ത്തുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ ബോധമനസ്സ് പരിചയിച്ചുവന്ന സിനിമകാണലിന്റെ ഭൗതിക സംഘടിതാനുഭവമെന്ന ഗൃഹാതുരത തിയേറ്ററുകളോട് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ബിഗ്സ്ക്രീനിലെ കൂട്ടായ്മയുടെ അനുഭവം മലയാളികൾക്ക് എന്നും ഒരു മോഹപ്പച്ചയാണ്, ഈ കോവിഡ് കാലത്തും. എന്നിരുന്നാലും മലയാളസിനിമയിലെ ഈ വെർച്വൽ മുഖത്തെ ഒ.ടി.ടി. പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളോട് സഹകരിക്കേണ്ടത് കലയുടെയും കലാകാരുടെയും കലാസ്വാദകരുടെയും കടമയാണ്. സിനിമയെ മൂല്യശോഷണം കൂടാതെ കൂടുതൽ ജനകീയമാക്കുന്നതിന്, ഇത്തരം ശ്രമങ്ങളെ വേണ്ടവിധം അടയാളപ്പെടുത്തേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണ്.

ആതിര ആർ.
ബി.എ. മലയാളം

Like A Phoenix

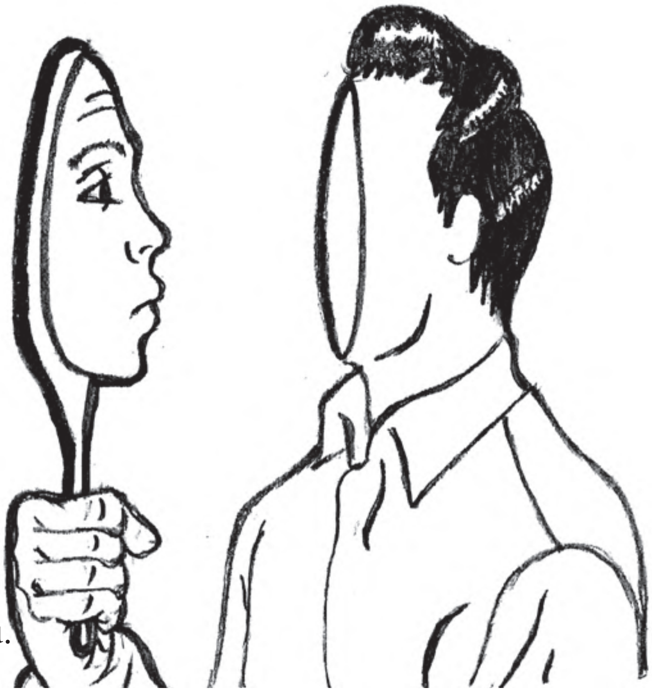

Like a phoenix ...
Oh my dear!
Who said you failed?
Even before you started your fight ...
Look through the mirror.
Look into your soul, through your howling eyes,
The lil angel is still inside.not dead!!
It's still there waiting for your command
Her wings are not lost,
It's has just some burns
It is waiting to rise,
Only a lil bit of your wanting is needed.
I have seen youThe real you
You are the one who have the whole courage in you.
It's still in you,
Plz don't give up,
Before you started it.
Rise my dear
Rise from the ashes of your past,
Like a phoenix
Yes my dear!
I should fight it.
Neither me, nor my lil Angelic wings are broken,
Yes, I have it in me
The courage to fight it
I can see my soul,
Waiting to be freed,
From the clutches of my past
I ain't giving up,
Before i even started it!!
Yes my dear,
I'll rise from the ashes of my past,
Like a phoenix.

Mrudula Pradeep
BSc Psycology

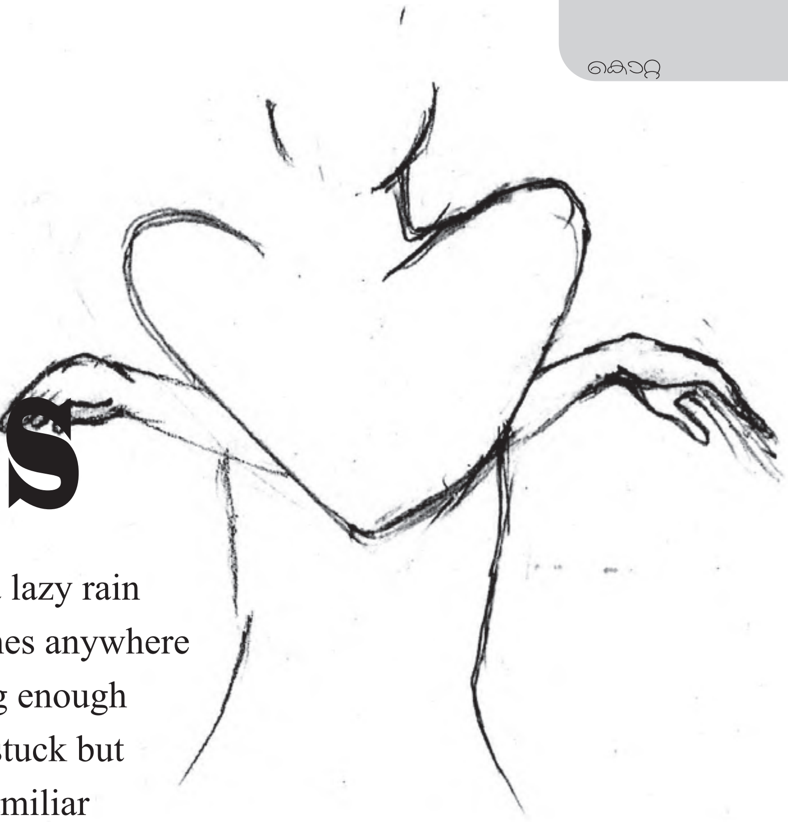

HALVES

I'm shallow like a drain after a lazy rain
Like the water that never reaches anywhere
Because the rain was n't strong enough
I moce fast so that I don't get stuck but
Then I search for something familiar
Half the time I loath the comfortable things
Because what if I end up a personer to them.
I am desperate for adventure yet
The air seems too cold most of the times
I watch as the colours change above me
It's scary how I don't care enough.
Because the other half of me seeks the equilibrium,
the pauses that comes with it.
I am trying to connect my halves,
The one that needs the loud music and a crowd
And the one that needs a quiet book and the shade
of a large tree.
And maybe I will eventually look for love among
the croud or maybe beneath that tree.
Or find better definitions for me.

Thahaniya M Salim
BA English

അനാഥരായവർ

വെയിലത്തു പൊട്ടിക്കരിഞ്ഞൊരാ-
പിഞ്ചിളം ചുണ്ടുകൾ
തൊണ്ടുപോൽ പിളർന്നു നിന്നു
വിശപ്പിന്നലർച്ചകളുയരുന്നൊരാ വയർ
അമൃതു ചുരത്തുന്ന ദേഹം തേടി.

തൊട്ടുവിളിച്ചവൻ, തലോടിവിളിച്ചവൻ
കുലുക്കിവലിച്ചു മലർന്നുവീണു
അമ്മേയെണീക്കമ്മേ,
നോക്കമ്മെയെന്നൊരാ
കുഞ്ഞുമനസ് പറഞ്ഞു കേണു

വറ്റിവരണ്ടുണങ്ങിയാ ഭൂമിയായ്,
ആ അമ്മ വിടചൊല്ലിയങ്ങുപോയി
നാഥനില്ലാത്തവർ, അനാഥനാമാബാലൻ
കുഞ്ഞിളം ഇമകളൊലെന്നെനോക്കി

മരവിച്ചൊരാബോധമണ്ഡലത്തിൽ ഞാൻ
മറുപടിയില്ലാ മനുഷ്യനായി,
വിശക്കും വയറുകൾക്കിടയിൽ
പിടഞ്ഞു ഞാൻ
വിശക്കുന്നവനോടു മാപ്പു ചൊല്ലി,

വിശപ്പിലുരുകി കേഴുന്ന വയറും,
അനാഥനാക്കും മരണ-
വുമില്ലാത്തൊരു
നല്ല നാളേയ്ക്കായ്
ഒത്തുചേരാം...

ഗായത്രി നാഗേന്ദ്രൻ
ബി.എ. മലയാളം

Man and the Unknown

It is gibberish that man must not try to know things unknown to him. If it was so, he wouldn't have been what he is today; bring in the will eating raw flesh. Ignorance could be one reason that holds him back.

It is true that one can not master everything, because what is known is nothing to what is unknown. When it is said 'the sky is not the limit' it must remind us there are things beyond that - billions of galancies, black holes, super novas,.... what not endless wonders that still remain unknown. Thus the universe remains a treasure house holding the most priced possessions and man, in a quest to uncover it.

"പ്രാപ്തമുറ്റം"

സമർപ്പണം

Internal Committee for Welfare of Differently Abled Studentsനെ പ്രാപ്ത എന്ന കുടുംബമായി വളർത്തിയ സ്നേഹനിധികൾക്ക്

പുതിയ തിരിച്ചറിവുകൾ നൽകുന്ന പ്രാപ്തമുറ്റത്തെ ഒത്തുകൂടലുകൾക്ക്....

ഒരു ജീവനെ പൂർണ്ണമാക്കുന്നത് നിർമ്മല സ്നേഹമാണ് എന്നതിന്റെ
ജീവിക്കുന്ന അടയാളമായ പ്രാപ്തയിലെ സൗഹൃദങ്ങൾക്ക്,
മാതാപിതാക്കൾക്ക്, അധ്യാപകർക്ക്

പ്രാപ്തകുടുംബത്തെ സ്നേഹത്താൽ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന സർവ്വേശ്വരന്....

"ഒരു പൂവും പോലും
വസന്തമാകുന്നിടം,
ഒരു തുള്ളി പോലും
വർഷമാകുന്നിടം,
തൻ കീഴിൽ
മാനവസ്നേഹം
പൂത്തുലയുന്നിടം

കണ്ണല്ല, കാതല്ല,
മുഖമല്ലേ, ഉടലല്ല
ഉള്ളാലിവിടെ
ഇണങ്ങുന്നു ജീവിതം
കൂടെച്ചിരിക്കുവാൻ,
ഉൾക്കരുത്തേകുവാൻ,
വിറയാർന്നൊരുടലിന്നു
താങ്ങേകുവാൻ
ഉൾവെളിച്ചത്തിന്
വഴിവിളക്കാകുവാൻ
ഉടലിൻ വരമ്പുകൾ
താണ്ടീടുവാൻ
ഒന്നിനൊന്നായി
കുറുമ്പുകാട്ടീടുവാൻ
ആട്ടവും പാട്ടവുമായ്
കൂട്ടുകൂടാൻ
ദൈവം കനിഞ്ഞോരു
പാവന ഹൃത്തിനാൽ
സ്നേഹാമൃതം
വഴിഞ്ഞീടുന്നിടം
ജീവന്റെ ജീവനായ്
ജീവൻ കൊടുക്കുന്ന
ദൈവത്തിൻ മുഖമായ
രക്ഷിതാക്കൾ
സ്വന്തം കുഞ്ഞെന്നപോലേ
ചേർത്തു നിർത്തുന്ന
അക്ഷരജ്യോതികൾ
അധ്യാപകർ
നിസ്തുല സ്നേഹത്തിൽ
പങ്കുചേർന്നീടുന്ന
ചങ്ങാതിമാരു-
ണ്ടുടൽപ്പിറപ്പായ്
ഇവിടമാണറിവിന്റെ
പ്രാപ്തമുറ്റം
ഇവിടമാണലിവിന്റെ
സ്നേഹമുറ്റം

ആർ. പി. പ്രിയവൃത
ബി.എ. എക്കണോമിക്സ്

ഞാന് കാല

"

പൂവെല്ലാം ഉതിർന്നിരിക്കും

തേനെല്ലാം വിളഞ്ഞിരിക്കും

വള്ളികൂടി വാടിയിരിക്കും

വള്ളിക്കടിയിൽ

കിഴങ്ങെല്ലാം പാകമാകും

വെള്ളത്തിനും ദാഹമാകും

മരമെല്ലാം കായാകും ...!

"

പുസ്തകാസ്വാദനക്കുറിപ്പ്

ജീവിതമെന്ന അത്ഭുതം

കെ. എസ്. അനിയൻ

ഫർസാന പർവീൻ. ആർ.
ബി.എ. ഇക്കോണോമിക്സ്

അന്താരാഷ്ട്ര പ്രശസ്തനായ ക്യാൻസർ രോഗചികിത്സകനായ ഡോ. വി.പി.ഗംഗാധരന്റെ അനുഭവങ്ങളെ അക്ഷരങ്ങളാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നത് ശ്രീ. കെ.എസ്. അനിയനാണ്. കുറേ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു സൗഹൃദ സംഭാഷണത്തിനിടയ്ക്ക് തന്റെ അനുഭവങ്ങൾ എഴുതണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഇത്രയും തീവ്രമായ വായനാനുഭവം നൽകുന്ന ഒരു പുസ്തകം പിറവിയായത്. ലേഖകന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ പുസ്തകരചനയ്ക്കു വേണ്ടി ഡോക്ടറുമായി നടത്തിയ സൗഹൃദ സംഭാഷണങ്ങൾ ലേഖകനെ ജീവിതത്തിന്റെ കാണാപ്പുറങ്ങളിലേക്കാണ് കൊണ്ടുപോയത്.എത്രയോ പുരുഷായുസുകൾ കൊണ്ടു തീർക്കേണ്ടകാര്യങ്ങളാണ് അന്നത്തെ നാൽപത്തിയൊമ്പതുകാരന്റെ മുന്നിലൂടെ കടന്നു പോയിട്ടുള്ളതെന്ന് ലേഖകൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ആശയങ്ങളുടെ സമൃദ്ധി കണ്ട ആർത്തിയോടെ ലേഖകനിലെ കഥാകാരൻ മാത്രം ശേഷിച്ചു.

കോഴിക്കോട് മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ മൂന്നാം വർഷം വിദ്യാർത്ഥിനിയായിരിക്കവെ ലുക്കീമിയ ബാധിച്ച നൗഷാദ്, രണ്ടുവയസ്സുകാരിയായ അനുഷ, വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് ഏഴ് ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭാര്യയെ അർബുദം പിടികൂടി എന്നറിഞ്ഞ് ഗൾഫിൽ കഷ്ടപ്പെട്ട് ഉണ്ടാക്കിയ പണം കൊണ്ടു ഭാര്യയെരക്ഷിച്ചെടുക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാരൻ, അമ്മയുടെ ചികിത്സയെക്കാൾ വലുത് തനിക്ക് കോളേജിൽ പോകാൻ ബൈക്കില്ലെന്നതിൽ വിഷമിക്കുന്ന മകൻ, ക്യാൻസർ ബാധിച്ച് ചികിത്സയിൽ കഴിയുന്ന മകന് മയക്കുമരുന്നും സിഗരറ്റുമൊക്കെ ആശുപത്രി കിടക്കയിൽ എത്തിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ഡോക്ടർ കൂടിയായ അമ്മ! എന്നിങ്ങനെ ഇതുവരെയുള്ള ജീവിതത്തിൽ നാം കേൾക്കാത്തതും കാണാത്തതുമായ ഒരുപാട് മുഖങ്ങൾ കടന്നു വരുന്നുണ്ട്.

ഡോ. വി.പി. ഗംഗാധരന്റെ "ജീവിതമെന്ന അത്ഭുതം" അനുഭവക്കുറിപ്പിലൂടെ ഡി.സി. ബുക്സ് പുറത്തിറക്കിയിരിക്കുന്ന പുസ്തകത്തിലെ അനുഭവങ്ങളെല്ലാം മലയാളം വാരികയിൽ ഖണ്ഡശ: പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ക്യാൻസർ ചികിത്സാ രംഗത്തെ അനുഭവങ്ങളും ആതുര സേവനത്തിന്റെ ലോകത്ത് ഡോ. വി.പി. ഗംഗാധരനെ കണ്ടിട്ടുള്ള രോഗികളും അവരുടെ ബന്ധുക്കളുമൊക്കെ 31 അധ്യായങ്ങളിലൂടെ നമ്മുടെ മുന്നിലെത്തുന്നു. അനുഭവകഥകൾ വായനക്കാർക്കായി വരികളാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നത് കഥാകൃത്ത് കൂടിയായ കെ.എസ്. അനിയനാണ്.

ചികിത്സിച്ച് ഭേദമാക്കിയ രോഗികളെപ്പറ്റിയുള്ള കഥകൾ മാത്രമല്ല 212 പേജുള്ള പറ്റിയുള്ള വേദനകളും മറ്റ് അനുഭവങ്ങളും ഡോക്ടർ പങ്കുവയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ഓരോ അനുഭവവും വായിച്ച് തീരുമ്പോൾ കണ്ണുകൾ ഈറനണിഞ്ഞെന്ന് വരും. ഏതെങ്കിലും ഒരു അധ്യായത്തിന് ശേഷം പോലും അങ്ങനെയൊരു വികാരം വായനക്കാരനുണ്ടായില്ലെങ്കിൽ അയാൾക്ക് സാരമായെന്തോ കുഴപ്പമുണ്ട്. രോഗവും രോഗിയുമൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരൊറ്റ അധ്യായമേ പുസ്തകത്തിലുള്ളൂ. "ആദ്യ കാറിന്റെ കന്നിയാത്ര" എന്ന ആ ലേഖനത്തിനാസ്പദമായ സംഭവ ദിവസം ഡോക്ടർക്കുണ്ടായ മനോവിഷമം ചെറുതൊന്നുമായിരിക്കില്ല. എന്നിരുന്നാലും പിന്നീട് അത് ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഡോക്ടർക്കും വായിക്കുന്നവർക്കും ചിരിപൊട്ടിയെന്ന് വരും.

പലതരം അർബുദങ്ങൾ, രക്ഷപ്പെടാനുള്ള സാധ്യതകൾ ചുരുക്കമായിരുന്നിട്ടും അതിൽ നിന്നൊക്കെ പിടിച്ചു കയറിയവർ, പ്രിയപ്പെട്ടവർ വേർപിരിഞ്ഞു പോയിട്ടും എല്ലാ മാസവും ആശുപത്രിയിലെത്തി അവളുടെ ആത്മാവിനോട് സംസാരിക്കുന്ന ഭർത്താവ് ഒരു മകളെ അർബുദ രോഗത്തിൽ നിന്നും ഡോ. ഗംഗാധരൻ രക്ഷിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ അതേ ആശുപത്രിയിൽ മറ്റൊരു മുറിയിൽ ആ മകളുടെ അമ്മയെ കാമവെറി തീർക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച് നിത്യശയ്യയിലേക്ക് തള്ളി വിടുന്ന മറ്റൊരു ഡോക്ടർ അങ്ങനെ ഇന്നുവരെ കഥകളിലോ സിനിമകളിലോ പോലും വായിക്കാനാകാത്തതും കാണാനാകാത്തതുമായ മുഖങ്ങളുടെ നീണ്ട നിരയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നത്.

ആതുര സേവന രംഗത്ത് ചികിത്സയായും സാന്ത്വനമായും സ്നേഹമായും സൗഹൃദമായുമൊക്കെ ഡോ.വി.പി. ഗംഗാധരൻ ചൊരിയുന്ന കനിവിന്റെ ഉറവ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണാമെങ്കിലും കൈയ്യയച്ച് അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്ന സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങൾ മനഃപൂർവ്വം പരാമർശിക്കപ്പെടാതെ പോകുകയാണ്. ഇടം കൈ ചെയ്യുന്നത് വലം കൈ അറിയരുത് എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണ് അദ്ദേഹമെന്ന് ഡോക്ടറെ നേരിട്ടറിയുന്നവർക്കെല്ലാം ബോധ്യമുണ്ടാകും. സ്വന്തം കൈയ്യൊപ്പിട്ട സത്യവാങ്മൂലം നൽകാത്തതുകൊണ്ട് പത്മപുരസ്കാരങ്ങൾ അടക്കമുള്ള ബഹുമതികളൊന്നും ഇതുവരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അംഗീകാരങ്ങളും ആദരവുമൊക്കെ കരിങ്കല്ലിനെ പോലെ കൊത്തിയിട്ടിരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രോഗികളുടെയും അവരുടെ ബന്ധുക്കളുടെയുമൊക്കെ ഹൃദയത്തിലാണ്. അതിന്റെ തിളക്കം നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യും.

ഒരു ഡോക്ടറുടെ ആത്മകഥാപരമായ കുറിപ്പുകളുടെ സമാഹാരമായ ഈ പുസ്തകത്തിൽ തന്റെ മുറിയ്ക്കു മുൻപിലെ ബെഞ്ചുകളിൽ നിന്നു കേൾക്കുന്ന തളർന്ന വിതുമ്പലുകൾക്ക് കാതോർക്കുന്ന ഈ മനുഷ്യസ്നേഹിയുടെ ക്യാൻസർ രോഗികളുമായി ബന്ധമുള്ള അനുഭവങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചുലച്ചു. ക്യാൻസർ രോഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റിധാരണകൾ മാറ്റാനും ഈ രോഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭീതി അകറ്റാനും ഈ അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ സഹായിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല.

മൃതപ്രണയം

പ്രണയം മരിച്ചു, മൃതിയിലാണ്ടിണിതാ
പ്രാണൻ പൊലിഞ്ഞ പോൽ
നിൻ ചില്ല എന്നിൽ വേരിട്ടിതാ
വെട്ടിമാറ്റാൻ ആകാത്ത മട്ടിലായി
പ്രണയിനി, കേഴുന്നു നിന്നോടായി
പ്രിയനേ നീ മരിക്കുകയില്ല ഇന്ന്
നീ എൻ നിശ്വാസമായെൻ പ്രാണനായ്
നിൻ ജീവനാകാൻ കൊതിച്ചവൾ ഇന്ന്
നിൻ ചിതയുടെ ചൂടിൽ വെന്തു നീറുന്നു
നിൻ സ്മൃതി തൻ നിലാവിൽ
പരതുന്നു നിന്നെ ഞാൻ,
എവിടെയോ മാഞ്ഞ നിൻ
മിഴികൾക്കായിതാ
നിൻ ഗന്ധമാണീ തെന്നലിന്
നിൻ കാന്തിയാണീ ചന്ദ്രികയ്ക്ക്
നിന്നിൽ മറക്കുന്നു എന്നെ ഞാൻ
ഇന്നിതാ.
ഒരു വേള ഇന്നെനിക്ക് തിരികെ
വേണം എന്റെ പറയാതെ പോയ
പ്രണയത്തിന് നൽകുവാൻ
നിറയുന്ന മിഴികളിൽ പൊഴിയുന്ന
നൊമ്പരം നീയാണ് നീ എന്ന രാഗമാണ്.
കണ്ണീരുകൊണ്ട് താളംകെട്ടിയ മുറ്റത്ത്
നോക്കി പൊട്ടികരഞ്ഞവൾ
പ്രിയനേ, നിനക്കായി കരുതിവച്ച
എൻ പ്രണയം മരിച്ചിതാ.
നിന്റെ കൂടെ

അഭിരാമി എം. ആർ.
ബി. എ. മലയാളം

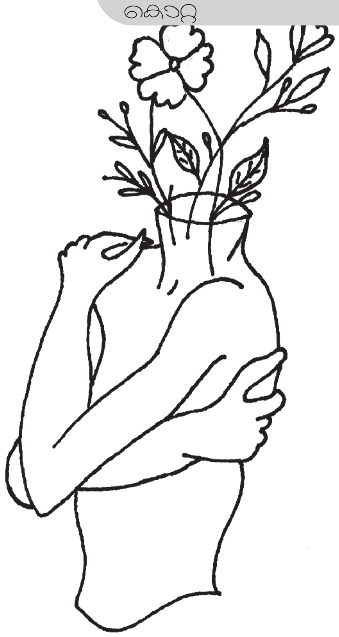

A LETTER TO MY PAST

Dearest past ,
I just want to let you know how things have changed in the course of a year between you and
me. It's been really hard to reach where I am right now. That sense of separation might not
seem intense enough , but the changes that came over me excites myself quite a lot.
The melancholy that followed me everywhere I went with you , is no longer my sweet friend.
That lingering pain in my heart no longer aches me.
I have befriended a new companion named happiness , who has promised me wonderful things and has vowed to stay longer than you did.
The blooms and birds have come blissfully back to me again for a reason .
The pink blush of shyness is no longer my weak spot .
That sense of belongingness which I thought I had long lost , pays visits to me often and leaves me content.
The small pig snout of a nose is no longer my insecurity. It has rather grabbed the attention of my fellow beings than it did , when I was with you.
The pride in my heart has elevated quite a bit on a positive note. The curves and tan , has taught themselves to get flaunted.
And the heart you laughed at for being broken again and again ,
has plastered itself over in folds ,and has become invincible.
The tears , the tantrums, the drama , the pain has become my old friends now , that I get reminisced of at times.
I'm blooming in my own forest,
Waiting for none ,
and rewriting stories that once had me trapped in their maze.
I hope to never come back to you , to being in the midst of misery and desolation , and have myself stuck in the loop of time again.
I am rather enraptured in my own tale.
Goodbye my old friend,
to being among the long lost memories , where you belong.
Yours not faithfully,

Your old forgotten friend,
VRINDA M S
BA English

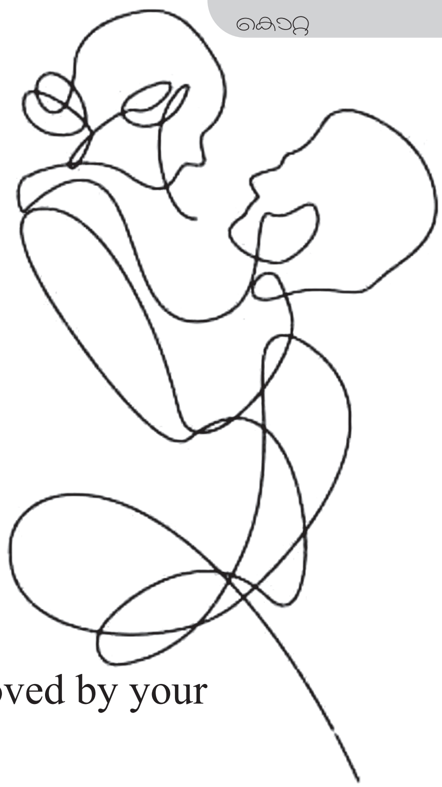

IN LOVE WITH LOVE

I just ...... that I was in love
You I was.
But I was in love with the idea of being loved by your
than loving you.
I was in love with the way you loved me
than the person you are
I like the person you are, you make me laugh
But I am not in love with you
Not Not you. Just the idea of your
Sorry I said otherwise, I did it know me well
enough
I don’t blame myself and I would never blame you.
We are all drunk on the idea of love, than the person
We are mith.
And next time I promise to fall in love with the
person and the process and not with the purpose.

Thahaniya M. Salim
BA English Literature

പണ്ട് പണ്ട്... ഒരു കൊറോണക്കാലത്ത്

അയ്യോ തലക്കെട്ട് കണ്ട് പേടിക്കേണ്ട. മരണനിരക്കും സമ്പർക്കപ്പട്ടികയുമൊന്നുമല്ല മാഷേ പച്ചയായ മനുഷ്യന്റെ ചില അനുഭവങ്ങളാണ്.

ഈ കൊറോണക്കാലം തീർച്ചയായും സങ്കടങ്ങളും വിരഹങ്ങളുമൊക്കെ നിറഞ്ഞതാണെങ്കിലും ചിലർക്കെങ്കിലും ഈ കാലഘട്ടം ഇനി എന്നന്നേക്കും മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കാനായി മധുരമേറിയ ഓർമ്മകൾ സമ്മാനിച്ചതാവാം. നെഞ്ചിന്റെ ഇഴകളിൽ നെയ്തു ചേർത്ത ഓർമ്മകൾ. അന്തമില്ലാത്ത ജീവിതത്തെ തേടി നെട്ടോട്ടമോടിയ മനുഷ്യൻ ഇന്ന് നാല് ചുമരുകൾക്കിടയിൽ, ഈ അടച്ചിട്ട ജീവിതം കൂടെ പഠിപ്പിച്ചു കാണണം. അച്ഛനേയും അമ്മയേയും ആദ്യമായ് കണ്ട നിമിഷം പുനർജ്ജനിച്ചു കാണണം. അന്നത്തെ മഴയിൽ വർഷങ്ങൾ പിന്നോട്ട് സഞ്ചരിച്ച് ആ യു.പി. സ്കൂളിന്റെ വരാന്തയിൽ ചെന്നെത്തിയേക്കാം. ക്ലാസ്സിലെ ചോരുന്ന ഓടുകൾക്കിടയിലെ മഴത്തുള്ളികൾ അനുഭൂതികളായ് മാറിയേക്കാം. കാർമേഘ കൃഷ്ണമണിയിലൂടെയവൾ ഇടകണ്ണിട്ട് നോക്കിയതും ഓർമ്മ വന്നേക്കാം. പീസ്സയും ബർഗ്ഗറും സ്മൂതിയുമൊന്നും ഏഴയലത്തടുക്കാത്ത പൊതിച്ചോറിന്റെ ഗന്ധം നുകർന്നു കാണണം. ലാപ്ടോപ്പിൽ കണ്ണും കൈയ്യും നട്ടിരിക്കുന്ന കൊളീഗുകൾക്കിടയിൽ അമ്മയുടെ വാത്സല്യ സ്പന്ദനം അറിഞ്ഞു കാണണം. യൂബറും സ്വിഗ്ഗിയും വിളമ്പുന്ന ഓണസദ്യയെക്കാൾ വീട്ടിലെ കാളനും ഓലനും രുചിയേകിയേക്കാം. പറയാൻ ബാക്കിവച്ച ഒരുപാട് കഥകളുമായ് ജീവിച്ചു തീർക്കാൻ ഒരുപാട് സ്വപ്നങ്ങളുമായ് മുന്നിലേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ ഹരിതാഭയും പച്ചപ്പും നിറഞ്ഞൊരു ലോകം കാണുന്നു.

ശരണ്യ.വി.
ബി.എസ്.സി. സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്സ്

கனவு

தென்றல் மலராய் தவிழும் போது
மலர் புன்னகைக்கும்
உன் கனவு உன்னை தவிழும் போது
வாழ்க்கை புன்னகைக்கும்
ஆதவனை தொடும் பொழுது
குயில் கொண்டாடும்
உன் கனவை நீ தொடும் போது
உலகம் உன்னை கொண்டாடும்.

ஸ்ருதி மணி
இளம் அறிவியல் (வேதியியல்)

ദൃശ്യം

"ചില അസ്തമയങ്ങൾ ഉദയങ്ങളെക്കാൾ ഏറെ മനോഹരവും പ്രിയപ്പെട്ടവയുമാണ്"

CRPF Pallipuram GCയിൽ നിന്നുള്ള ഒരസ്തമയ ദൃശ്യം.

കാണുമ്പോൾ വലിയ പ്രത്യേകത തോന്നാത്ത, സ്വാഭാവികവും കൃത്യവുമായി സംഭവിക്കുന്ന, എന്നാൽ ഏറെ ഹൃദ്യമായ ഒരു ചിത്രം... ഈ ദൃശ്യം പകർന്ന് നൽകുന്ന ഗൃഹാതുരതയ്ക്ക് തീവ്രമായ അധ്വാനത്തിന്റെയും പ്രത്യാശയുടെയും ചൂടും ചൂരുമുണ്ട്. ചില സ്ഥലങ്ങൾ, ചില വ്യക്തികൾ അല്ലെങ്കിൽ ചില അനുഭവങ്ങൾ സ്ഥിരമായി നമ്മുടെ കൺവെട്ടത്ത് പെടുന്ന എന്നാൽ തീരെ ശ്രദ്ധചെലുത്താത്ത പലതിലും നമ്മുടെ നോട്ടമെത്താൻ പ്രേരകമാകാറുണ്ട്. ബഷീറിന്റെ ശൈലിഅനുകരിച്ചാൽ'യമണ്ടൻ ദുനിയാവിന്റേം ഊർജ്ജം കീശേലാക്കി നടക്കണെ ആ വലിയ ഗോളം.... തലയ്ക്ക് മീതെ വെള്ക്കെ ചിരിച്ച് ലോകായലോകം മൊത്തം ചുറ്റിക്കറങ്ങി നടക്കണെ ഓരെ കണ്ണ് ചിമ്മിക്കാണ്ട് ഒന്ന് നേരെ നോക്കാൻ കൂടി കഴിയാത്ത കോടാനുകോടി നൈമിഷിക ജനങ്ങളെ മൂപ്പര് ഒരു Wide angle ev Super Zoom ചെയ്ത് Analysis നടത്താറുണ്ടെന്നത് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ വിരോധാഭാസങ്ങളിൽ ഒരിട മാത്രം. "പ്രപഞ്ചം അനിർവചനീയമായ ഒരത്ഭുതമാണ്."

ഉദിക്കുമ്പോഴും അസ്തമിക്കുമ്പോഴും സൂര്യന് ഒരേ ചെമപ്പും തുടിപ്പുമാണെങ്കിലും ..... "Twilight is more beautiful' ""First times are unique, beautiful... but..... Last times are priceless, beyond comparison... because they happens without knowing it's the last"

ഓർമ്മകളെ അത്രമേൽ പ്രിയങ്കരമാക്കിയവർക്ക്
കടപ്പാട്

നിവേദിത പി. ഗോപൻ
ബി.എസ്.സി. മാത്സ്

Rainbow In Agony

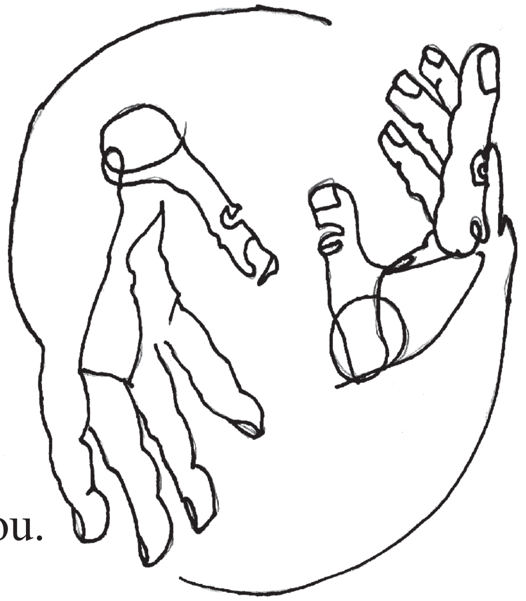

They see you as two bodies exhibiting lust,
but you are two hearts cherishing each other.
They label you as 'faggots' who only live for sex,
but they fail to notice the immense love within you.
What on earth can make love a crime ?
I can hear the brutish comments they say about you,
but they didn't hear the soft whispers you chanted to him,
that "I love you and we are gonna be together forever"!
Neither did they see the sweet kisses you exchanged.
They denied your rights, made you feel ashamed -
of yourselves and took away your Adam from you.
They never cared about your tears or your agony,
as they were too busy inviting you to their hetero circle.
Just one thing to say, the Garden of Eden was not-
only for Adam & Eve but for Adam & Steve too!
Let the world be gracious with Romeo & Juliet's love,
but please don't take away any Romeo from his Mercutio.

Binny Joy M. A
BA English Literature

The Daffodil And The Bee

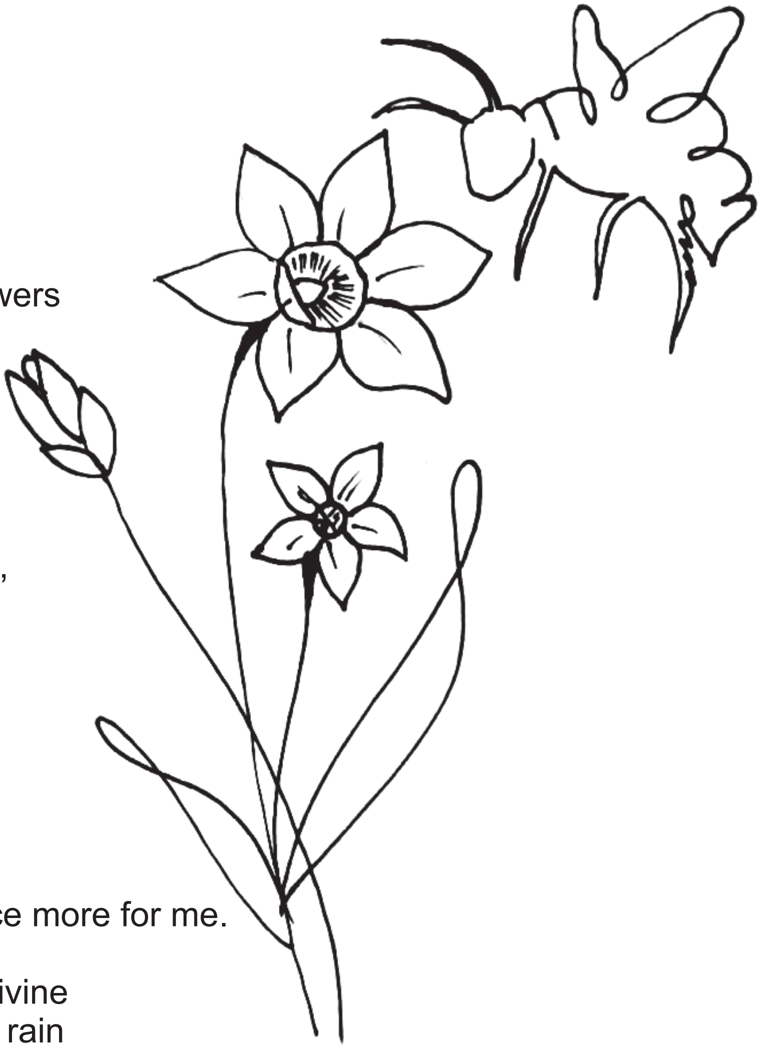

I was standing among the yellow flowers
In the golden field of daffodils,

I was waiting for my dear bee
who had gone ostray from me.

Then I saw a bustllin bee
Who settled on my dull yellow petals,

He enjoyed my sweet nectar
And he made my heart beem

I was delighted after so long
But was anxious if it was momentry

He too had oft been hurt
But was ready to break his heart once more for me.

With him my golden glower looked divine
Like it did just after a gentle summer rain

Now I've stopped fretting
And have thrown myself in his love,

With him I feel like the meadow has never been this enthralling
And that all the other daffodils are staring at us with envy.

Lekshmi Suresh
BA English Honours

നീയെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം

വിരിയുന്ന പൂവിനും നുകരുന്ന മധുവിനും
നീയെന്നൊരാൾ മാത്രമെന്നും
വിടരുന്ന കണ്ണുകൾ നിറമുള്ള കാഴ്ചകൾ
കാലത്തിൻ മയൂഖലാവണ്യം
അഴകാർന്ന അധരങ്ങൾ നിറയുന്ന പുഞ്ചിരി
മൗനം മയങ്ങും മന്ദഹാസം
ചന്ദനം ചാലിച്ച ചന്ദ്രനെപോൽ
വെൺമയാർന്ന നിൻ വദനം
മികവാർന്ന ശിൽപികൾ മെഴുകിൽ മിനുക്കിയ
വെണ്ണപോൽ മൃദുലാമെയ്യഴക്
ഉടലിനും ഉയിരിനും ഉണർവേകും
സ്നേഹനിർഭയ ധരണിയാണവൾ
തീയുഷസ്സായേന്തിയ തേജസേ നീ
സൂര്യകിരണങ്ങളെക്കാൾ പ്രഭയാർന്നവൾ
നിന്നിലെ നീയെന്ന തീനാളം
നിന്നിൽ നീയറിയേണ്ട യാഥാർത്ഥ്യം

അക്ഷയ എസ്. ആർ.
ബി.കോം

ഒരു വാക്സിൻ എടുത്ത കഥ

അക്കാ,
പെണ്ണേ അക്കാ,
രാധാമിയുടെ വിളിയാണ്. അടുക്കളയിൽ ചോറു വയ്പ്പിന്റെയും മീൻ വയ്പിന്റെയും ബഹളത്തിലായിരുന്ന അമ്മ മാമിയുടെ വിളിയൊന്നും കേട്ടില്ല.
വിളികേട്ട ഞാൻ പതുക്കെ എത്തിനോക്കി. എന്താ മാമീ?
നീ ഇവിടെ ഒണ്ടായിരുന്നാ?
നീ എപ്പോ വന്ന് കോവാ,
കാലത്തേ വന്നു മാമീ
നിന്റെ അച്ഛനില്ലേ മക്കളേ,
ഒണ്ടു മാമി, അച്ഛൻ കിടക്കണ്.
നീ ചോറുണ്ടാ,
ഇല്ല, മാമി ഉണ്ടാ
ഇല്ല മക്കാ,
മാമി കേറി ഇരി.
ഇല്ല മക്കളേ പോണം.
മക്കളേ, അണ്ണനെ ഇങ്ങു വിളി.
എന്തിനു മാമി ?
നീ വിളി, ഞാൻ അണ്ണന്റൂടെ പറയാം
ശരി മാമി, വിളിക്കിനെ
ശബ്ദം കേട്ടിട്ടാകണം അച്ഛൻ ഇറങ്ങി വന്നു.
എന്തുപെണ്ണേ,
അണ്ണാ, കാലത്തെ കല്ലുപ്പാലത്ത് വല്ലതും പെയ്യാ ?
ഓ പെയ്യല്ലാ. മുറുക്കാൻ വാങ്ങിക്കാൻ പെയ്യിരുന്നു.
കല്ലുപ്പാലം പള്ളിക്കൂടത്തിൽ കൊറോണയ്ക്കുള്ള മരുന്നു കൊടുക്കണെന്ന് പറയണ് .
ഉള്ളത് തന്നേ അണ്ണാ.
ഓ, ഇപ്പൊ എല്ലാം ഞായറാഴ്ച്ചയും കുത്തിവയ്പ്പ് മേളയല്ലേ,
നീ എടുത്തില്ലേ.
ഓ, ഒന്നെടുത്തണ്ണാ..
ഇനിയിപ്പം ഈ മാസം 24 ആണ് അടുത്തെടുപ്പാനുള്ളത്.
സെപ്റ്റംബർ 24 കഴിഞ്ഞല്ലാ ?
അതു തന്നെ
എന്നാ ഇന്ന് പെയ് എട്.
ഇന്ന് പെയ്യാ കിട്ടുമാ.

ഷിബുകുമാർ പി.എൽ.

പിന്നെ കിട്ടാതെ, അയിത്തിങ്ങള് അവിടെ മരുന്നും വച്ച് ഈച്ചയടിച്ചു ഇരിക്കിന് .

വേറെ എന്താരെങ്കിലും കൊണ്ട്പോണോ.

മൊബെയിൽ കൊണ്ടുപോണം ആധാറും കൊണ്ട് പോണം. ഇതൊന്നും ഇല്ലങ്കി ഇന്നാള് എടുത്തതിന്റെ പേപ്പറ് കൊണ്ട് പോ.

പേപ്പറൊന്നും ഇല്ലണ്ണാ. പോണിൽ മെസ്സേജ് കിടക്കണെന്ന് കുട്ടൻ പറഞ്ഞു.

എന്നാ നീ പോണും കൊണ്ട് പെയ്യാ മതി.

എനിക്ക് കള്ളിവെട്ടിച്ചാരിയ മെസ്സേജ് ഒന്നും എടുക്കാൻ അറിഞ്ഞൂടാ. പോണ് വരുമ്പോ എടുക്കാനും വയ്ക്കാനും മാത്രം അറിയാം.

എനിക്കും അറിഞ്ഞൂടാ. നീ കോവൻട്ടൂടി പറ ,അവനറിയാം,

മാമി എന്റെ നേരെ ഫോൺ നീട്ടി.

മെസ്സേജ് എടുത്തു വൈ,

ഇതാ വരണേ, ഞാനേ പൊന്നമ്മ ചേച്ചിയെയും കൂടെ വിളിക്കട്ടാ.

അപ്പഴ് അകത്തു നിന്ന് അമ്മയും വന്നു.

അടുപ്പിലും തുടുപ്പിലുമായി കെടന്ന്, അതാണ് വിളിച്ചത് കേക്കാത്തത്.

എന്തിന് പെണ്ണേ വന്നത്?

ചേച്ചി, ഞാൻ കൊറോണയ്ക്കുള്ള സൂചിവയ്പ്പാൻ പോണ്.

നീ പൊന്നമ്മേ കൂടി വിളി.

പൊന്നമ്മ മാത്രമല്ല ചേച്ചി, നിർമ്മല ചേച്ചിയും ചാന്തമാമിയും വരുന്നെന്ന് പറഞ്ഞ്.

എല്ലാരും പോണെങ്കിൽ എനിക്കും പോണം. ഞാനും ഇട്ടില്ല. കോവൻ രാവിലെ വന്നിരിക്കാണ്. അവന്റെ കാർ കിടക്കാണ്. നമക്ക് കാറിൽ പോകാം.

ഓ ചേച്ചി,

ഞാൻ വിളിച്ചിട്ട് വരണേ

'കാർഡ് എല്ലാം എടുത്തിട്ടു വരണേ.' അമ്മ പുറകിൽ നിന്ന് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

ഉത്സവത്തിന് പോകുന്ന ബഹളത്തോടെ അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോ ഒരു ആറേഴു പേരു വന്നു.

കോവാ...., കാറെട്

ഞാൻ നോക്കി ഏഴു പേരും ഞാനും ഉൾപ്പെടെ കാറിൽകേറാൻ എട്ടു പേർ. കൊച്ചുമണിയുടെ ഭാര്യ മഞ്ചു, ചാന്തമാമി, നിർമ്മലമാമി, ആനന്ദിച്ചേച്ചി, അമ്പിളിച്ചേച്ചി, പൊന്നമ്മച്ചേച്ചി, പിന്നെ അമ്മ, മുട്ടുവേദനയുള്ള അമ്മ പറഞ്ഞു എനിക്ക് കാലുവയ്യ. ഞാൻ ഫ്രണ്ടിലിരിക്കാം. നിങ്ങക്ക് ആറുപേർക്കും പെറകേ ഇരിപ്പാൻ പറ്റുമോ.

ഒരുമയുണ്ടെങ്കിൽ ഉലക്കപ്പെറത്തും കിടക്കാം. ആദ്യം നീ ഡ്രൈവിംഗ് സീറ്റിൽ നിന്നും ഏറങ്ങ്. ചാന്തമാമി പറഞ്ഞു.

ചാന്തമാമിയും മൂന്നുപേരും ആദ്യം കയറി. ബാക്കിയുള്ളവർ ആദ്യം കയറിയവരുടെ മടിയിൽ കയറി ഇരുന്നു. വെളിയിൽ വീഴാതിരിക്കാൻ ഞാൻ ഡോർ ഇറുകെ അടച്ചു. ചാക്കിൽ സാധനങ്ങൾ കുത്തി കയറ്റുന്നപോലെ ആറുപേരെയും ബാക്ക് സീറ്റിൽ കയറ്റി. അമ്മ ഫ്രണ്ടിൽ ഇരുന്നു. ഡ്രൈവിങ് സീറ്റിൽ വേറെ ആരും കേറിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ കയറി. വീട്ടിൽ നിന്നും ഒരു മുക്കാ കിലോമീറ്ററെയുള്ളൂ വാക്സിൻ എടുക്കുന്ന സ്കൂളിലേക്ക് .

കാറിൽ കയറിയ ആർക്കും മാസ്കുമില്ല, സാനിറ്റൈസറുമില്ല. അമ്മയുടെ മുഖത്ത് മാസ്കുണ്ട്. എന്റെ മുഖത്തും.

ഞാൻ ചോദിച്ചു മാസ്ക്കൊന്നും വയ്ക്കണ്ടേ?

മാസ്ക് വപ്പാതിരിക്കാനുള്ള മരുന്ന് എടുപ്പാനല്ലേ പോണെ, പിന്നെ എന്തരിന് മാസ്ക്?

മരുന്ന് എടുത്തിട്ടും കൊറോണ വരണെങ്കിൽ പിന്നേ എന്തിന് മരുന്ന് . നിർമല ചേച്ചിക്ക് ദേഷ്യംവന്നു.

നീ മിണ്ടാതിരി. നീ വലിയ പഠിത്തക്കാരൻ. പഠിത്തമേയുള്ളൂ. വെവരം ഇല്ല.

ഞാൻ ചിരിച്ചു. വൈക്കോൽ ലോറി കൊണ്ടുപോകുന്നത് പോലെ കാറ് കല്ലുപ്പാലം

ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂളിന്റെ കോമ്പൗണ്ടിൽ കൊണ്ട് നിർത്തി.

ട്രാഫിക് സിഗ്നൽ കിട്ടുമ്പോള് നിർത്തിയിട്ടിരിക്കുന്ന വാഹനങ്ങൾ ഒറ്റക്കുതിപ്പിൽ പോകുന്നതു പോലെ, ആറുപേരും കാറു നിർത്തിയതും ഒരേ വേഗത്തിൽ ഇറങ്ങിയോടി. കൂടെ വന്നവരെയും നോക്കിയില്ല, കാറിനേയും നോക്കിയില്ല. ഓടി ക്യാമ്പിന്റെ മുന്നിലെ റിസപ്ഷനിൽ പോയി. ഇപ്പോ പോയില്ലെങ്കി മരുന്ന് തീന്നാലോ

കണ്ടാ, കൂടെ വിളിച്ചോണ്ട് വന്നിട്ട് എന്നെ ഇട്ടിട്ട് പോണത് കണ്ടാ.

'അമ്മ അനംപാറ്റി.

അമ്മയെ ഞാൻ പയ്യെ പിടിച്ചിറക്കി നടത്തിച്ചു...

നീങ്ക ഡിസ്റ്റൻസ് പോട്ടു നിക്കണം, കേട്ടിയാ. ഒരു നേഴ്സ് വന്നു പറഞ്ഞു.

എന്തിന്?

അന്ത വട്ടത്തിൽ നില്ലുങ്ക

അതിൽ കേറിനിന്നാൽ കൊറോണ വരൂലേ.

അങ്ങനെയല്ല അക്കാ. തമിഴും മലയാളവും കലർന്ന ഭാഷയിൽ നഴ്സ് പറഞ്ഞു :

അപ്പടി അല്ല. വട്ടത്തിൽതാൻ നിക്കണം

നമ്മൾ എല്ലാരും ഒരുമിച്ചാണ് ഇപ്പോ കാറിൽ വന്നത്. അപ്പൊ വട്ടവും ഇല്ല ഒന്നുമില്ല. കള്ളിവെട്ടച്ചാരിയ ഓരോ നിയമങ്ങള്.

നഴ്സ് ചിരിച്ചു.

അത് ശരി താൻ. നീങ്ക എപ്പടി വന്താലും ഇങ്കെ ഇതുക്കുള്ളെ തൻ

നിക്കണം ഹെൽത്തിലിരുന്ത് അതികാരികൾ വരും.

ഇതിലൊന്നും നിക്കണില്ല. പെട്ടന്ന് സൂചി വയ്പ്പിൻ. നമ്മളങ്ങ് പോവാം, ശാന്തമാമി

നിയമം വ്യാഖാനിച്ചു .

ഓരോരുത്തരായി വരണം.നഴ്സു പറഞ്ഞു.

ഫോൺ നമ്പറുണ്ടോ?

രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

ലീല ചേച്ചി ദാ വിളിക്കണ്

കോവാ.. ഇവിര് എന്തരോ കേൾക്കണ്.

എളവ്. വന്ന് കേള്.

ഒ.ടി.പി ചോദിച്ചതാണ്

രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടില്ല.

ഇപ്പോ ചെയ്യാൻ പറ്റില്ലേ?

സ്പോട് രജിസ്റ്ററേഷൻ ഇല്ലേ? ഞാൻ ചോദിച്ചു

നിങ്ങളുടെ കൈയിൽ സെല്ലിര്ക്കാ

അതിൽ ഒരു ഒ.ടി.പി. വരും. അത് സൊല്ലുങ്ക.

എന്തര് ഒ.ടി.പി.? മാമി ചാടിവീണു

അത് മാമീ,

മാമീടെ ഫോണിൽ ഒരു നമ്പർ വരും അത് പറയാൻ.

ഓ നമ്പരാ.

എന്റെ നമ്പര് എനിക്ക് അറിഞ്ഞൂടാ പെണ്ണേ. വീട്ടില് ചെവരിൽ എഴുതി ഇട്ടിട്ടുണ്ട്

കുട്ടന് തന്നെ അറിയാം.

മാമി അതല്ല .

ഞാൻ ഫോൺ വാങ്ങി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു.

ഉച്ചയ്ക്ക് രണ്ടു മണി കഴിഞ്ഞ സമയത്താണ് വാക്സിൻ എടുക്കാൻ എത്തിയത്. വലിയ തിരക്കൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. നഴ്സും റിസപ്ഷനിൽ ഓൺലൈനിൽ വിവരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്താൻ രണ്ടു ചെറുപ്പക്കാരും ഫോൺ നമ്പർ ഡീറ്റെയിൽസ് എഴുതാൻ ഒരു നഴ്സും വാക്സിനേഷൻ എടുക്കാൻ വേറെ രണ്ട് നഴ്സുമാരും ഇരിപ്പുണ്ട്. അപ്പുറത്തായി വാക്സിൻ എടുത്തതിനുശേഷം വിശ്രമിക്കാനുള്ള ഒരു മുറിയും സജ്ജീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നഴ്സുമാരോട് അമ്മയും അയൽപക്കത്തെ ചേച്ചിമാരും കുശലാന്വേഷണങ്ങൾ തുടങ്ങി.

ചോറ് കഴിച്ചാ?

എന്റെ മോള പ്രായം തന്നെ ഒണ്ട്.

കാണാൻ അതുപോലെ തന്നെ

വീടെവിടെ?

അക്കാ, എനക്ക വീട് നാഗർകോവിൽ അപ്പുറം. ആ നഴ്സ് ചിരിച്ചു പറഞ്ഞു.

നല്ല കൊള്ളാം കേട്ടാ...

ആദ്യം ആനന്ദിച്ചേച്ചി അകത്തേക്ക് പോയി. രണ്ടാമത് അമ്മ അങ്ങനെ വരിവരിയായി ഏഴുപേരും അകത്തു കയറി.

പത്തു മിനിറ്റ് കൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും വാക്സിൻ എടുത്തു കഴിഞ്ഞു. എല്ലാർക്കും ഈ രണ്ടു പാരസെറ്റമോളും കൊടുത്തു. നിരീക്ഷണ മുറിയുടെ വെളിയിൽ ഞാൻ നിന്നു.

മുറിയിൽ അമ്മയും സുഹൃത്തുക്കളും തകർത്തുവാരുകയാണ്.
കൊച്ചു മണിയുടെ ഭാര്യ പറയുന്നു.

'എനിക്ക് മരുന്ന് ഒന്നും അകത്തുപോയില്ലെന്നാണ് തോന്നണത്.

ഒരു കാറ്റ് പോയ സൗണ്ട് ഇവിടെ പറ്റിപ്പാണ് കേട്ടാ. ഇതെല്ലാം കള്ള പറ്റിപ്പ്... ചെല കുപ്പീലൊന്നും മരുന്ന് കാണൂല. ആളെ പറ്റിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്."

ആനന്ദിച്ചേച്ചിയുടെ വിഷമം വേറെയായിരുന്നു.

മിണ്ടാതിരി പെണ്ണേ. എനിക്കാണെങ്കി കൊറേ മരുന്ന് അകത്തു പോയി. നല്ല വേതനയും ഒണ്ട്.

നിർമലമാമി കൂളായി. എനിക്ക് വച്ചത് പോലുമറിഞ്ഞില്ല. എനിക്ക് ഇഞ്ചക്ഷൻ ഇട്ടില്ലെന്നാണ് തോന്നണത്.

ശാന്തമാമിക്കു ദേഷ്യം വന്നു നിനക്ക് ഇഞ്ചക്ഷൻ വയ്ക്കണെ ഞാൻ വെളിയിൽ നിന്ന് കണ്ടതല്ലേ നീ എവിടെ നോക്കിക്കൊണ്ട് നിന്നത്.

നിന്റെ പൊയത്തിലല്ലേ വച്ചത്. ഇങ്ങനെ ആണെങ്കിൽ നിന്നെ വെട്ടി തുണ്ടം ആക്കിയിട്ടിട്ട് പെയ്യാലും നീ അറിയൂലല്ല. നിന്റെ ചതയിൽ കുരുവാ. വർത്തമാനം കൊടുമ്പിരി കൊള്ളുകയാണ്.

നഴ്സ് വന്ന് പറഞ്ഞു .

ചത്തം പോടാതെ ഇരുക്കണം.

ഇഞ്ചക്ഷൻ എടുത്ത കൈയാണ്, സാനിറ്റൈസർ ഒന്നുമില്ല. ഞാൻ പുറത്തുനിന്ന് സാനിറ്റൈസർ എടുത്തുകൊടുത്തു.

ഇഞ്ചക്ഷൻ എടുത്തതല്ലേ കൈയ്യിൽ സാനിറ്റൈസർ അടിക്ക്

'നീ കൊണ്ടുപോ, ഓ, ഇത് ഒന്നുമില്ലാതെതന്നെ നമ്മൾ ഇത്രയും തെവസം ചീവിച്ചത്.

നമുക്ക് ഇതുവരെ കൊറോണയും വന്നില്ല ഒന്നും വന്നില്ല. ഒന്നാത്ത ഇഞ്ചക്ഷൻ അല്ല ഇടണത് രണ്ടാത്ത ഇഞ്ചക്ഷനാണ്.

ഞാൻ പുറത്തു പോയി കാത്തു നിന്നു. എന്തിനെന്നറിയാതെ ഞാൻ എന്റെ രണ്ടു കൈയിലും സാനിറ്റൈസർ സ്പ്രേ ചെയ്തു...

അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മ എന്നെ വിളിച്ചു : നീ ഇങ്ങു വാ കോവാ,

നിർമല ഗുളിയ തിന്നു .

ഏത് ഗുളിക?

പാരസെറ്റമോൾ.

അതെന്തിന്?

അത് മക്കളെ പനി വന്നാൽ പിന്നെ എനിക്കു എഴിക്കാൻ പറ്റൂല. അതോണ്ട് നേരത്തെ തിന്നത്. ഇനി പെട്ടോന്നൊന്നും വരൂലല്ലോ നിർമലച്ചേച്ചി നിർമലമായി പറഞ്ഞു.

എനിക്കു ഒന്നും പറയാൻ വാക്കുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു.

ഞാനും തിന്നട്ടാ മക്കളെ ഗുളിയ. അമ്മ ഗുളിക കയ്യിലെടുത്തു.

ഒന്നു മിണ്ടാതിരിക്കുമോ!

ഞാൻ വെളിയിലിറങ്ങി

പത്തിരുപത് മിനിറ്റ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നഴ്സ് വന്ന് ചോദിച്ചു. ആർക്കും ഒരു പ്രച്ചിനവും ഇല്ലല്ലാ.

സരി, എന്നാൽ നീങ്ക എല്ലാം പോങ്ക

നഴ്സ് പറഞ്ഞു: വാക്സിൻ എടുക്ക യാരാവത് ഇരുന്താൽ ചൊല്ലി വിടുങ്ക പാട്ടി.. ഇണ്ണയ്ക്ക് കൂട്ടമേ ഇല്ല

എല്ലാരും എടുത്തു മക്കളേ,

പണ്ട് ഇവിടെ കിടന്ന് ഇടിയും പൊടിയുമായിരുന്നില്ലേ. അന്നിവിടെ സൂചിയിടാൻ എന്തൊരു വെപ്രാളം ആയിരുന്നു.

എല്ലാരും തിരികെ വീട്ടിലേക്ക്. എന്റെ വീടിന്റെ നടയിൽ വണ്ടി നിർത്തിയതിനുശേഷം അമ്മയെ ഇറക്കി. ബാക്കിയുള്ളവരോട് ഇരിക്കാൻ പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ ഇരിക്കീൻ, നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ കൊണ്ട് വിടാം.

എന്നാൽ വലിയ പുണ്യം മക്കളേ, നടപ്പാൻ വയ്യ.

വണ്ടി ചാനൽ റോഡിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു.

നീ അറിഞ്ഞാ, അക്കരെയിലെ സുമതിക്ക് മെമ്പറാണ് കുത്തിവെപ്പിനുള്ള ടോക്കൺ എടുത്ത് കൊടുത്തത്. അവന്മാരൊക്കെ വിയാരിച്ചാലേ ടോക്കൻ കിട്ടൂ എന്നൊക്കെയാണ് പറയണത്. ഞാൻ ഒരുത്തന്റെയും കാലുപിടിക്കാൻ പെയ്യില്ല. എനിക്ക് ഒരു മെമ്പറുടെ കാലും പടിക്കണ്ട. നമുക്കുള്ളത് നമ്മുടെ വീട്ടിൽ തന്നെ വരും. ഇന്ന് വീട്ടിൽ ഞാൻ ചുമ്മാ ഇരുന്നതാണ്. അപ്പോഴാണ് പെണ്ണ് വന്ന് പറയണ മരുന്ന് ചുമ്മാ കൊടുക്കണെന്ന്. അപ്പോ ഞാൻ പറഞ്ഞ് അമ്മയാണെ ആനന്ദി കൂട്ടം ഉണ്ടെങ്കി ഞാൻ വരൂല്ലെന്ന് . കുത്തിവയ്പ്പ് എടുത്തില്ലെങ്കിലും കൊഴപ്പയില്ല ഇടി കൊള്ളാൻ വയ്യ. ഐത്തിങ്ങള് പോയി കിടന്ന് ഇടികൊണ്ട് ചാവുണ് എനിക്ക് വയ്യ.

ബാക്ക് സീറ്റിൽ വീരവാദങ്ങൾ ഉയർന്നുതാണു

ഇതെല്ലാം കേട്ട് ഞാൻ ചിരിച്ചു.

കൊറോണ നാടുമുഴുവൻ കൊലവിളി നടത്തുമ്പോഴും ഇവർക്ക് എങ്ങനെയാണ് മനസ്സ് തുറന്നു വർത്താനം കഴിയുന്നത്. കൂടുതലൊന്നും അറിയാതെ ജീവിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. അറിയുമ്പോൾ ഉള്ള സന്തോഷം പോകും. കാറിനുള്ളിൽ വാക്സിൻ എടുത്ത ധീര കഥകൾ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു.

വൈ്ണ്ടൂവ് കാലെ

“കരിയിലകളാൽ

പാദം മറച്ച്

ഉഗ്രദംഷ്ട്രകൾ നീട്ടി

കാത്തിരിക്കുന്നു

എന്നെ

കാട് ....! ”

നാളെയാണ് ബലി

ഇനി പിന്മാറുന്നത് ഭീരുത്വമാണ്. ഇതൊക്കെ നേരത്തെ ഉറപ്പിച്ചത് അല്ലേ. അന്നേ
എതിർത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ...
ബലിമൃഗത്തിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുമെന്ന വ്യാമോഹത്തിലല്ല
ഞാൻ ഇതിന് തയ്യാറായത് – സാധിക്കപ്പെടില്ലെന്നുറപ്പുള്ള മോഹങ്ങളാണധികവും
അത് പറയാനും പാടില്ലല്ലോ!!!
ബലി കഴിക്കുന്ന ആളിന്റെ സ്വാർത്ഥതയ്ക്ക് വേണ്ടി സുഖത്തിനു വേണ്ടി
സന്തോഷത്തിനു വേണ്ടി
കാണികൾക്ക് കിട്ടുന്ന ബലിച്ചോറിനു വേണ്ടി
ബലിവേദിയിലെ ആരവങ്ങൾക്കും അലങ്കാരങ്ങൾക്കും വേണ്ടി
അതിൽ സന്തോഷിക്കുന്ന
ചിലരുടെ ആനന്ദത്തിന് വേണ്ടി
ചിലരുടെ ആശ്വാസത്തിന് വേണ്ടി
ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും നാട്ടുനടപ്പിനും വേണ്ടി.
ബലിമൃഗം സന്തോഷത്തോടെയിരിക്കണം
എന്നാണ് നിയമം,
(അഭിനയിച്ചാലും മതിയാകും)
മിഴികളിൽ നനവ് പടരാൻ പാടില്ല പടർന്നാൽ ആരും കാണാനും പാടില്ല
ചിറകകളാണാദ്യം അരിയപ്പെടുന്നത് പിന്നെ പതിയെ എല്ലാം....
എല്ലാം അതോടെ അവസാനിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് പ്രത്യേകത
ഇനിയുള്ള ഇരവിലും പകലിലും
ഞാൻ ബലിയാണ്
ബലിമൃഗമല്ല, ബലിത്തിരി
എരിയണം.... പതിയെ
എരിഞ്ഞെരിഞ്ഞ് അവസാനിക്കണം എളുപ്പമല്ലെന്ന് അറിയാം പക്ഷേ.....
നാളെയാണ് ബലി
ഇനി പിന്മാറുന്നത് ഭീരുത്വമാണ്.

ക്രിസ്റ്റിന ഷെറിൻ റോസ്
എം. എ. ഹിന്ദി

ഇല്ലാത്ത സ്വർഗ്ഗം

ഇന്നാണ് ആ ദിവസം. എല്ലാവരും തയ്യാറെടുപ്പിൽ ആണ്. ഇൻസ്റ്റാഗ്രാമിലും വാട്സ്ആപ്പ് ഗ്രൂപ്പുകളിലും മെസ്സേജുകൾ നിറയുകയാണ്. എനിക്ക് എന്തോ ഒന്നിനോടും ഒരു താല്പര്യം ഇല്ല. യാത്രകൾ ഇഷ്ടമാണ്. ഭൂമിയിലെ യാത്രകൾ. ഭൂമിയെക്കാൾ സുന്ദരമായ മറ്റൊന്നുണ്ട് എന്ന് വിശ്വസിക്കാൻസാധ്യമല്ല. നമ്മുടെ ദിവസവും അടുത്തു. മരണത്തെ കാത്തിരിക്കുവല്ല. മരണത്തെക്കാൾ വേദനയാർന്ന ഒരു പറിച്ചുമാറ്റൽ. ജീവിതത്തിലെ ഓരോ മാറ്റങ്ങളും എന്നെ ഒരുപാട് വേദനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാറ്റങ്ങളെ എനിക്ക് പേടി ആണ്. പക്ഷേ, മാറ്റം അനിവാര്യമാണ് എന്ന ആരോ പറഞ്ഞുപഠിപ്പിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ഓരോ മാറ്റങ്ങളോടും പൊരുത്തപ്പെട്ടു പോവുന്നു.

എന്റെ സ്കൂൾ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ചൊവ്വാഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചും അതിലെ ജീവന്റെ സാധ്യതയെക്കുറിച്ചും ശാസ്ത്രജ്ഞർ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ജലത്തിന്റെ അംശം കണ്ടെത്തിയെന്ന് അക്ഷരമുറ്റത്തിലെ താളുകളിൽ കണ്ടപ്പോൾഒരു ആകാംക്ഷ ആയിരുന്നു. അമ്മയോടും സ്കൂളിലെ കൂട്ടുകാരോടും ആകാംക്ഷയോടെ അറിവിന്റെ ഒരംശം എല്ലാവർക്കും പറഞ്ഞു കൊടുത്തു. ഇന്ന് പക്ഷേ, അതിനെ എനിക്ക് അങ്ങനെ കാണാൻ സാധിക്കില്ല.

വർഷങ്ങൾക്ക് മുന്നേ സ്വപ്നത്തിനും അപ്പുറം അസാധ്യമായ ഒന്നിനെ ഇന്നെനിക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാൻ സാധ്യമല്ല. പ്രളയവും മഹാമാരിയും വന്നപ്പോഴും പലരും പറഞ്ഞു പഠിപ്പിച്ചു ലോകത്തിന്റെ അവസാനമാണെന്ന്. എന്നാലും ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസം ഇല്ലാതിരുന്ന എനിക്ക് പ്രകൃതിയുടെ വശ്യമായ സൗന്ദര്യത്തിലും വാത്സല്യത്തിലും വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. അമ്മയുടെ ശാസന പോലെ അത് നൽകുന്ന ചെറിയ ശിക്ഷകൾ മനുഷ്യരാശിയെ സംബന്ധിച്ചടുത്തോളം അസഹ്യമായിരുന്നെങ്കിലും എല്ലാം ശരിയാകുമെന്നുള്ള വിശ്വാസം എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, പുതുമ തേടിയുള്ള മാറ്റം നേടിയുള്ള മനുഷ്യന്റെ യാത്രയിൽ പഴയതിനെ ഒന്നിനെയും അവർക്ക് തിരിച്ചു പിടിക്കാൻ സമയമില്ല എന്ന് അവർ തന്നെ വളരുന്ന തലമുറയെ പഠിപ്പിച്ചു. സമയത്തെ മനുഷ്യന്റെ കൈകളിൽ ഇട്ട് സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തിനനുസ്ത്രിതമായി നീങ്ങാൻ അവർ സാങ്കേതിക വിദ്യകൾ കണ്ടുപിടിച്ചു കൊണ്ടേയിരുന്നു.

മനുഷ്യൻ അലസനായി സാങ്കേതികവിദ്യകൾ സമയം കാർന്നു തിന്നു. കയറി വരാൻ പറ്റാത്തത്ര വലിയ കുഴി അവൻ സ്വയം കുഴിച്ചുക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ബാഹ്യ ഭംഗിയേക്കാൾ ഞാൻ ആസ്വദിച്ചിരുന്നത് പ്രകൃതിയുടെ സൗന്ദര്യത്തെ ആയിരുന്നു. ഇന്നത്തെ തലമുറ കാണാതെ പോയ കെട്ടുകഥകൾ ആയി തീർന്ന കടലും പുഴയും മണ്ണും മണവും പൂക്കളും. എനിക്കും മുന്നേ ജീവിച്ചവരോട് അസൂയ തോന്നുന്നു.

എനിക്ക് കാണാൻ സാധിച്ചു ഭാഗ്യത്തെ ഓർത്തു നന്ദി പറയുന്നു. ഇവിടം വിടവാങ്ങുമ്പോൾ ആരോടാണ് നന്ദി പറയേണ്ടത്. ജനിപ്പിച്ചു. മാതാപിതാക്കളെക്കാൾ ഇത്രയും കാലംജീവൻ നൽകിയ പ്രകൃതിയോട് മാത്രം. ഞാനും വിടവാങ്ങുകയാണ്. അടർത്തി മാറ്റാൻ പറ്റാത്തത്ര ഗാഢമായ ആത്മബന്ധം ഞാനും നീയും തമ്മിലുണ്ടെന്നറിയാം. പക്ഷേ മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിൽ ഉള്ള സ്വാർത്ഥത, എനിക്ക് നിന്നോട് യാത്ര ചോദിക്കാനുള്ള ധൈര്യം തരുന്നു.

ഗവൺമെന്റിന്റെ വണ്ടിവരും എല്ലാവരെയും കൊണ്ടുപോകാൻ. ചൊവ്വയിൽ എല്ലാം തയ്യാറാണ് പോലും. ജലാശയങ്ങൾ സാങ്കേതിക വിദ്യ ഉപയോഗിച്ച് കൊണ്ട് തത്കാലത്തേക്ക് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട് പോലും. അവിടെ പോയവരുടെ ആരുടെയും വിവരങ്ങൾ അറിയാൻ സാധിച്ചില്ല. അവിടെ വരെ ഉള്ള ചെലവുകൾ ഗവൺമെന്റ് എടുക്കും. അതുകൊണ്ട്ആരും തന്നെ പോകാൻ ഒരു വിമ്മിഷ്ടവും കാണിച്ചില്ല.

എല്ലാവർക്കും ആകാംക്ഷയാണ്. ഈ വെപ്രാളവും പരവേശവും എനിക്ക് മാത്രമാണോ? അമ്മയുടെ കൈപിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു കുട്ടിക്ക് ട്രെയിൻ അടുത്തേക്ക് വരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ഒരു വെപ്രാളം പോലെ, തിരക്കിനിടയിൽ അമ്മയുടെ കൈ വിട്ട് പോകുമോ, എന്നെ വേറെ ആരേലും കൊണ്ടുപോകുമോ. ട്രെയിനിൽ കേറാൻ പറ്റുകയില്ലേ എന്നൊക്കെയുള്ള നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞു പോകുന്ന കുറേ ചിന്തകൾ. ഒരു കുട്ടിയെ പോലെ ഞാൻ ഇന്ന് ഇവിടെ നിൽക്കുകയാണ് നിസ്സഹായനായി. ഇത് എന്റെ നിസ്സഹായത അല്ലെ? നിന്നിൽ ജീവന്റെ സാധ്യതയുടെ കാലയളവ് കുറച്ച് നാളുകൾ മാത്രം ആണ് എന്ന് പറയുന്നത് കേട്ടു. ഇത്രയും കാലം ജലവും ജീവനും തന്ന നിന്നിൽ ആർക്കും വിശ്വാസം ഇല്ല. ഞാൻ പോലും സംശയിച്ചു പോകുന്നു. ഒരു നന്ദി വാക്ക് പറയാൻ പോലും നിനക്ക് വേണ്ടി ഇവിടെ ആരും തന്നെ കാത്തു നിൽക്കുന്നില്ല. ഞാൻ നിസ്സഹായനാണ്. ഒരു നിമിഷം ആഗ്രഹിച്ചു പോകുന്നു ഈ മണ്ണിൽ മരിച്ചു വീഴാൻ. ആരോടും പറയാൻ സാധിക്കില്ല. എല്ലാവരും എന്നെ ഒരു ഫെമിനിസ്റ്റ് ആക്കി കളയും അനാവശ്യ നൊസ്റ്റാൾജിയ ആണെന്ന് പറയും. കുറ്റപ്പെടുത്തും. ഭയം ആണോ, ഉത്കണ്ഠ ആണോ അതോ നിന്നോടുള്ള അതിയായ സ്നേഹവും വാത്സല്യവുമാണോ. എല്ലാവരും പറയുന്നു ഇത് ഒരു ഭാഗ്യം ആണെന്ന്. പ്രളയവും മഹാമാരിയും വന്നിട്ടും നമ്മളിൽ പലരും മരിച്ചിട്ടും മരിക്കാതെ നമ്മൾ ഇവിടെ അവശേഷിച്ചത് ഈ ഭാഗ്യത്തിന് വേണ്ടി ആണെന്ന്. പക്ഷെ, ഈ മണ്ണിൽ തന്നെമരിക്കാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായവരല്ലെ യഥാർത്ഥ ഭാഗ്യവാന്മാർ. അനാവശ്യമായ ഭയമാണെന്ന് എല്ലാവരും പറയുന്നു. അറിയില്ല. ഇനി ഒരു ചരമഗീതം പാടാൻ ഇവിടെ ആരും അവശേഷിക്കില്ല. ആർക്കും സമയമില്ല. നിന്നെ ഒന്ന് നിസ്സഹായതയോടെ നോക്കാൻ പോലും ഇവിടെ ആർക്കും സമയം ഇല്ല.

> “അടരുവാൻ വയ്യ ഇന്നെനിക്കേതു സ്വർഗ്ഗം
> വിളിച്ചാലും പക്ഷെ അടരുകയാണിന്നു ഞാൻ
> ഇല്ലാത്തെ സ്വർഗ്ഗത്തെതേടി.”

കൃഷ്ണപ്രിയ
എം.എസ്.സി. സൈക്കോളജി

Tonight
The stars shine brighter

Tonight, the stars shine brighter
Unparalleled in its radiance
For the waning moon has evanesced
It illuminates the white yonder,
Sempiternal- had it not been for
the crimson that adorns it
The vision blurs
The same crimson that flows in his veins
Are spilled
He innocently trod on his kin
That lay famished but in peace
The colours no longer matter
For everything has dissolved
in the perpetual winter

Tonight, the stars shine brighter
Evidently in blatant mockery
Of hubristic humanity
So sure was he in his deeds
That he committed the grave felony
Disregarding those bells
Judgement came at long last
The egotistical legacy of mankind
Have been brought to naught
By the ravages of the Apocalypse
Tonight, the stars shine brighter
There prevailed an era
When it was not so conspicuous
But trivial things seem not so trivial
anymore
The betoken of light casts its radiance
On the visage of a departed woman
A gleam materialises in his and her eyes
One of hope and one a mere fantasy
Heedful yet hasty, he strides
Yet reality remains unforgiving
Experiencing catharsis
He laughs, like never before

Tonight, the stars shine brighter
Molding his only companion
The shadow that hitherto
Remained neglected
For who could foresee
In the wake of all those
Futile antagonisms and bloodsheds
There would remain nothing but relics of
mortal
A survivor and his shadow
Light and dark are but two sides of the
coin

Tonight, the stars shine brighter
Bestowing fictious confidence
He yearns
To awaken from this torment
One that is vividly vicarious
His being enervated
His eyesight dimmed
And, he fell into Morpheus' arms
Only a final thought in his tired mind
Tonight, the stars shine brighter

By **Adithi Vijayan**
B.A. English

விவசாயம் காப்போம், விவசாயிகளையும்

"மிகவும் ஆரோக்கியமான பயனுள்ள உன்னதமான தொழிலே விவசாயம்."

-ஜோர்ஜ் வாஷிங்டன்

350 கோடி ஆண்டுகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கண்டுபிடிப்புகளிலும் இனி கண்டுபிடிக்க உள்ளவற்றிலும் மிகவும் உன்னதமான கண்டுபிடிப்பே விவசாயம் என்பதில் மாற்று கருத்து இருக்க முடியாது. பூமியின் காலம் 100 நாட்கள் எனில் அவற்றில் மனிதனின் காலம் 0.1 நாள் தான். இவ்வளவு குறுகிய காலகட்டத்தில் மனிதன் அபார வளர்ச்சியடைய வழிவகுத்தது விவசாயமே.

1800 களில் ஒரு நாடு உலக GDP யில் 27% கொடையளித்ததாம். அந்த நாட்டுடன் வாணிப உறவு பாரட்டுவதற்காக பல நாடுகள் நான் நீ என போட்டி போட்டுக் கொண்டன. அந்த நாட்டில் தான் உலகத்தில் வளமான நாகரீகம் தோன்றியது. இதில் ஆச்சரியம் என்னவெனில் இந்த நாட்டின் முக்கிய தொழிலும், கலாச்சாரமும் விவசாயம் தான். மாவீரர் அலெக்சாண்டரே இந்நாட்டை பிடித்தெடுப்பதையே தன் வாழ்க்கையின் இலட்சியமாகக் கொண்டிருந்தார். விவசாயத்தை தன் முதுகெலும்பாக கொண்டு நிமிர்ந்து நின்று அனைத்து நாடுகளையும் தன் பக்கம் திரும்பிப் பார்க்க வைத்த நாடு எது தெரியுமா? நம் தாய்நாடு இந்தியா.

ஒரு வகுப்பில் ஒரு மாணவன் எல்லா பாடங்களிலும் நல்ல மதிப்பெண் பெற்று எல்லோர் கவனத்தையும் தன் பக்கம் இழுக்கிறான் எனில் எல்லோரும் அவனைப் பார்த்து சொல்லுவார்கள் அவனுக்கு நல்ல பேஸ் இருக்கு அதனால் தான் எவ்வளவு கடினமான கேள்விகளைக் கேட்டாலும் மிக சுலபமாக பதில் சொல்லி விடுகிறானென்று. அதைப் போன்றே சிறந்த இலக்கண இலக்கிய வளத்துடன் செல்வச் செழிப்புடன் உலகத்திற்கே முன் மாதிரியான ஆட்சி முறையிலான சிந்துசமவெளி நாகரிகம் தோன்றிய பாரதத்தில் வாழ்வதற்கு நாமெல்லாம் பெருமைப்படவேண்டும். பிறநாடுகளைப் பார்த்து உங்கள் மூதாதையர்களெல்லாம் மரத்திற்கு மரம் தாவிக்கொண்டிருந்த போதே நாகரீகத்தின் உச்சியிலிருந்த நாட்டிலிருந்து வந்தவன் என்று விவேகாநந்தரின் வார்த்தையை கடனெடுத்து மார்தட்டிக் கொள்ள அடித்தளமாக இருந்தது விவசாயம்.

இன்றும் 60% இந்தியர்களும் விவசாயிகளே. இந்திய பொருளாதாரத்தில் 27% பங்களிப்பதும் விவசாயிகளே. இந்திய பொருளாதாரத்திற்கு 27% கொடையளித்தும் கூட அனைத்து வித ஆடம்பரங்களிலிருந்து புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள் விவசாயிகள். உலகிலேயே மிகப்பெரிய அளவில் உணவை நுகரும் நாடு இந்தியா. நமது அரசு உணவுப் பாதுகாப்பிற்கு மிக முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது. ஆனால் விவசாயத்தைப் பற்றியோ தனது உழைப்பு சுரண்டப்படுகிறது என்று தெரிந்தும் உழைக்கும் விவசாயிகளைப் பற்றியோ அச்சம் கொள்வதில்லை. இதன் விளைவே இந்திய தேசிய குற்றப்பதிவு பணியக அறிக்கையின் அடிப்படையில் 1995 முதல் 2014 வரை சுமார் 333428 விவசாயிகளின் தற்கொலை. 1960 களில் விவசாய மகசூலைப் பெருக்கும் நோக்கில் பசுமைப் புரட்சி நடைமுறையில் வந்தது. மகசூலைப் பெருக்க BT விதைகளைப் பயிரிட்டதன் பலனாக விளைந்த தாவரங்களை உண்ட ஆடுமாடுகள் மரணமடைந்தன. விவசாயிகள் தோல் நோய்க்கும் மிகப் பெரிய நட்டத்திற்கும் ஆளாயினர். இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட மகாராஷ்டிர மாநில விவசாயிகள் பெருமளவில் தற்கொலை செய்துகொண்டனர். பின் BT விதைகளுக்கு பதில் GMO விதைகள் மூலம் அதிக விளைச்சலை ஈட்டலாம் என்ற ஆசை வார்த்தைக் காட்டி நமது நாட்டின் பாரம்பரிய விதைகளை எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு பதிலாக GMO விதைகள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. GMO விதைகளை உருவாக்கும் அமெரிக்க நிறுவனம் இந்தியாவிலிருந்து மட்டும் 2500 கோடி இலாபத்தை ஈட்டியது. இந்திய அரசு இந்நிறுவனத்திற்கு 1500 கோடி உரிமைத்தொகை கொடுத்துள்ளது. இரண்டாம் உலகப் போரில் விற்பனையாகாத வேதிப்பொருட்களைத் தான் பூமியில் புதைக்கிறோம் என்கிறார் நம்மாழ்வார் ஐயா. 1990 -களில் உலகமயமாக்கலின் பலனாக விவசாயிகளின் துன்பம் அதிகமாயிற்று 1991 முதல் 2000 வரை 77 இலட்சம் விவசாயிகள் விவசாயத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர்.

1960 களில் பசுமை புரட்சியின் மூலம் உண்டான பாதிப்பை உலகமயமாக்கல் மூலம் சரிகட்டி விடலாம் என்று கனவுகண்ட விவசாயிகளின் நிலையை நினைத்தால்.

“அவன் ஒரு பட்டுவேட்டி
பற்றிய கனவில் இருந்த போது
கட்டியிருந்த கோமணமும்
களவாடப்பட்டது.”

என்ற கவிஞர் வைரமுத்துவின் வரிகள் நினைவுக்கு வருகிறது.

நமது சட்டம் சொல்கிறது 1000 குற்றவாளிகள் தண்டனையிலிருந்து தப்பினாலும் 1 நிரபராதி தண்டிக்கப்படக் கூடாதென்று. ஆனால் தேசதுரோகிகள் சிறைச்சாலையில் 3 வேளை வயிறார உணவுண்ணும் போது நம் அனைவருக்கும் உணவளிக்கும் விவசாயிகள் பட்டினியால் விவசாய நிலங்களின் வெடிப்புகளில் புதைக்கப்படுகின்றனர். இதற்கு காரணம் மேகங்கள் பொய்த்ததா? அல்லது அரசின் அலட்சியமா. வெறும் 5 செ. மீ மட்டும் மழை பொழியும் இஸ்ரேலில் விஞ்ஞானத்தின் உதவியுடன் செழிப்பான விவசாயம் செய்ய முடியுமெனில்.7.5 செ. மீ மழைபொழியும் விஞ்ஞானத் துறையில் அதிகம் சாதனை நிகழ்த்தும் நம்மால் ஏன் செய்யமுடியாது.. ஒரு மக்களாட்சி நாட்டில் அரசின் அலட்சியம் மட்டும் விவசாயத்தை குன்றச் செய்து விடுமா மக்களாகிய நம் குரல் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதல்லவா இதற்கு காரணம். ஆகவே,

“ஓடப்பராய் இருக்கும் ஏழையப்பர்
உதையப்பர் ஆகிவிட்டால் ஓர்நொடிக்குள்
ஓடப்பர் உயரப்பர் எல்லாம் மாறி
ஒப்பப்பர் ஆகிவிடுவார் உணரப்பா நீ”

என்ற பாரதிதாசன் கவிதையை நினைவு கூறுவது நன்றாக இருக்கும்.

இந்து யஷிக்கா க. து
இளம் அறிவியல் (இயற்பியல்)

വറ്റ്

പറഞ്ഞല്ലോ,
ആ മനുഷ്യനെയുമെനിക്ക്
നാറി.
തെരുവു പട്ടികളയാളെ
മണത്തു,
തീട്ടം തിന്ന പുഴുക്കൾ
അയാളെ അരിച്ചു.
സ്വാർത്ഥൻ!
പൊതിച്ചോറാണ് കൈയിൽ –
ആ മനുഷ്യനിൽ
ഞാൻ ആർത്തി
മണത്തു.
മഞ്ഞവെളിച്ചമയാളെ
ഉളുപ്പില്ലാതെ
ഇളിച്ചു കാണിച്ചു
നീയെന്റെ ഒറ്റമുറി വീടാണ്.
ഏതിരുട്ടിലും കയറിച്ചെല്ലാൻ
പാകത്തിന് തുറന്നിട്ടത്.
ഓർമകളിലെ സമാനതകൾ
കൊണ്ട് മാത്രമല്ലാതെ
പ്രേമം പങ്കുചോദിച്ച
ഭൂതകാലച്ചുഴികളിൽ
മുങ്ങിച്ചാവാനുള്ളത്.

അരുണിമ പി
ബി.എ.ഫിലോസഫി

Crime At Mercara

Tucked away in the hills of Munnar, lies the cold isolated Town of Mercara. But for the locals, the town is fondly called Madakeri. Madakeri seeks no visitors. She lays away from the crowd and its galore. But due to the recent events surfacing around the mysterious crime that happened at the house of Father Xavier Rodrigeuz, Madakeri has been spiralling with visitors. Father Xavier or as he was dearly called, Rodrigeuz Achan, was the high priest of the sole church in the town for over 35 years. He had arrived there as a young boy who had escaped from his colonial master. As a lad who had no money and barely any belongings, the town welcomed him wholeheartedly in the form of Father John Jacob, who was then the high priest of the Madakeri church. Rodrigeuz grew up along with the town, into a man of good nature. The townspeople loved him and they called him Xavier. Xavier was all set to leave the town for his studies when Father John fell ill. Soon the matters of the church and council fell upon him and he gladly accepted it with the blessings of the Father and the people.

As the years went by, Father Xavior also fell into the hands of diabetes. Since he was not able to look after himself properly, a young lady named Annie was appointed as his maid. Annie had no family to speak of, she was also an orphan like Father. Perhaps that's why Father was keen on helping her. Annie would come early in the morning and after doing all the regular chores like cooking, washing and cleaning, she would check if Father Rodriguez has had his medicine before leaving for the night. Annie was a petite, enthusiastic woman, who was keen on hearing Father's stories. She was like a daughter to him. She seldom had some days where she disappeared without a word, staying inside her home Father would ask her But she never mentioned anything except to say it was a cold or fever.

One rainy evening, it was especially cold too, there was a knock on the door at Father's house. Annie who was cooking went to open the door, but Rodriguez shouted from his study table that he would open it. Father went to the door to find a lady wearing a white coat and stethoscope around her neck." Oh you must be the doctor who came for the medical camp" he exclaimed. "Yes. I'm Dr Noora Nazeem. Assistant Doctor of Dr Shaji." She extended her hand to shake Father's hand. "Do come in ". Father invited her in. "Annie please serve us something to drink. "How about coffee?" Annie poked her head from the kitchen and Dr Noora nodded in approval. "I heard the camp was going good". Father said after sipping the coffee Annie placed in front of him. "Yes, in fact, we are wrapping up today. I wanted to thank you for the opportunity Father". "Oh no, we should thank you for your efforts. I have been meaning to conduct one for the townsfolks. Lots of cases of dengue have sprung up in the last months." They talked back and forth until it looked like a huge thunderstorm was making its way into the town. "I think I should return to the camp. They will be expecting me". Noora said. " Sure go ahead. Annie, you can also go early today since the weather is not pleasant". "Yes, father" Annie replied.

As they were about to leave, Dr Noora

suddenly pointed toward the strawberries growing out of the small garden. " They are ripe. Annie maintains the garden for me" He exclaimed." There are some on the terrace too". " Do you need some Annie asked?" "Of course" Noora replied. "Okay, then you both can go and pluck some, meanwhile this old man is going to sleep". he left them there and went to lie down from exhaustion. The ladies climbed the small steep staircase. And the next thing they knew, it started to rain. The wind howled and lashed and Father woke up at a start from the loud sounds. He saw Dr Noora walking back towards the camp through his patch. He closed his eyes and resumed his sleep.

The next morning, everything was drenched in dew and water. Father woke up and made himself a cup of tea while looking at the place from his verandah. Annie didn't come that day, or the next day or the day after that. Father resumed his work in the seminary and thought she must have been sick. After a few days, the father sends a boy to her home. He came reporting back that she was nowhere to be found anywhere. Father Rodriguez found it odd. He thought for a while and then asked the boy to do him another favour. The motor has not been working at Father's house probably due to the thunderstorm. He wanted the boy to help him fetch water from the well directly.

Father went inside to take a bucket when he heard the boy screaming and rushing into the house, The young boy Raphael, said ' Acho acho, there is a body in the well". All the colour drained from Father's face. 'What are you talking about young lad? Father exclaimed.

From there starts a prime series of events from police to forensics to questionings to trial over the cause of the unnatural death flourished. The body was found to be Annie's. But the cause of the death was even more striking. No sort of ambush was found in her postmortem report, but certain of doses Olanzapine and Quetiapine were found in her body and seems she has been taking one of them for a long time. What was shocking was that these medicines are prescribed for Bipolar disorder. Father was, even more, shaken at the revelations. She had bipolar disorder? and if she was not murdered then how did she end up in the well? There was something odd about all of this.

Rakesh IPS was in charge of the case. He was perplexed at the case and doubted the father. Since there was no physical assault, maybe it was a suicide. But why did she take her own life? He questioned the people one by one but no one seems to know anything crucial that would help the investigation. Father had mentioned the orphanage but no one knew where that was. The mystery was solved after Dr Shaji Padikal, a renowned Dr who once conducted the camp here, said that Annie had been one of his clients and she had bipolar disorder and he had recommended her to continue well with her medicines since lapses in it could result in serious conditions such as delusions and paranoia. As was in the case of Annie he proclaimed, " There were many times, she had delusions that someone was trying to kill her and she tried to hide from them once by hiding in the water tank back in her orphanage. So this was a case of misconduct due to non-medical treatment." Since it was a plausible cause, the case was closed. But father remained deeply tormented. He couldn't accept Annie's sudden dismissal.

He was going through the case events when he suddenly came across Dr Shaji's statement about Annies Case and then he started

searching for another newspaper containing the police officer Rakesh's statement. Suddenly a revelation struck up in his face and he called out to the boy Raphael who was helping him since Annie's death. " OH boy look. The officer said no one knew about the orphanage that Annie grew up in and later went visiting. But Dr Shaji mentioned how she was found trying to hide in the water tank due to her lapse in taking medicine. How did he get that information if he knew about that orphanage why didn't he tell the officer? And do you think Annie would be the client of such a famous Doctor? Call me that Rakesh" he told the boy.

Suddenly the boy rang up the officer and his father asked to meet him the next day. The officer couldn't believe his eyes, that a doubt he had was noticed by someone else. The officer tried to find out but his higher office disregarded him and asked him not to ponder much and soon he was transferred to an overseas case. But he couldn't do much since he was warned by the officers above. That was when Rapheal who had been hearing this suggested he had an older brother who works at a newspaper in the city. the three of them knew what to do next. The case drew speed from there as the media was informed of this piece. Dr Shaji was arrested and cross-examined and soon the truth came unfolding.

The orphanage Annie was living in was a centre for black market organ transplants. The abandoned children who came there were utilized for organ donations to the black market. Day By Day Annie saw her friends being taken away in the name of a small illness only to never.One day she overheard the head of the nun and Dr shaji having a conversation to operate on her since she was a match for a kidney patient. They saw her and Annie tried to hide in the water tank but she was recused by her caretaker who appeared on the scene. He was new so he was not involved in the trade. Annie however was subjected to various torture by the nun and that if she released the secret to anyone she would be killed. One day she ran for life and never looked back. She reached Madakeri and later in her life there was smooth sailing. She tried to let someone know of this trade going on but Dr Shaji was an influential person. But life was not pleasant to her, he soon found her attempts and decided to kill her for once and all which led to the medical camp and trying to get to Annie. What we didn't know was that Dr Noora was his ally. She came to Father's house that day intending to kill Annie. After father John went to sleep and Annie was plucking some strawberries for the doctor. She injected bipolar medication into Annie in high doses that caused her to faint. When Annie woke up due to someone shaking her she found the doctor by her side. She couldn't understand what was happening. She was seeing delusions. Annie wanted to escape. The thunderstorm was brutal her head was spinning. She saw the well her estranged mind encouraged her to jump into it. The water tank memories came flooding back in. Annie wanted to puck her mind out. She jumped into the well and so a brutal psychopathic crime had taken place.

Madakeri found its way into the crime news stations and papers. The town had witnessed a brutal crime in its time. But still, she fell back into the cold hills settling around for its isolation.

Anna Unnikrishnan
BSc Psychology

കല്ല്

അതൊരു കല്ലായിരുന്നു
വെള്ളത്തിന്റെ ഒഴുക്കിനൊപ്പം വന്ന-
യതിനെ മനുഷ്യൻ ശിലയാക്കി.
അതിന് കണ്ണുകളും മൂക്കുമൊന്നുമുണ്ടായില്ല.
പക്ഷേ, ചുറ്റുമുള്ളതൊക്കെയതു
കാണുമെന്നും കേൾക്കുമെന്നുമാവഴി
കടന്നുവന്നവൻ മൊഴിഞ്ഞു.

അതിനു ചുറ്റും തൊടിയിലെ പൂവും
കായും വാടി നിന്നു
പകുതി പോലും നിറയാത്ത വയറിനെ
മാറ്റി നിർത്തി
അവസാന നാണയവുമൊരാൾ
കാഴ്ചവച്ചു.

ശിലയായിത്തീർന്ന വിശുദ്ധപട്ടം
കിട്ടിയ കല്ലിനു ചുറ്റും
തലചായ്ക്കാനൊരിടമില്ലാത്തവന്റെ
കരയറ്റധ്വാനം കൊണ്ട് ചുമരുകളുയർന്നു
സമ്പന്നന്റെ കീശമാത്രം കല്ലിനോടൊട്ടി
നിന്നു വീർത്തു.

തങ്ങളുടെ സന്തോഷത്തിനുഹേതുവാ-
കല്ലെന്നെഴുതപ്പെട്ടു.
അന്നൊരു നാൾ,
അനുവാദമില്ലാതെ പറിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട
ഞെട്ടറ്റപൂവിനെപ്പോലെ
കറവാർന്ന്,
അവസാന മോഹവും വെടിഞ്ഞൊരാ-
പെൺപൂവ്
ചത്തുമലർച്ചാ ചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ
കിടന്നപ്പോൾ മാത്രം ആരോ പറഞ്ഞു.

അതൊരു ശിലയാണ്
കാറ്റത്തും മഴയത്തും അനാഥമായ്
കിടക്കുന്ന
വെറുമൊരു കല്ല്

ഗായത്രി നാഗേന്ദ്രൻ
ബി.എ. മലയാളം

ജാതിമരം

ഒരു തുറന്നെഴുത്ത്

തുറന്നു പറച്ചിൽ എന്ന പാളിപ്പോയ പരിപാടിക്ക് ശേഷം വിരോധാഭാസം തൊട്ടുതീണ്ടിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു തുറന്നെഴുത്ത് എഴുതാനുണ്ടായ കാരണം ഇതാണ്. പ്രശസ്തമായ ഒരു സംവാദ പരിപാടിയിൽ ഒരു മഹാൻ ജാതി ഗൗരവത്തെപറ്റി വാ തോരാതെ സംസാരിക്കുന്നത് കേട്ടു. ആറ് വയസ്സ് മാത്രം പ്രായമുള്ള തന്റെ മകളോട് എന്തു തന്നെ ആയാലും അന്യജാതിക്കാരനെ പ്രണയിക്കുക എന്ന കൊടിയ പാപം മാത്രം ചെയ്യരുതെന്ന് പറഞ്ഞു പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടത്രേ. അതിശയമൊന്നും തോന്നീല്ല. കാരണം ജാതി വിവേചനം എന്നത് എത്ര വലിയ യാഥാർത്ഥ്യം ആണെന്ന് എനിക്ക് അറിയാം. ജാതി പേരിൽ അറിയപ്പെടുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ആവേശത്തെപ്പറ്റി അയാൾ ഘോരഘോരം പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ, ജാതികൊണ്ട് മനുഷ്യർ ആവേശപുളകിതരാകുന്ന ചില സന്ദർഭങ്ങൾ എന്റെ ഓർമ്മയിലും വന്നു. പണ്ടുനാലാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ ചില വിദ്യാർത്ഥികളെമാത്രം ട്യൂഷൻ ടീച്ചർ മാറ്റി നിർത്തി മുറ്റമടിപ്പിക്കുന്നതും വേസ്റ്റ് കോരിപ്പിക്കുന്നതും അവസാനം കൂലിയായി തറയിലിരുത്തി ചോറ് കൊടുക്കുന്നതുമെല്ലാം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതൊക്കെ മറ്റാർക്കും കിട്ടാത്ത അസുലഭ നേട്ടങ്ങൾഅല്ലേ!

വർഷങ്ങൾക്കിപ്പുറം റിസർവേഷൻ ഇൻ ഇന്ത്യ -ഗുഡ് ഓർ ബാഡ്' എന്ന യൂട്യൂബ് വീഡിയോ കാണാൻ ഇടയായി. സംവരണം ആവശ്യമോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് അവതാരകൻ പോലും എതിർ അഭിപ്രായം പറയുന്നത് കേട്ട് വിഷമമായി. ഡൽഹി നഗരത്തിൽ നടത്തിയ സർവ്വേയിൽ പങ്കെടുത്ത 90% പേരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് ഭാരതത്തിൽ ജാതിയും ജാതിവിവേചനവും ഇല്ല എന്നാണ്. ഇവർ ജീവിക്കുന്ന മായാലോകത്ത് എന്നെങ്കിലും നമ്മളും എത്തിച്ചേരുമായിരിക്കും എന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം. സംവരണ ജാതിയിൽപ്പെട്ടവരുടെ വിവാഹ ആഘോഷങ്ങൾ 'ഉയർന്ന' ജാതിക്കാരുടെ വസതിയുടെ മുന്നിലൂടെ കടന്നു പോകാൻ പാടില്ലാത്ത, സ്വകാര്യ വാഹനങ്ങളിൽ 'ഗുർജർ', താക്കൂർ എന്നിങ്ങനെ സ്റ്റിക്കറുകൾ പതിപ്പിച്ച് വാഹനങ്ങൾക്ക് പോലും ജാതിയുടെ വേർതിരിവ് സൃഷ്ടിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഈ ഇന്ത്യ മഹാരാജ്യത്ത് തന്നല്ലേ ഇവരും ജീവിക്കുന്നത്.

ഇടയ്ക്ക് ഒരു സോഷ്യൽമീഡിയ വെബ്സൈറ്റിൽ കണ്ടവാർത്ത ഇതായിരുന്നു. രാജ്യത്തെ ഉന്നത സാങ്കേതിക കലാലയങ്ങളിൽ വിരലിൽ എണ്ണാവുന്നത്ര പോലും പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങളിൽ പ്പെടുന്ന അധ്യാപകർ ഇല്ലത്രേ. ആർ.റ്റി.ഐ. പ്രകാരം രാജ്യത്തെ ഇരുപത്തി മൂന്ന് ഐ.ഐ.ടി.കളിൽ ഇരുപത്തി രണ്ടിലും ആറിൽ കുറവ് മാത്രമേ പിന്നാക്കവിഭാഗം അധ്യാപകർ ഉള്ളൂ. ഇതിന്റെ കാരണം അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞത് ഐ.ഐ.ടി.കളിൽ ഫാക്കൽറ്റി മെംബേർസ് 'ഉന്നതകുലജാതർ' മാത്രമേ പാടുള്ളൂ. എന്നൊരു അലിഖിത നിയമം തന്നെ ഉണ്ടെന്നാണ്,അതിനാൽ പി.എച്ച്.ഡി. കോഴ്സുകളിലേക്ക് പിന്നാക്ക വിഭാഗങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ഉദ്യോഗാർത്ഥികൾക്ക് അഡ്മിഷൻ പോലും ലഭിക്കാറില്ല. അധ്യാപക സ്ഥാനങ്ങളിൽ 15% സംവരണം ഉണ്ടായിട്ടും ഇത് സംഭവിക്കുന്നു എന്നത് ദൗർഭാഗ്യകരമാണ്. സ്ഥിതിഗതികൾ ഇങ്ങനൊക്കെ ആണെങ്കിലും നമ്മുടെ രാജ്യം ഇപ്പോഴും **'ജാതി ഫ്രീ'** ആണെന്ന് ഉറച്ച് വിശ്വസിക്കുന്ന, കണ്ണടച്ച് ഇരുട്ടാക്കി സമാധാനം കണ്ടെത്തുന്ന ചിലർ നമുക്കിടയിൽ ഇപ്പോഴും ഉണ്ട്.അവരുടെ സമാധാനം കൂട്ടാനായി, ഒരേ ആഴ്ച നടന്ന രണ്ട്സംഭവങ്ങൾ പങ്കുവെക്കാം. ഒന്ന്, രാജ്യത്തെ ഉയർന്ന ഫാഷൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെ പ്രൊഫസറിന്റെ ഓഫീസ് പ്രധാന കെട്ടിടത്തിൽ നിന്ന് മാറ്റി അവിടെ 'ഉയർന്ന' ജാതിയിൽപ്പെട്ട റിസർച്ച് ഫെല്ലോയെ സ്ഥാപിച്ചു. ഇതിനെതിരെ പരാതിപ്പെട്ട പ്രൊഫസർക്ക് നേരെ പ്രിൻസിപ്പാലിന്റെ നടപടി. രണ്ട്, പിന്നാക്ക വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട യുവാവിനെ കാമുകിയുടെ ബന്ധുവെട്ടി കൊലപ്പെടുത്തി. "Quite Natural" അല്ലേ? സ്വന്തം ജാതിയിൽപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയെ മാത്രമേ പ്രണയിക്കാവൂ എന്ന് ആറ് വയസ്സുകാരിയെ പോലും പറഞ്ഞു പഠിപ്പിക്കുന്ന നാട്ടിൽ, ആ യുവാവ് ചെയ്തത് തെറ്റല്ലന്ന് ആരും പറയില്ല! ജാതി വിവേചനം കുറയ്ക്കാനുള്ള വഴികളിൽ എന്നെ ഏറെ ചിന്തിപ്പിച്ച രണ്ട് വാദങ്ങൾ പറയാം. ഒന്ന് സംവരണം നിർത്തലാക്കുക. രണ്ട്, പാഠവിഷയങ്ങളിൽ നിന്നും ജാതി പരാമർശിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യുക. സംവരണം എന്നത് കുണ്ടും കുഴിയും നിറഞ്ഞ റോഡ് നിരപ്പാക്കുന്നത് പോലെയാണ്. നിരപ്പായ പാതയിൽ പിന്നാക്ക വിഭാഗക്കാരെ താഴ്ത്തി നിർത്താൻ ആശങ്ക. നിരപ്പായ പാതയിൽ ചിലരുടെ 'പ്രിവിലേജ്ഡ്' യാത്രകളിൽ മറ്റു ചിലർ വിലങ്ങു തടി ആകുമോ എന്നതും ഒരു ഭയമാവാം. ജാതി എന്നത് പണ്ട് കാലങ്ങളിൽ നികുതി സമാഹാരത്തിനും സാമൂഹിക അധികാര ശ്രേണികൾ നിലനിർത്തുവാനുമുള്ള, നിലവിൽ പ്രസക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടയൊരു വ്യവസ്ഥിതി ആണ്.

വരും കാലങ്ങളിൽ ജാതി വിവേചനം ഇല്ലാതാക്കാൻ ഒരേയൊരു വഴിയേ ഉള്ളൂ. ഈയിടെ ഇൻസ്റ്റാഗ്രാമിൽ കണ്ട ഒരു പോസ്റ്റുപോലെ ജാതി എന്നത് ഒരു ഫലവൃക്ഷം മാത്രമാണെന്ന് പറഞ്ഞു പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പുതിയ തലമുറയും 'ജാതി-മതം' എന്നല്ലാതെ ജാതി വെറും മരം എന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പുതിയ സമൂഹം ഉണ്ടാവട്ടെ. അങ്ങനെയെങ്കിലുംനമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ജാതിയും ജാതിവിവേചനവും ഇല്ലെന്ന ചിലരുടെ ദിവാസ്വപ്നം സത്യാവസ്ഥയായി സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടട്ടെ.

ആതിര തമ്പി
ബി.എ. ഇംഗ്ലീഷ്

ശബ്ദിക്കുന്ന മുലകൾ...

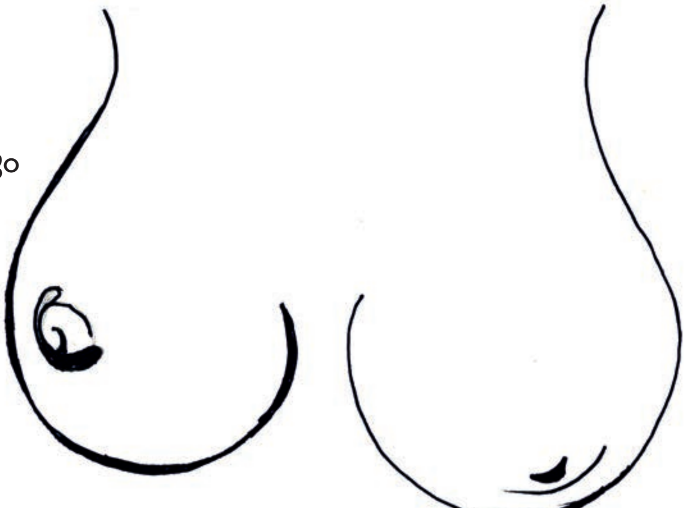

ആളൊഴിയലും ആളേറലും
ഭയനാകമാണെന്നവളറിഞ്ഞത്
ആളുതിങ്ങിയ നേരത്ത്,
തിരക്കിന്റെ മർദ്ദാന്തരങ്ങളിൽ
അപരന്റെ മുഷ്ടിയിൽ മാറുടഞ്ഞപ്പോഴാണ്.
മിണ്ടിയില്ല, നോക്കിയില്ല, നിന്നിടത്തു നിന്നും
ഒന്നിടഞ്ഞതുപോലുമില്ല.
നാവനക്കിയാൽ, കണ്ണുരുട്ടിയാൽ,
ഒന്നോടിമാറിയാൽ
ചുറ്റികകളും ത്രാസും കൊണ്ട്
ആൾക്കൂട്ടം നായാട്ടിനിറങ്ങിയാലോ?!
എന്നെത്തനെ നായാടി
തൂക്കി വിറ്റാലോ?!
കാതിലിടിച്ചു കയറിയ കുറുകലിന്റെ ശ്ലീലത
തെല്ലുമളക്കാതെ, മൗനിയായി
അഭിമാനം തൂങ്ങിത്തടിച്ച മുലകളുമായി
അവളിറങ്ങി നടന്നു.
അവ കനം വയ്ക്കുന്നു, മുറുകുന്നു,
ഇറുകിപ്പുകയുന്നു,
അപാരമായ ആവൃത്തിയിൽ ആഞ്ഞാഞ്ഞടിച്ച്
തലതല്ലിപ്പൊളിക്കുന്നു.
ഉറങ്ങിയില്ല,
നാവിലൊട്ടിയ പാലൊഴുക്കുകൾ
തികട്ടിവന്ന് വായിലുറയുന്നു.

ഇത്തിരി മാംസത്തിന്റെ സത്ത!
നിലയ്ക്കാത്ത സ്ഫോടനങ്ങളിൽ
ലാവാനദികൾ ഒഴുക്ക് പ്രാപിക്കുന്നു.
മുറിവുണങ്ങാതെ അഭിമാനം
പഴുത്തു പൊട്ടിയൊഴുകുന്നു.
കണ്ണുപൂട്ടാതെ മിഴിച്ചു നോക്കി-
മുലകൾ..... എങ്ങും മുലകൾ!
തമ്പാന്റെ നോക്കു കൊണ്ട് പോറിയ മുലകൾ!
പാലൊഴുകുന്ന അമ്മിഞ്ഞകൾ!
ഉള്ളുചതഞ്ഞു മരിച്ചു കല്ലിച്ച മുലകൾ!
വീറുചോരാതെ കണ്ണുരുട്ടുന്ന മുലച്ചി!
ഉള്ളു പൊള്ളിത്തിളച്ചുപൊന്തിയ,
അഭിമാനം ചിട്ടുപഴുത്തുചോന്ന,
ഭൂമിയുടെ മുലകൾ !
മുലകളുറങ്ങാതെ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു,
തിളയ്ക്കണം... തൊട്ടാൽ പൊള്ളണം.!

ആതിര ആർ.
ബി.എ. മലയാളം

കൊതിയൂറ്റുന്ന വെളിച്ചം ?

വിളികൾക് മറുവിളികളില്ലാത്ത ഒരു ലോകം കണ്ടിട്ടുണ്ടോ....?
അതിരുകളില്ലാത്ത ഇരുട്ടിന്റെ ലോകം...? ചിരികളും
കരച്ചിലാകുന്ന.... നിരപരാധികളും കഴുമരത്തിലേറുന്ന...
വലിഞ്ഞു മുറുകുന്ന മുള്ളുള്ള ചിന്തകൾ മനസ്സിനെ
കീറിമുറിക്കുന്ന.....
കാറ്റിന് കനലെരിയുന്ന മണമുള്ള ഒരു വല്ലാത്ത ദുനിയാവ്..??
പിന്തിരിഞ്ഞോടാൻ കഴിയാത്തവിധം അകപ്പെട്ടുപോകാൻ
അവൾ ആഗ്രഹിച്ചതല്ല...
പെട്ട്പോയതാണ്...
ചുറ്റും കെട്ടിപടുത്ത തീകട്ടകൾ പൊട്ടിച്ചെറിയാൻ അവൾക്കായില്ല....
നായികയല്ല...
അവള് വെറും പെണ്ണായിരുന്നു.....
ഹാ! വെളിച്ചം കാണാൻ വല്ലാണ്ട് കൊതിയാകുണു...

ആദില പി
ബി എ എക്കണോമിക്സ്

ഈർഷ്യ

ചാരത്തിൽ നിന്നുതീർന്നെഴുന്നേൽക്കാൻ കഴിയാതെ പോയ
ഫീനിക്സ് പക്ഷി – നിനക്കായി തീർത്തത്!
പുഴുത്തു കയറുന്ന നിസ്സഹായതയുടെ കുത്തലുകളിൽ,
കളം വരച്ച വിധിയുടെ തടവറയിൽ
കീറിമുറിക്കപെട്ട ആത്മാവിന് ചിതകൂട്ടി
സ്വയമൊരുക്കിയ കഴുമരകോലിലേറാൻ
വിധികാത്തിരിക്കുന്നവൾ.
ഹാ.. ചിതറി തെറിച്ച എഴുത്തുകൾ പോലും
ദിശ തേടാൻ മടിച്ചും,
ഒലിച്ചു പോയ അക്ഷരങ്ങൾ പുച്ഛിച്ചു തിരിഞ്ഞും,
ഒഴുകേണ്ടതല്ലെന്നറിഞ്ഞിട്ടും, മെഴുകായി മാറിയ
ദേഹിയിൽ കുടികൊള്ളുന്ന സത്വം ചാരമായി ഒലിച്ചിറങ്ങി
ഒഴുകികലരുന്നു.
ഈർഷ്യ എന്നോട് തന്നെ...

വൃന്ദ എസ് കെ
ബി എ എക്കണോമിക്സ്

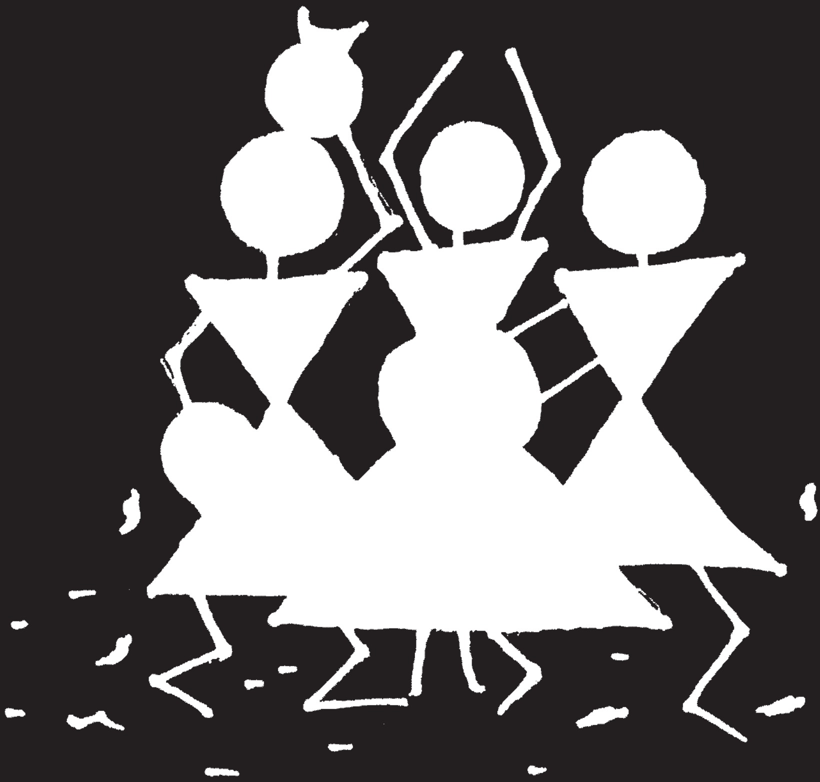

ബവല്കാല

“പക്ഷി നഖങ്ങളിൽ
തണൽ വാരിയെടുത്ത്
പറന്നു നിലവിളിക്കുന്നു
ഭൂമി...! ”

മിഥ്യാ വസന്തം

അടർന്നു വീഴുന്ന ഓരോ പൂവിനും,

ഇനിയൊരു വസന്തം അസാധ്യമായിരുന്നു.

ലോകത്തിന്റെ വർണവിസ്മയത്തിൽ.

മതിമറന്നുപോയ കേവല ഓർമ്മകളുടെ ചായക്കൂട്ടിൽ

ആ മായാലോകം ഒരു പഴകി കീറിയ തുണിയായി ദ്രവിച്ചിരുന്നു.

ആരോ മറ്റാർക്കോ വേണ്ടി–

മഷിതണ്ടിനാൽ വരയ്ച്ചിട്ട–

പ്രതിബിംബമായിരുന്നു ആ ജീവൻ

അതിനാൽ,

ഓർമകളുടെ താഴ്‌വരയിൽ–

ഒരു നിശ്ശബ്ദപ്രതിധ്വനി എന്നോണം,

അവളുടെ പ്രണയം,

മാനം കാണാതെ കാത്ത മയിൽപീലിക്കൊപ്പം.

ശ്വാസം മുട്ടിച്ചു കൊന്നു കളഞ്ഞു

അന്നേരം അവളുടെ പ്രണയലേഖനം,

ഒരു ചരമക്കുറിപ്പിന്റെ മാറ്റ് ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഷെഹ്സാനാ എസ്.
ബി. എ. ഫിലോസഫി

മിഥ്യാ വസന്തം

Colors

She thinks blue, and the air
breathes out a sigh.
Clouds sway left on a swing
on the blossom trees.
And blue leaves float down,
dried and dead.

She thinks white, and the light freezes up,
Still mid-flight, and its white;
Its white, not yellow.

She will not think yellow, fly away
from this world,
Let the rays be black; she thinks black
The puddles are mirrors,
elegant and blank.

She thinks brown, the swan flaps loud,
drown now, drawn inside,
sink like the ghost of a boat.

She thinks red, dark and bold,
Not of blood, but of roses,
A darker red, of petals as sharp
as their thorns.

She says grey. And everything fades
The world is dead. Awhisper left behind
A loneliness like ice.
She will not think yellow.

By Arpitha A Varma
Economics

ചോദ്യം

"ഈ വീട്ടിൽ അച്ഛനില്ലേ?" അവൻ നിഷ്കളങ്കമായി ചോദിച്ചു.

അങ്ങനെയൊരു ചോദ്യം ഈ രീതിയിൽ ഇതുവരെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല.

"ഇല്ല"

"അതെന്താ ഇല്ലാത്തത്"

"അത് .... ഇല്ല..."

അതിനോട് എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കണമെന്ന് എനിക്ക്

അറിയില്ലായിരുന്നു ഞാൻ വല്ലാതെ ആയിപ്പോയി.

"ഇല്ലാന്ന് പറഞ്ഞാൽ...!!?' അവൻ ഒരു മറുപടി ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്.

"മരിച്ചുപോയി"

അത്രേ ഉള്ളൂ, മരിച്ചുപോയി, ഇത് പറയാൻ എന്താണിത്ര ബുദ്ധിമുട്ട്!!

അവൻ ഒരു ചെറിയ കുട്ടി ആയത് കൊണ്ട് ആകാം.

പക്ഷേ ആ മറുപടിയിൽ അവന്റെ മുഖത്ത് ചിരിയും അത്ഭുതവും ആണ് കണ്ടത്!

"എങ്ങനെ മരിച്ചുപോയി"?

പിന്നെയും ചോദ്യം, മറുപടി നൽകിയില്ല അതുകൊണ്ടാകാം.....

"ആക്സിഡന്റിൽ മരിച്ചതാണോ?"

"അല്ലാ...."

"പിന്നേ... ?"

".... !"

ഉത്തരവും ചോദ്യവും നിസ്സാരമാണെങ്കിലും ആദ്യമായി

ഇതൊക്കെ എനിക്ക് അസഹനീയമായി തോന്നി.

ബിപിന ഗോപിക ജി.
ബി. എ. ഇംഗ്ലീഷ് ലിറ്ററേച്ചർ

THE GRAVE YARD

In the scary night,
the grave yard seems to be horrondous
The tongue - tied cometry resembles
the wisdom of nefarious
Silence makes the cenetry more
and more ghastly
The whispering of lerves
speaks something terrifying
Membling of something is resonating
Howling of dogs smashes the silence
Lowling of the grave yard in gruesome
The cemetery is virtually
Halluinating viloine music
Samtering in the necropolis
Vagrant sky is dringy
Seems to be peruaded with mystery
The eloquent night abounds the,
haughtiness of spoofy graves
where lots are sleeping
percefully
In truth 'The Graveyard' in the
most safest place
with the curtain of enigna
with the shield of vaguemen

Lekshmi Suresh
BA English Honours

നിർദോഷമായ വിമർശനങ്ങൾ...

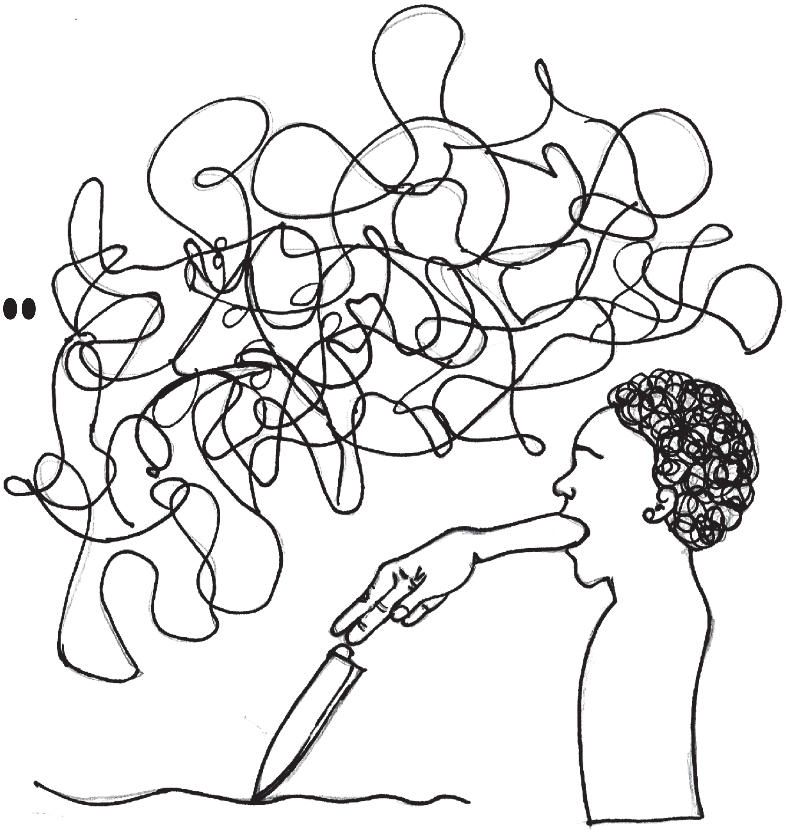

വിമർശകന്റെ സ്വരം ഉപേക്ഷിച്ചാൽ ഈ ഭൂമിയിലെ എല്ലാ ശാപങ്ങളും മാറും വിമർശനങ്ങളെ ഭയന്നാണ് ഇന്ന് ഒരുപാട് ആത്മാക്കൾ ഗതിയില്ലാതെ അങ്ങോളമിങ്ങോളം ഇഴയുന്നത്. കുണ്ടമൺ പാലത്തിലെ തിക്കും തിരക്കും ഒരുപിടി പൂഴി വാരി വായുവിന്റെ ഉച്ചസ്ഥായിയിൽ വിതറിയാൽ താഴേക്ക് വീഴില്ല. പാലത്തിന് വാഹനങ്ങളുടെ ഭാരം താങ്ങാവുന്നതിലും വലുതാണ്. എടുത്ത് വീഴുന്ന മഴയ്ക്കും കണക്കില്ല. അടുത്തടുത്തെ ബസ്സിലെ വിരസതയാർന്ന പൗരനും പൗരികളും ഈർഷ്യതയാൽ ജനാലകളുടെ ഷട്ടറുകൾ താഴ്ത്തി ഉയർത്തിയും കളിക്കുന്നു. ആനവണ്ടിയിലെ ചോർച്ച കാരണം കുട ആനവണ്ടിയുടെ അകത്ത് ഉയർത്തണോ വേണ്ടയോ എന്ന ശങ്ക വല്ലാതെ കുമിഞ്ഞു കൂടി ഇത്തിരി നേരംഒക്കെ ആയി ആനന്ദൻ മാഷിന്. അര, മുക്കാൽ മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞിട്ടും ഇഴഞ്ഞ് നീങ്ങാത്ത വാഹനങ്ങളുടെ ശങ്ക വേറെയും! ആനവണ്ടിയുടെ പൗരന്മാർ വിരസതയിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്ത ബഹുകേമമായ വിമർശനങ്ങൾ കുപ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ചു തുടങ്ങി. ജനാലകളിലൂടെ ഷട്ടറിനെ വ്യായാമം അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനു ഇടക്ക്. ആനവണ്ടിയുടെയും കാറുകളുടെയും ഇടയിലെ നിരയിലൂടെ പാഞ്ഞു നീങ്ങുന്ന "മലയാളികൾ കാലന്റെ വണ്ടി എന്ന് വിളിച്ച് ആക്ഷേപിക്കുന്ന ഡ്യൂക്കിൽ പായുന്ന പയ്യന്റെ രൂപവും, പുറകിലെ പെണ്ണുമായി മൂർച്ച ചർച്ചാവിഷയം. ഒരു പരിചയമില്ലാത്ത രണ്ടു വ്യക്തികളും, ഒരു ഇരുചക്ര വാഹനവും, അവരുടെ മോടിയും ഇത്രമേൽ അസ്വാസ്ഥ്യം മറ്റുള്ളവരിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നത് എന്ത് എന്നോർത്ത്. പണ്ട് ആ തിരക്കിയ പാലത്തിന്റെനടുവിൽ അപകടത്തിൽ മരിച്ച രണ്ട് യുവാക്കളായ ആത്മാക്കൾപരിഹസിച്ചു കുടു കുടേ ചിരിയരങ്ങ് തീർത്തു. അവർക്ക് വിമർശന ബുദ്ധിയോടെ പരിഹസിക്കാൻ ആരുടെ അനുവാദം വേണം..! പോകുന്നവരുടെ മോടി അവന്റെ ഇഷ്ടമാണ്. നമ്മുടെ മോടിക്ക് അനുസൃതം വേഷഭൂഷാദികൾ സ്വീകരിക്കുന്നവർ ഇതിനെ എന്തിനു വിമർശിക്കുന്നു? പോകുന്നവർ സഹോദരങ്ങൾ ആയിക്കൂടെ? മതിയായ വേഗത്തിലും, നിയമങ്ങൾ പാലിച്ച് ഉള്ള വാഹന ഉപയോഗവും എന്ത് അസ്വാസ്ഥ്യം ആണ് മറ്റുള്ളവരിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നത്??? ആ ബൈക്കിൽ പോയവർ വേറെ ആരും അല്ലായിരുന്നു. കുട ചൂടണോ വേണ്ടയോ എന്ന ശങ്കയിൽ ഇരുന്ന ആനന്ദൻ മാഷിന്റെമക്കളാണ് അവർ.

സാന്ദ്ര എൽ. തങ്കച്ചൻ
ബി. എസ്. സി., ഹോം സയൻസ്

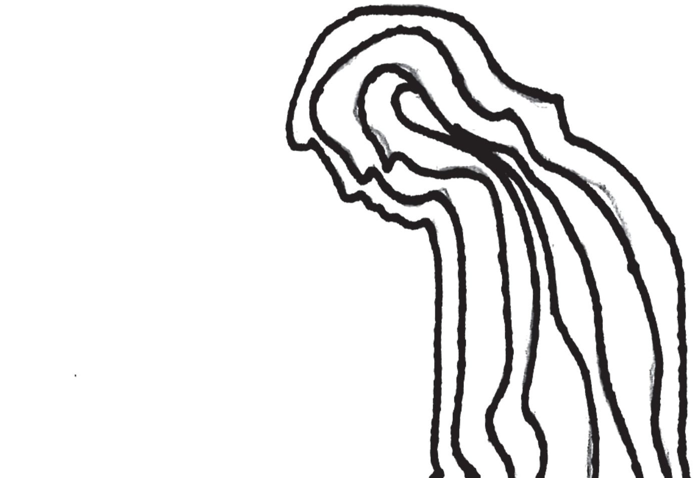

യാത്രികൻ

അന്ന് നീണ്ട ഒരു ലോക്ഡൗൺ കാലം. രാവുപോലും പകലുകളാക്കി സഞ്ചരിച്ചിരുന്നവനാണ് ഞാൻ. ഇപ്പോൾ ദിനരാത്രങ്ങൾ വ്യത്യാസങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ കടന്നു പോകുന്നു. തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടന്നു ഉറങ്ങി എന്നുവരുത്തി. അടുത്ത വീട്ടിലെ മാളുവിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും നേരമായൊന്ന് നോക്കി കരയുന്ന, ദേശാടനപ്പക്ഷിയുടെ വേദന, അപ്പോഴാണ് എന്റെ ആത്മാവിൽ സ്പർശിച്ചത്. ഞാനും ആ പക്ഷിയും രണ്ടു വ്യത്യസ്ത ശരീരങ്ങളിൽ, ഒരുപോലെ വിങ്ങുന്ന ആത്മാക്കളായി.

ഈ ജീവിതം മടുത്തു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇനി വയ്യ പുറത്തൊന്നു ചുറ്റിവരണം. പിൻവിളികൾ ഒരുപാടായിരുന്നു. തിരികെ വിളച്ചവരെയും തടഞ്ഞവരെയും ഞാൻ തഴഞ്ഞു. ഒരു കൊറോണയും എന്നെ തോൽപ്പിക്കാനാവില്ലെന്നുറപ്പിച്ചു. ദിവസങ്ങളോളം ചുറ്റി നടന്നു. നിയമത്തെയും നിയമപാലകരെയും വിദഗ്ധമായി കബളിപ്പിച്ചു. വിജനമായ വീഥികൾക്കും, അഭയം തന്ന നാടോടികൾക്കും വ്യത്യസ്തമായൊരു മനോഹാരിത തോന്നി. ഒടുവിൽ തിരിച്ചു വീട്ടിലേക്ക്....

മരണത്തെ ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാവണം മരണത്തിനും എന്നെ വേണ്ടിയിരുന്നില്ല. പകരം അതെനിക്ക് സമ്മാനിച്ചു.... അത്രമേൽ പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ ആരുടെ ശവശരീരങ്ങൾ. ചുറ്റുമുള്ള ചുറ്റുമുള്ള ജീവിതങ്ങളെ അവളെ ബലികൊടുത്ത മഹാ പാപിയാണ് ഞാൻ നിലയില്ലാ കയത്തിലേക്ക് വഴി തെറ്റി വീണ യാത്രികൻ.

ആതിര ജി. എസ്.
ബി.എസ്.സി.
മാത്തമാറ്റിക്സ്

ആത്മഗതം

നുരഞ്ഞുപതഞ്ഞൊരു തിര വന്നു. നമ്മെ തൊട്ടുനോക്കുന്നു. കത്തുന്ന വെയിലിൽ, പൂഴിമണലിൽ തിളച്ചു പതയുന്നൊരു കടലിനെ നോക്കിയിരിക്കുകയാണ് നീ. ഞാനും. നീ ഒത്തിരി ചിരിക്കുന്നു. എന്നേയും നിന്നേയും ചേർത്തു വച്ച് സ്വപ്നങ്ങൾ പറയുന്നു. നീ ഓരോ തവണയും 'നമ്മുടേ'തെന്ന് പറയുമ്പോഴെല്ലാം ഒരു ചെറിയകുട്ടി ജിഗ്സോപസിലിൽ ചേർച്ചയില്ലാത്ത രണ്ടുകഷ്ണങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു പോലെയാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. ഭാവിയിൽ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്താണെന്നൊരു ചോദ്യം കടലിനെ നോക്കി എന്റെ നേർക്കെറിയുന്നു. ഉത്തരത്തിനു നിൽക്കാതെ കുപ്പിവളപ്പൊട്ടുകൾ പോലെ സ്വപ്നങ്ങൾ വാരിയിടുന്നു. പൊട്ടിത്തകർന്ന, നിറമുള്ള, കൂടിക്കലർന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ. ഭാവിയിൽ നീ എല്ലാവർക്കുമെന്ന പോലെ തരുന്ന ഒരു ചിരിയിൽ, ഒരു സൗഖ്യാന്വേഷണത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കൈവീശലിലൊടുങ്ങുന്ന സൗഹൃദഭാവത്തിൽ നീ തിരിഞ്ഞു നടക്കുമ്പോൾ പുറമേ ഞാൻ ചിരിക്കുമെങ്കിലും ജീവിതത്തിൽ എന്റെ സാഹചര്യം എന്തായിരുന്നാലും ഉള്ളിൽ, തോരാത്ത ഒരു മഴയിൽ, തല്ലിവീണ പവിഴമല്ലികളിൽ ചവിട്ടി, ഇല്ലാത്തൊരു സ്വപ്നത്തിനെ അടക്കിപിടിച്ചു താനൊറ്റയ്ക്ക് നിൽക്കരുതെന്ന് മാത്രമാണ് മോഹം.

മുങ്ങിത്താഴുമ്പോഴും ഒരവസാന ശ്രമമെന്ന പോലെ സ്വപ്നങ്ങൾ ചേർത്തുകെട്ടി ചങ്ങാടമുണ്ടാക്കി രക്ഷ നേടാനാണ് നീ ശ്രമിക്കുന്നതെന്ന് തോന്നുന്നു. എനിക്ക് അങ്ങനെയാണ് വേണ്ടത്, പരസ്പരം വേദനിക്കാതെ, വേദനിപ്പിക്കാതെ ഒരു രക്ഷനേടലാണ് വേണ്ടത്എനിക്കും നിനക്കും സാവധാനം, അനായാസം എന്നീ രണ്ടു വാക്കുകൾ മാത്രം ഉരുവിട്ടൊഴിഞ്ഞു പോക്ക്. സാവധാനം അനായാസം പ്രതിരോധങ്ങളുയർത്തി, നിന്നെ അതിനപ്പുറം മുങ്ങിത്താഴാനോ ചങ്ങാടം കെട്ടി രക്ഷപ്പെടാനോ വിട്ടുകൊണ്ട് ഞാൻ കരകയറുകയാണ്. എത്രയിഷ്ടമുണ്ടെടോ നിനെക്കെന്നോട് എന്നൊരു നിലയില്ലാത്ത ചോദ്യത്തിൽ പ്രതിരോധങ്ങളെല്ലാം തകർത്ത് കടലാഴത്തിലൊരു ശൂന്യത വന്നെന്നിൽ നിറയുന്നു. വേദനിക്കാതെ, വേദനിപ്പിക്കാതെ അനായാസം, സാവധാനം ഒരൊഴിഞ്ഞുപോക്കില്ലെന്ന് നിനക്കറിയാം. എനിക്കും നിന്നെയും എന്നെയും തൊട്ടുനോക്കുന്ന അടുത്ത തിരയോടൊപ്പം നുരഞ്ഞ് പതഞ്ഞ് ഞാൻ കടലിൽ ചേരുമ്പോൾ പഴുത്ത ഒരു പിടി പൂഴിമണലായ് നീ കരയിൽ ചേരുന്നു.

ഹരിപ്രിയ ബി.സി.

കനൽ

തീർത്തും അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്നു അവരുടെ കണ്ടുമുട്ടൽ. ഒടുവിലെ സ്നേഹം പറച്ചിലും ഒന്നാവലും

വിയർപ്പൊലിക്കുന്ന മുഖം ജോർജറ്റിന്റെ ചുവന്ന പൂക്കളുള്ള നീല സാരികൊണ്ട് തുടയ്ക്കുമ്പോഴാണ്കമലം ശങ്കരനെ ആദ്യമായി കണ്ടത്. നഗരത്തിലെപ്രമുഖസ്ഥാപനത്തിലെ തൂപ്പുക്കാരിയാണവൾ. മാനേജറുടെ പൂന്താമരയാണത്രേ അവൾ. ഈറോട്ടിലെ ഒരു കുഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന് ഹൃദയം തുറന്ന് പ്രണയിച്ചവന്റൊപ്പം ഇറങ്ങി പോന്നതാണവൾ.... കുടിച്ച് ലക്കുകെട്ട് കരളടിച്ച് ഒടുവിൽ പ്രിയതമൻ വടിയായി. പിന്നെ കമലവും അവരുടെ പ്രേമത്തിന്റെ ബാക്കിപത്രം സെൽവിയും ഒറ്റയ്ക്കായി. കഴിഞ്ഞ കുറച്ച് കാലമായി അവൾ ഈ സ്ഥാപനത്തിലെ തൂപ്പുകാരിയാണ്.

കഴിഞ്ഞാഴ്ച മുതലാണ് ശങ്കരൻ എതിർവശത്തുള്ള ഹംസക്കാരന്റെ ബിരിയാണിക്കടയിൽ പണിക്കുവന്ന് തുടങ്ങിയതും കമലത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പനനീർപൂവ് വിരിച്ച് തുടങ്ങിയതും. ഒഴിവുസമയത്ത് കമലവും ബിരിയാണിക്കടയിൽ പത്രം കഴുകാനെത്താറുണ്ട്. ഹംസാക്കയാണ് ആരോരുമില്ലാത്ത അവൾക്ക് ഒരിടം തന്നത്. ജീവിക്കാനൊരു പണി കണ്ടെത്തി കൊടുത്തതും. ചൂട് ദം ബിരിയാണീന്റെ മണം മയക്കുന്ന മണം വിഴുങ്ങി അവൾ വിശപ്പടക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇടയ്ക്കൊക്കെആരും കാണാതെ ഇത്തിരി ചോറ് പൊതിഞ്ഞുകെട്ടി ശെൽവിക്ക് കൊണ്ടു പോകാറുണ്ട്. ഒരുനാൾ ഇതുകണ്ട വെയിറ്റർകുഞ്ഞാപ്പു സംഭവം ഹംസാക്കാന്റെ ചെവിയിലെത്തിച്ചു. ഹംസാക്കാന്റെ മറുപടി; "ഓള് കൊണ്ടായിക്കോട്ടെ..... ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടല്ലേ... ഈ ഇത്തിരി പ്രായത്തില് ഒരുപാട് അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട് ആ പെമ്പറന്നോള്.... അന്തം വെക്ക്ണേന്റെമുന്നെതന്നെ കെട്ട്യോനെ പടച്ചോൻ വിളിച്ചതാ.... ഒരു കുഞ്ഞ് പൈതലിനേം കൊടുത്തിട്ട്.... അന്ന് മുതൽ നരകിക്കാൻ തൊടങ്ങ്യേതാ ഓള്".

അതേ... അന്ന് മുതൽ നരകിക്കാൻ തുടങ്ങിയതാണവൾ. പെണ്ണിന്റെ മുഖത്തെ പുഞ്ചിരി മാറി മൂടിക്കെട്ടല് തൊടങ്ങീട്ട് കാലം കുറേയായി. അവൾ ചിരിക്കാന് മറന്നിരുന്നു. നിൽപ്പിലും നടപ്പിലും കളിയാക്കലുകളും കുത്തുവാക്കുകളും ഒളികണ്ണുകളും അവളെ തകർത്തി. ഇടയ്ക്കൊക്കെ സെൽവിയെ മാറോട് ചേർത്ത് അവളുടെ സങ്കടക്കടൽ അണപ്പൊട്ടിയൊഴുകാറുണ്ടായിരുന്നു. എങ്ങോ.... ആരോരുമില്ലാത്ത ഒരു തുരുത്തിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടതു പോലെ.

ശങ്കരനെ കണ്ടതുമുതലാണ് അവൾ വീണ്ടും ചിരിക്കാൻതുടങ്ങിയത്. ഇടയ്ക്കൊക്കെ ഓർത്തോർത്ത് നാണിക്കാനും തുടങ്ങിയത്. ഇടയ്ക്കൊക്കെ അവള് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. എല്ലാം ഓർക്കാപ്പുറത്തായിരുന്നു. ശങ്കരന്റെ പഴയ ഹെർക്കുലീസ് സൈക്കിളിന്റെ കരമ്പലിക്കുന്ന ഒച്ച അവളുടെ ഹൃദയം കീഴടക്കിയിരുന്നു. കാജാബീഡിയുടെ മണമുള്ള ആ കറുത്ത ചുണ്ടുകളും ചുരുളൻ മുടിയും, അരക്കയ്യൻ നീല ഷർട്ടും കരുത്തുമുള്ള മുഷ്ടികളും പ്രണയ ചുഴിയിലേക്ക് അവളെ തള്ളിയിട്ടു... അവൾ വീണ്ടും ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങി...

"ഈ നിലാവിനപ്പുറം നമുക്ക് കൈ പിടിച്ച്നടക്കണം... തിരിച്ചു നടക്കാനാവാത്ത വിധം ഓടിയ കലണം. കമലത്തിന്റെ മുഖം ശങ്കരൻ മാറോട് ചേർത്തു. അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ ഒടുങ്ങാത്ത പ്രണയത്തിന്റെ തീ അവൾ കണ്ടു. അറ്റമില്ലാതെ അവർപ്രണയിച്ചു. പിരിയാനാവാത്ത വിധം ഒന്നായി. ശെൽവിക്ക് ശങ്കരൻ നല്ലൊരച്ഛനായി... കമലത്തിന്റെ നല്ലൊരു കൂട്ടുകാരനായി.... കാമുകനായി... ഭർത്താവായി പ്രണയനദിയിൽ അവർ നീന്തിത്തുടിച്ചു. എല്ലാം ഓർക്കാപ്പുറത്തായിരുന്നു.....

അപ്രതീക്ഷിതമായാണ് അവൾ ആ വാർത്തകേട്ടത്. ഹംസാക്കാന്റെ ബിരിയാണിക്കടയിലെ ഗ്യാസ് പൊട്ടിത്തെറിച്ച് അഞ്ചുമരണം കരിഞ്ഞ് കരിക്കട്ട പോലെയുള്ള ആ ശരീരം അവളുടെ ഉമ്മറപ്പടിയിൽ.... ഹൃദയമിടിപ്പ് പതിന്മടങ്ങ് വേഗത്തിലായി.... സ്വപ്നമാകണെ കടവുളെ".... അവൾ കണ്ണുകൾ മുറുക്കിയടച്ചു.

ആദില പി.
ബി.എ. ഇക്കോണമിക്സ്

The Nightmare

I hardly knew not
the time and tide
nothing but ;
I have a love for it .

My breath rhymed ,
and my eyes craved for it
not ever close by, and never ever .

Nobody ever knew ;
what my heart felt .
I never let them know either .

I wished for prosperity ,
that one day i could let them know...
and all i did was plenty prayers and deeds
for all the dreams come true one day.

At last , my prayers were in vain
Everything was cherished later in the spring.
The realm is joyous, happy and
condemned with those who had secured.

Along the autumn ;
showered my dreams,
and the spring has bloomed anew
above my dreams that shattered at once...

The dream was mine
but the reality not and
along the tide it too sank...

Behind the time ; the dream
had doomed and not the hope...
and along the skyline
I still longed for ecstasy....

Hansa. M. S
BSc. Home Science

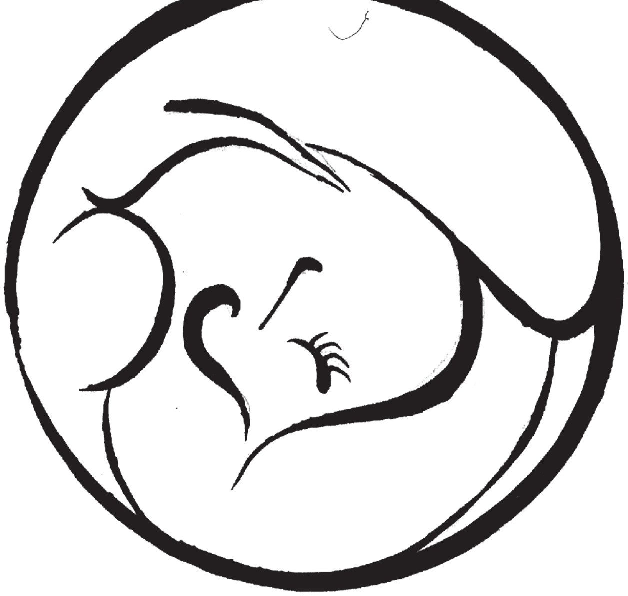

മാതാവ്

പേറേറ്റുന്ന ഉദരത്തിൽ നിന്ന് നിന്നെ
അടർത്തിക്കഴിഞ്ഞാലും
പേറേറ്റിയ ചുണ്ടിലെ
കസ്തൂരിയെ നീ മായ്ച്ചു കളഞ്ഞാലും
തലോടിയ ഹസ്തങ്ങളിലെ

ചൂടിനെ നീ മരവിപ്പിച്ചാലും
നിന്നെ കൊണ്ടു നടന്ന ഹൃദയത്തിലെ
ആളിക്കത്തുന്ന ജ്വാലയെ കെടുത്താനാവില്ല
കാരണം, അത് നീയല്ല,
ചോരയെ നീരാക്കിയ ഉടലാണ്.

ആ ശിരസിൽ ഉയിരുള്ളിടത്തോളം
ചുണ്ടുകൾ എന്നും മന്ത്രണത്തിലാകും
ന്റെ കുട്ടിയെ കാക്കണേ...

സുമയ്യ എസ്.
ബി.എ. മലയാളം

Technology Enabled Learning in Future

An unprecidented exisis left as in the middle of nowhere, anticipating waht is instore for us and trying to determine the uncertain. The world turned topsy -turvy in a pandemic induced shock and recovering the unparalleled catastrophe required measures that were used never before. The dawn of a previous era was the rise of another, the unwavering support of the technological advancements weaved a net of security around the uncertainities of people, catalysing the growth of a technology enabled learnign in future.

The pandamic was marked by a meltdown of global economic activity but something that cannot be a deccelerating path is the education sector. Innovation and research is a support mechanism for the sector, for it to prevent the activities from obstructing the future of student community. The national lockdown crippled the day to day life but with need comes innovation. According to a survey, the only domain that marked a significant progress was technology. The hascent state of development was forced to be kickstarted by the pandemic and the trajectory is showing positive signs.The need to priorities education sector is realised like never before. Preschools, schools and colleges were suddenly closed and many students identified this time as a period to boost productivity rather than resorting to leisure activities. According to index of employability, Indian students lack the necessary skills to be called employable, and this was a major area of focus during this period when students noticed the uses of blended learning platforms and Mooes. Governments in various levels are promoting the use of new age learning tools since teachus are given occassional training modules to get acquainted with use of teaching techs and academic- technology jargon. Many Edu-Tech Startup are blooming in India like Byjus and its collaborating partners and the creative blend of using animation and visual triggers in an accdemic space is a major reason behind their success. But the true potential of such a space go unnoticed and deregulated which is a bad trend to notice. This is a period of a paradiagram shift from the conventional methodologies to the use of tools like virtual reality glasses to create a living and breathing virtual space for an immensive experience for the learners. 'Metaverse' is and area that is spotted to have enormous potential by multibillioners. The

recent like of investments in this area is giving us hoper of a tech enabled space with a lot of things to experiment with. Institutions of excellence making and increasing the government spending on R & D will help academicians to initiate the change in education sector using technology and making education a bit more humane and comprehendible. Visualisation of a complivated concept is a psychologically proven method of learning, it is having signficance in a period where we learn about the term visual learner. The secrets of an unknown subject might make it feel like a labyrinth, difficult to hack and crack, but proper use of tools, even if it is as simple as a 3D projector may be a boon for students.

Another area that should be focussed and is often ignored is the huge technology divide. The accessibility is not uniform and people usually boast of their hidden previleges when they ray they are not technologically handicapped. Many factors affect the accessibility like internet penetration in a particular region and the age of exposure of a world of technology. When it comes to an important area of focus like education, we cannot ignore these problems. The media to an external highlighted the plight of students (especially of those belonging to tribal community) who are unable to access classes either because they are technology handicapped and economically backwards or because there is a lack of internet penetration and service providers in the region. We can infer from the 2022 budget and the recent buzz around the spectrum auction that the future stress is on 5G service providers and improving the overall efficiency of services especially in the education sector, but when more than half of the people are far behind in the race and rich no where in sight, the current developments might leave them more and more worse off, like mentioned in the shocking study by 'The Economist', that the geographical location, parent's income, education provider etc can influence the success of a person, concluding than an Ivy league or premium institute alumni having a greater chance of getting their children ahead in life. The gap must be bridged. But there attributes is not something that should cause an inhibition to explore what is available. When the world is noe preferring a hybrid mode of education, the free content availble can be helpful to come out of the information assymmetry. This is an era of information overload, if students are taught how to fitter out useful content from an young age they have a better chance of knowing about all available opportunities that they can utilise. Both educators and students need to be trained about the technological advancements made.

The entire world is tilting itself to a path of metaverse and 3D printing from the conventional ways of projecting and orally instructing. Stimulating all senses can definitely improve the learning experience. To conclude, the virtual space can betreacherous not only for laymen but also for students (We know about the recent assccult that happened to a virtual avatar). When technology enables a person to interact as avatars in a virtual domain, and may be to stimulate scenerios in once brain (thanks to Elon Musk for putting weird ideas in the head of observers), the progress of education sector can be something beyond the imagination of common people. Artificial intelligence is realising its full potential reminding us how far we came fromthe age of massive computers used to hack the Nazi code and space war. The creation of more edu satellites and devices will definitely lift the sector, and exploiting social medias students can know more. Spotify podeasts, discord and club house, discussions, interaction with peers from all over the world are some tools that can be manipulated by the educators if they can bridge the existing technology gap - New Hopes for a better future.

Devika Vinod
BA Economics

അസ്തമയസൂര്യൻ

ഇന്ന് കോളേജ് തുറക്കുകയാണ്. അവൾക്ക് ഒട്ടും തന്നെ സന്തോഷം ഇല്ല എന്നാലും കോളേജിൽ പോകണം. തന്റെ എല്ലാ കൂട്ടുകാരും മറ്റൊരു കോളേജിൽ ചേർന്നു, അവളുടെ അച്ഛൻ അവളെ ഈ കോളേജിൽ ചേർത്തു, കാരണം അവളുടെ അച്ഛന്റെ കൂട്ടുകാരൻ ഇവിടെയാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ഏതൊരു അച്ഛനും ആഗ്രഹിക്കുന്നത് പോലെ തന്നെയാണ് അവളുടെ അച്ഛനും ആഗ്രഹിച്ചത്. മകൾ നല്ല രീതിയിൽ പഠിക്കണം, നല്ല മാർക്ക് മേടിക്കണം, അങ്ങനെ നൂറു കൂട്ടം ആഗ്രഹങ്ങളോടെ അവളെ അച്ഛൻ തന്നെ കോളേജിൽ കൊണ്ടുവിട്ടു

ഓ ഞാൻ അതു മറന്നു, അവൾ അവൾ എന്നു പറയുന്നത് ആരായിരിക്കും എന്നായിരിക്കും നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നത്, പറഞ്ഞുതരാം അവൾ ജിയോണ, ഹൈസ്കൂൾ അധ്യാപികയായ ഹേമയുടെയും കോളേജ് അധ്യാപകനായ സുവിയുടെയും മകളാണ് ജിയോണ. ഇനി കഥയിലേക്ക് പോകാം.

ജിയോണ ആദ്യമായി അങ്ങനെ അവളുടെ പുതിയ കോളേജിലെത്തി. കൂട്ടുകാർ ആരും തന്നെ ഇല്ലാത്തതു കാരണം അവൾ ആകെ വിഷമത്തിലായിരുന്നു. പക്ഷേ അവളുടെ ആ വിഷമത്തിൽ ഉള്ള ഇരിപ്പ് മറ്റൊരാൾ മറ്റൊരിടത്തു നിന്ന് കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഇപ്പൊ വിചാരിച്ചുകാണും നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ആയിരിക്കുമെന്ന്, അല്ലട്ടോ ഒരു നായികാനായകൻ പ്രണയ കഥയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു പ്രണയ കഥയാണിത്. ഇതിൽ സ്ഥിരം ക്ലീഷേകൾ ഒന്നും തന്നെ ഇല്ല കേട്ടോ. നമുക്ക് തിരികെ ജിയോണയിലേക്ക് വരാം.

അവൾ അങ്ങനെ നോക്കിയത് വേറെ ആരുമല്ല ആ കോളേജിൽ തന്നെ സീനിയർ ആയിട്ടുള്ള തെന്നലാണ്. തെന്നലിനെ കണ്ടാൽ ആള് പാവം ആയിട്ട് തോന്നും, പക്ഷേ അവളുടെ കയ്യിലിരിപ്പ് തല്ലുകൊള്ളിത്തരം ആണ് ട്ടോ. ഇപ്പോൾതന്നെ പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെ വണ്ടിയുടെ കാറ്റഴിച്ചു വിട്ടതിന്റെ പണിഷ്മെന്റ് ചൂടോടെ കൈപ്പറ്റിയിട്ടുള്ള നിൽപ്പാണ്. അപ്പോഴാണ് അവളുടെ ശ്രദ്ധ ജിയോണയിലേക്ക് പോയത്. ഇപ്പൊ വിചാരിക്കും ജിയോണയോട് സഹതാപം തോന്നിയത് കാരണം ആയിരിക്കുമെന്ന്, എന്നാൽ അങ്ങനെ ഒന്നും തന്നെയല്ല തനിക്ക് പുതിയ ഇരയെ കിട്ടിയ സന്തോത്തിലാണ് തെന്നൽ. ആ സന്തോഷത്തിൽ തന്നെ അവൾ ജിയോണയുടെ അരികിലേക്ക് പോകാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ അവൾ നേരെ ചെന്നുപെട്ടത് അവളുടെ എച്ച്.ഒ.ഡിയും സർവോപരി അവളുടെ അമ്മയുടെ മുന്നിലാണ്. പിന്നെ എന്താകും എന്ന് പറയേണ്ടല്ലോ, കിട്ടി വയറുനിറച്ചു കിട്ടി അതുംകോളേജിൽ പുതുതായി ജോയിൻ ചെയ്ത ജൂനിയേഴ്സിന്റെ മുന്നിൽ വച്ച് തന്നെ. ആ കൂട്ടത്തിൽ തന്നെ നമ്മുടെ ജിയോണയും ഉണ്ട് കേട്ടോ. ആകെ നാണംകെട്ടഅല്ല, ജൂനിയേഴ്സിന്റെ മുന്നിൽ വില പോയ കോളേജിലെ വില്ലത്തി ആയ തെന്നൽ അവിടെ നിന്നും തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെ ഒരു ഓട്ടം വെച്ച് കൊടുത്തു.

??? ഇന്നും കിട്ടി അല്ലേ?

നിന്നോട് ഞാൻ പലവട്ടം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് ഇങ്ങനെ പിറകിൽനിന്ന് പേടിപ്പിക്കല്ലേ എന്ന്

യ്യോ മുത്ത് പേടിച്ചു പോയോ, ജാനകി ടീച്ചർ ആയിരിക്കും എന്ന് വിചാരിച്ചു കാണും അല്ലേ?